

ร่าง
พระราชบัญญัติ
เงินทดแทน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

บรรจกระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๔ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันจันทร์ที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔

อ.พ. ๒๗/๒๕๕๔

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่..) พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๓ เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎร พิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และได้ บรรจุงระเบียบวาระการประชุมสภาแทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๓

โดยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๓ ที่ประชุม ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ด้วยคะแนนเสียง ๓๓๔ เสียง ไม่รับหลักการ ไม่มี และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญจำนวน ๓๖ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สองขึ้นคณะกรรมการ และกำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

ต่อมาในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว โดยพิจารณาในวาระที่สองเรียงตามลำดับมาตรา และได้ลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยคะแนนเสียง ๒๔๕ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง งดออกเสียง ๑ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๗ เสียง ทั้งนี้

เพื่อเสนอให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามบทบัญญัติ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๖

ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่..) พ.ศ. มีหลักการและเหตุผล ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขขอบเขตการใช้บังคับ พระราชบัญญัตินี้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) เพิ่มบทนิยามคำว่า “ทุพพลภาพ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

(๓) แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจ ในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อฟ้องคดีหรือ แก่ต่างคดี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง)

(๔) แก้ไขให้ผู้ประกอบกิจการอยู่ใน ฐานะนายจ้างของลูกจ้างของผู้รับเหมาค่าแรง และตัดหลักการที่ให้นำบทบัญญัติที่ใช้บังคับแก่นายจ้างมาใช้บังคับแก่ผู้ประกอบกิจการและผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งมิใช่ นายจ้างตามมาตรา ๑๑ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑ และมาตรา ๕๖)

(๕) แก้ไขให้กระทรวงแรงงานมีอำนาจ ประกาศกำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ในการจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพ ในการทำงาน และอัตราค่าทำศพกรณีลูกจ้าง ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖)

(๖) แก้ไขให้สำนักงานประกันสังคม เป็นผู้กำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดจากการทำงาน

ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่..) พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....

และเพิ่มบุคคลซึ่งมีสิทธิได้รับค่าทำศพ
กรณีลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย
(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๗)

(๗) แก้ไขอัตรา หลักเกณฑ์ และวิธีการจ่าย
ค่าทดแทนรายเดือน การรับค่าทดแทน การจ่าย
ค่าทดแทน และระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนให้แก่
ลูกจ้างซึ่งตายก่อนได้รับค่าทดแทนครบตามสิทธิ
(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐
และมาตรา ๒๔)

(๘) แก้ไขให้คณะกรรมการมีอำนาจ
จัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละสามสิบห้าของ
ดอกผลของเงินกองทุน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการ
ส่งเสริมการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของ
ลูกจ้าง ส่งเสริมและป้องกันความปลอดภัยใน
การทำงาน และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของ
สำนักงานกองทุนเงินทดแทน (แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๒๘ วรรคสอง)

(๙) แก้ไขद्यอยคำให้ถูกต้องตามหลัก
วิชาการบัญชี รวมทั้งแก้ไขชื่อหน่วยงานให้
ถูกต้องเป็นปัจจุบัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐)

(๑๐) แก้ไของค์ประกอบคณะกรรมการ
กองทุนเงินทดแทน หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา
ซึ่งผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง
เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะ
ต้องห้ามของกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง
และแก้ไขการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ
ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑
เพิ่มมาตรา ๓๑/๑ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔)

(๑๑) กำหนดให้คณะกรรมการการแพทย์
มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานประกันสังคม
เป็นเลขานุการและช่วยเลขานุการ แก้ไขอำนาจ
หน้าที่ของคณะกรรมการการแพทย์ และกำหนดให้
เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการ

กองทุนเงินทดแทนและคณะกรรมการการแพทย์
มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘
มาตรา ๔๐ (๓) และมาตรา ๔๓)

(๑๒) แก้ไขหลักเกณฑ์การยื่นแบบรายการ
ขึ้นทะเบียนนายจ้าง หลักเกณฑ์การแจ้ง การยื่น
คำร้องขอรับเงินทดแทน อำนาจพนักงาน
เจ้าหน้าที่ในการออกคำสั่งหรือมีคำวินิจฉัย
ให้นายจ้างหรือให้สำนักงานจ่ายเงินทดแทน
กรณีลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย
และแก้ไขหลักเกณฑ์การยื่นคำร้องขอรับเงิน
ทดแทน กรณีการเจ็บป่วยเกิดขึ้นภายหลังการสิ้น
สภาพการเป็นลูกจ้าง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔
มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑
วรรคสาม)

(๑๓) แก้ไขอัตราเงินเพิ่มกรณีนายจ้าง
ไม่จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายไม่ครบจำนวน และให้
รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศงดหรือลดการจ่าย
เงินเพิ่มได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖)

(๑๔) แก้ไขบทกำหนดโทษให้เหมาะสม
(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๖)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.
๒๕๓๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติ
บางประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์
ในปัจจุบัน และไม่เอื้อประโยชน์ต่อการ
ดำเนินการเพื่อให้ความคุ้มครองลูกจ้าง เช่น
บทบัญญัติเกี่ยวกับขอบเขตการใช้บังคับ
กฎหมาย การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่
เพื่อฟ้องคดีหรือแก้ต่างคดี การกำหนดชนิดของโรค
ซึ่งเกิดจากการทำงาน ฐานะและความรับผิดชอบ
ของผู้ประกอบกิจการและผู้รับเหมาค่าแรง
องค์ประกอบของคณะกรรมการกองทุน
เงินทดแทนและคณะกรรมการการแพทย์

การกำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ค่าทำศพ ค่าทดแทน และเงินเพิ่มกรณีนายจ้างไม่จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายไม่ครบจำนวน รวมทั้งหลักเกณฑ์การยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้าง การแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย การยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน และการพิจารณาคำร้องขอรับเงินทดแทน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน และเพื่อให้การคุ้มครองลูกจ้างมีประสิทธิภาพและให้ลูกจ้างได้รับความคุ้มครองมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่..) พ.ศ. มีเนื้อหารวมจำนวน ๒๘ มาตรา สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑) พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

๒. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

๓. บทจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

๔. วันใช้บังคับ

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

๕. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๕.๑ แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับขอบเขตการบังคับใช้กฎหมาย (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

๕.๒ เพิ่มบทนิยามคำว่า “ทุพพลภาพ” (ร่างมาตรา ๔ เพิ่มบทนิยามดังกล่าวในมาตรา ๕)

๕.๓ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจอำนาจในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อฟ้องคดีหรือแก้ต่างคดีเกี่ยวกับเงินทดแทน (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง)

๕.๔ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการที่อยู่ในฐานะนายจ้างของลูกจ้างของผู้รับเหมาค่าแรงมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑)

๕.๕ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดในกรณีลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างได้รับการรักษาพยาบาลทันที และให้จ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น แต่ไม่เกินอัตราตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓)

๕.๖ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดให้สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการทำงานและกรณีที่ลูกจ้างไม่มีผู้จัดการศพให้นายจ้างจัดการศพของลูกจ้างไปพลาถก่อนตามประเพณีทางศาสนาของลูกจ้าง หรือตามประเพณีแห่งท้องถิ่น จนกว่าบุคคลจะมาเป็นผู้จัดการศพรวมทั้ง กำหนดหลักเกณฑ์ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด ตลอดจนการจ่ายค่าทดแทนในกรณีนี้

ลูกจ้างได้ถึงแก่ความตายโดยมิใช่เนื่องจากการทำงาน ก่อนได้รับค่าทดแทนครบตามสิทธิดังกล่าว ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนให้แก่ผู้มีสิทธิต่อไปจนครบกำหนดระยะเวลาตามสิทธิ และกำหนดบุคคลผู้มีสิทธิได้รับค่าทำศพตามลำดับ ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐)

๕.๗ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดการจ่ายค่าทดแทนในคราวเดียวเต็มจำนวนหรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่นก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด แต่นายจ้างจะหักส่วนลดเกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงไม่ได้ (ร่างมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔)

๕.๘ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละสามสิบของดอกผลของกองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบำบัดรักษาและส่งเสริมการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้าง และเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมหรือป้องกันเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และไม่เกินร้อยละห้าของดอกผลของกองทุนต่อปี เพื่อดำเนินงานของสำนักงานกองทุนเงินทดแทน (ร่างมาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘ วรรคสอง)

๕.๙ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดให้สำนักงานประกันสังคมเสนองบการเงินในปีที่ล่วงมาแล้วต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน เพื่อตรวจสอบรับรองและเสนอต่อคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐)

๕.๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการให้ได้มา

ซึ่งผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑)

๕.๑๑ เพิ่มบทบัญญัติเพื่อกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง (ร่างมาตรา ๑๓ เพิ่มบทบัญญัติเป็นมาตรา ๓๑/๑)

๕.๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง (ร่างมาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔)

๕.๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นเลขานุการและแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (ร่างมาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕)

๕.๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดให้คณะกรรมการการแพทย์มีอำนาจหน้าที่ให้ความเห็นต่อกระทรวงแรงงานและสำนักงานประกันสังคมในการดำเนินงาน ทั้งนี้ เพื่อความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ (๓))

๕.๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดให้กรรมการ กรรมการการแพทย์ อนุกรรมการ เลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าใช้จ่ายอย่างอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด (ร่างมาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๓)

๕.๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ให้เลขาธิการออกระเบียบเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนนายจ้างและการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุน (ร่างมาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔)

๕.๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดเกี่ยวกับอัตราเงินเพิ่มในกรณีนายจ้างไม่จ่ายเงินสมทบภายในกำหนดเวลาหรือจ่ายเงินสมทบไม่ครบจำนวนตามที่จะต้องจ่าย และให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจออกประกาศงดหรือลดการจ่ายเงินเพิ่มในกรณีที่ประเทศประสบปัญหาหรือเกิดสถานการณ์พิเศษได้ (ร่างมาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖)

๕.๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดให้เลขาธิการมีอำนาจออกระเบียบเกี่ยวกับการยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนในกรณีที่ลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย และหลักเกณฑ์การวินิจฉัยและการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพ และการเจ็บป่วยด้วยโรคจากการทำงาน ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิ (ร่างมาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐)

๕.๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดให้ครอบคลุมถึงกรณีที่มีการเจ็บป่วยเกิดขึ้นภายหลังการสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง ให้ลูกจ้างยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนภายในสองปีนับแต่วันที่ทราบการเจ็บป่วย (ร่างมาตรา ๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๑วรรคสาม)

๕.๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการเป็นนายจ้างโดยผลของกฎหมาย ส่วนผู้รับเหมาค่าแรงมีอยู่ในฐานะนายจ้างอีกต่อไป (ร่างมาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๖)

๕.๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทกำหนดโทษสำหรับนายจ้างที่ไม่จัดให้ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยได้รับการรักษาพยาบาล หรือไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด โดยการกำหนดอัตราโทษปรับให้สูงขึ้น (ร่างมาตรา ๒๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒)

๕.๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทกำหนดโทษสำหรับนายจ้างที่ไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่โดยมิได้อุทธรณ์ หรือไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการโดยมิได้นำคดีไปสู่ศาล โดยการกำหนดอัตราโทษปรับให้สูงขึ้น (ร่างมาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๔)

๕.๒๓ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดโทษให้มีความเหมาะสมในกรณีเจ้าพนักงานตามกฎหมายนี้ เห็นว่า ผู้กระทำความผิดไม่ควรได้รับโทษจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ (ร่างมาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๖)

๕.๒๔ กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับสิทธิในการได้รับเงินทดแทนจากนายจ้างตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.๒๕๓๗ อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงได้รับเงินทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะครบถ้วนตามสิทธินั้น และให้ได้รับสูงขึ้นหากลูกจ้างได้รับค่าทดแทนรายเดือนโดยมีการเปลี่ยนแปลงในอัตราที่เป็นคุณ (ร่างมาตรา ๒๖)

๕.๒๕ กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับในกรณีที่นายจ้างซึ่งยังมีได้จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายยังไม่ครบจำนวนที่จะต้องจ่ายอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย (ร่างมาตรา ๒๗)

๕.๒๖ บทรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๘)

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้ประมวลและรวบรวมข้อมูลด้านต่าง ๆ ในกระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ โดยมีเนื้อหา แบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข) กับ ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ภาคผนวก

: พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

: ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

: บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

: รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สภาผู้แทนราษฎร

: ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการรงงานด้านนิติบัญญัติของวุฒิสภา โดยมุ่งเน้นสาระประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น สำหรับเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาโดยเฉพาะ

สำนักกฎหมาย

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

พฤษภาคม ๒๕๕๔

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายนันท ผาสุข ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

นางสาวสุพัตรา วรรมศิริกุล ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ๑

นางสาวลัดดาวัลย์ สมบูรณ์กิจชัย นิติกร ๗ ว. นายสุภณัฐ ศิริทอง วิทยากร ๔

นางพวงผกา วรศิลป์ เจ้าหน้าที่งานธุรการ ๖ นางสาวนิตยา นาคเกษม เจ้าหน้าที่งานธุรการ ๓

นางกิตติมา อรุณพูลทรัพย์ เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑

กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๘๘

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกวุฒิสภา และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมวุฒิสภา สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์วุฒิสภา www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลด้านกฎหมายวุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา..... ก

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ที่สำคัญ ๆ และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

● ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ๑

● สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ๗

● ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑. สรุปประเด็นและผลการพิจารณาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง

๑.๑ สรุปประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ ๒๓

๑.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ๒๕

๒. สรุปประเด็นและผลการพิจารณาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง

๒.๑ สรุปประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ๒๕

๒.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สองชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ๒๖

๒.๓ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม ๓๒

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับ
ประเด็นที่มีการแก้ไข) กับ ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว) ๓๓

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

- บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. - ๑ -

- บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประกอบร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. - ๔ -

- กองทุนเงินทดแทน - ๑๑ -

- หลักการประกันสังคม - ๑๓ -

- สิทธิของกองทุนเงินทดแทน - ๑๕ -

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

- การจัดสรรเงินกองทุนเงินทดแทน	- ๑๖ -
- เงินสมทบกองทุนเงินทดแทน	- ๑๗ -
- ตารางเงินทดแทน เงินสมทบ กองทุนเงินทดแทน	- ๑๘ -
- ตารางข้อมูลเงินสมทบ เงินทดแทน และการจัดสรรดอกผลกองทุนเงินทดแทน	- ๑๙ -
- ตารางเปรียบเทียบการเพิ่มค่าใช้จ่ายจำนวนร้อยละดอกผลของกองทุนเงินทดแทน	- ๒๐ -
- จำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย เนื่องจากการทำงานจำแนกรายจังหวัด ปี ๒๕๕๓	- ๒๑ -
- สิทธิประโยชน์กองทุนเงินทดแทนในกรณีต่าง ๆ	- ๒๔ -
- สารระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	- ๒๘ -
- ความเป็นมาและสรุปหลักการสำคัญของ ของร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	- ๓๒ -

ภาคผนวก

: พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗	(๑)
: ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	(๑๙)
: บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของ ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ).....	(๓๑)
: รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร	(๓๕)
: ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว	(๕๙)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นการอภิปราย
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๓ เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๓ โดยร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีหลักการและเหตุผล ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังต่อไปนี้

- (๑) แก้ไขขอบเขตการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)
- (๒) เพิ่มบทนิยามคำว่า “ทุพพลภาพ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)
- (๓) แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อฟ้องคดี หรือแก้ต่างคดี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง)
- (๔) แก้ไขให้ผู้ประกอบกิจการอยู่ในฐานะนายจ้างของลูกจ้างของผู้รับเหมาค่าแรง และตัดหลักการที่ให้นำบทบัญญัติที่ใช้บังคับแก่นายจ้างมาใช้บังคับแก่ผู้ประกอบกิจการและผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งมิใช่ นายจ้างตามมาตรา ๑๑ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑ และมาตรา ๕๖)
- (๕) แก้ไขให้กระทรวงแรงงานมีอำนาจประกาศกำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน และอัตราค่าทำศพ กรณีลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖)
- (๖) แก้ไขให้สำนักงานประกันสังคมเป็นผู้กำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดจากการทำงาน และเพิ่มบุคคลซึ่งมีสิทธิได้รับค่าทำศพกรณีลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๗)
- (๗) แก้ไขอัตรา หลักเกณฑ์ และวิธีการจ่ายค่าทดแทนรายเดือน การรับค่าทดแทน การจ่ายค่าทดแทน และระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนให้แก่ลูกจ้างซึ่งตายก่อนได้รับค่าทดแทนครบตามสิทธิ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๔)
- (๘) แก้ไขให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละสามสิบห้า ของดอกผลของเงินกองทุน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้าง ส่งเสริมและป้องกันความปลอดภัยในการทำงาน และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสำนักงานกองทุนเงินทดแทน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘ วรรคสอง)

ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่..) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....

(๙) แก้ไขถ้อยคำให้ถูกต้องตามหลักวิชาการบัญชี รวมทั้งแก้ไขชื่อหน่วยงานให้ถูกต้องเป็นปัจจุบัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐)

(๑๐) แก้ไของค์ประกอบคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง และแก้ไขการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑ เพิ่มมาตรา ๓๑/๑ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔)

(๑๑) กำหนดให้คณะกรรมการการแพทย์มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานประกันสังคมเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ แก้ไขอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการแพทย์ และกำหนดให้เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนและคณะกรรมการการแพทย์มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘ มาตรา ๔๐ (๓) และมาตรา ๔๓)

(๑๒) แก้ไขหลักเกณฑ์การยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้าง หลักเกณฑ์การแจ้งการยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการออกคำสั่งหรือมีคำวินิจฉัยให้นายจ้างหรือให้สำนักงานจ่ายเงินทดแทนกรณีลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย และแก้ไขหลักเกณฑ์การยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน กรณีการเจ็บป่วยเกิดขึ้นภายหลังการสิ้นสุดสภาพการเป็นลูกจ้าง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ วรรคสาม)

(๑๓) แก้ไขอัตราเงินเพิ่มกรณีนายจ้างไม่จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายไม่ครบจำนวน และให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศงดหรือลดการจ่ายเงินเพิ่มได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖)

(๑๔) แก้ไขบทกำหนดโทษให้เหมาะสม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๖)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน และไม่เอื้อประโยชน์ต่อการดำเนินการเพื่อให้ความคุ้มครองลูกจ้าง เช่น บทบัญญัติเกี่ยวกับขอบเขตการใช้บังคับกฎหมาย การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อฟ้องคดีหรือแก้ต่างคดี การกำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดจากการทำงาน ฐานะและความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการและผู้รับเหมาค่าแรง องค์ประกอบของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนและคณะกรรมการการแพทย์ การกำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ค่าทำศพ ค่าทดแทน และเงินเพิ่มกรณีนายจ้างไม่จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายไม่ครบจำนวน รวมทั้งหลักเกณฑ์การยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้าง การแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย การยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน และการพิจารณาคำร้องขอรับเงินทดแทน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน และเพื่อให้การคุ้มครองลูกจ้างมีประสิทธิภาพและให้ลูกจ้างได้รับความคุ้มครองมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ในวาระที่หนึ่งชั้นรับหลักการ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๓ และลงมติ รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยคะแนนเสียง ๓๓๔ เสียง ไม่รับหลักการ ไม่มี และมิมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๖ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สอง ชั้นคณะกรรมการวิสามัญ ด้วยเหตุที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ประธานสภาผู้แทนราษฎรวินิจฉัยว่ามีสาระสำคัญเกี่ยวกับผู้พิการหรือทุพพลภาพ ตามมาตรา ๑๕๒^๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ดังนั้น จำนวนคณะกรรมการวิสามัญจึงต้องประกอบด้วยผู้แทนองค์การ เอกชนเกี่ยวกับผู้พิการหรือทุพพลภาพไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ ของจำนวนกรรมการทั้งหมด กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒๓^๒

คณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๖ คน ประกอบด้วย

๑. นายสุกิจ อัดโทปกรณ์	เป็นประธานคณะกรรมการ
๒. นายวรรงค์ เดชกิจวิกรม	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายพิเชษฐ เชื้อเมืองพาน	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายสมศักดิ์ คุณเงิน	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
** ๕. นายสว่าง นาคพันธ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
๖. ร้อยตรี วัฒนา แก้วศิริ	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการ
* ๗. นายมนัส โกศล	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
* ๘. นางผจงสิน วรณโกวิท	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ

^๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๕๒ บัญญัติว่า

“มาตรา ๑๕๒ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรวินิจฉัยว่ามีสาระสำคัญเกี่ยวกับเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ หรือผู้พิการหรือทุพพลภาพ หากสภาผู้แทนราษฎรมิได้พิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภา ให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นประกอบด้วยผู้แทนองค์การเอกชนเกี่ยวกับบุคคลประเภทนั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด ทั้งนี้ โดยมีสัดส่วนหญิงและชายที่ใกล้เคียงกัน”

^๒ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒๓ กำหนดว่า

“ข้อ ๑๒๓ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติชั้นคณะกรรมการที่สภาตั้ง สมาชิกผู้ใดเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ ก็ให้เสนอคำแปรญัตติล่วงหน้าเป็นหนังสือต่อประธานคณะกรรมการภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันถัดจากวันที่สภารับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ เว้นแต่สภาจะได้กำหนดเวลาแปรญัตติสำหรับร่างพระราชบัญญัตินั้นไว้เป็นอย่างอื่น

การแปรญัตติต้องแปรเป็นรายมาตรา

การแปรญัตติเพิ่มมาตราขึ้นใหม่หรือตัดทอนหรือแก้ไขมาตราเดิมต้องไม่ขัดกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินั้น”

** หมายถึง กรรมการในสัดส่วนขององค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องกับผู้พิการหรือทุพพลภาพ

* หมายถึง กรรมการในสัดส่วนของรัฐบาล

ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่..) พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....

๙. นางสาวเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๑๐. นางสิรินทร รามสุด	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
** ๑๑. นายคำแปลง แสงคำ	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
** ๑๒. นายจตุพล พรหมอาภรณ์	๑๓. นายจิรวัดน์ ศิริพานิชย์
* ๑๔. นายชีวะเวช เวชชาชีวะ	๑๕. นายณัฏพล ตันเจริญ
๑๖. นายณัฐวัช วัลลิโกดม	๑๗. นายธีระ ไตรสรณกุล
** ๑๘. นายเอียร เพ็ญประดับพร	* ๑๙. นายนิพนธ์ ะกะมี
** ๒๐. นายบุญส่ง กุลแก้ว	๒๑. นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์
๒๒. นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ	** ๒๓. นายพรชัย ดีสวัสดิ์ศรีเพชร
** ๒๔. นายพันธ์พิชัย เอี่ยมศรี	** ๒๕. นายไพโรจน์ สุวรรณจันทร์ดี
** ๒๖. นางภัทรมล เพชรรัตน์	** ๒๗. นางเยาวลักษณ์ ศรีสายเชื้อ
๒๘. รองศาสตราจารย์ วรวิทย์ เจริญเลิศ	๒๙. นายศุภชัย ศรีหล้า
** ๓๐. นางสมถวิล รอบรรเจิด	๓๑. นางสมบุญ สีคำดอกแค
๓๒. นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล	** ๓๓. นางสุภาวดี ศรีมันตะ
๓๔. นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล	๓๕. นายสุวัฒน์ ม่วงศิริ
๓๖. นายอดุลย์ เหลืองบริบูรณ์	

เมื่อคณะกรรมการการวิสามัญฯ พิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ พร้อมด้วยรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการการวิสามัญฯ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร^๓ เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๔ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ ในวันพฤหัสบดีที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๔ ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่สองชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ ในวันพุธที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ โดยพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และได้พิจารณาทั้งร่าง เป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๐^๔ โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำแต่อย่างใด

** หมายถึง กรรมการในสัดส่วนขององค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องกับผู้พิการหรือทุพพลภาพ

* หมายถึง กรรมการในสัดส่วนของรัฐบาล

^๓ โปรดดูรายงานของคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในภาคผนวก หน้า (๓๕)

^๔ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๐ กำหนดว่า

“เมื่อได้พิจารณาตามข้อ ๑๒๙ จนจบร่างแล้ว ให้สภาพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง และในการพิจารณาครั้งนี้ สมาชิกอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อความใดไม่ได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่าขัดแย้งกันอยู่”

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สอง ขั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้ว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม โดยลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยคะแนนเสียง ๒๔๕ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง งดออกเสียง ๑ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๗ เสียง แล้วส่งให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๖^๕ เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔^๖

อนึ่ง เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาได้พิจารณาและมีดำริให้คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาพิจารณาว่าจะเห็นสมควรมอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญประจำวุฒิสภาคณะใด หรือจะเสนอให้วุฒิสภาดังคณะกรรมการวิสามัญขึ้น เพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖^๗ ซึ่งในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๕/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๓ คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาได้พิจารณาและเห็นควรมอบหมายให้คณะกรรมการแรงงานและสวัสดิการสังคมวุฒิสภา เป็นผู้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้คณะกรรมการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภา ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไป

^๕ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๔๖ บัญญัติว่า

“มาตรา ๑๔๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖๘ เมื่อสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่เสนอตามมาตรา ๑๔๖ และลงมติเห็นชอบแล้ว ให้สภาผู้แทนราษฎรเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นต่อวุฒิสภา วุฒิสภาต้องพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมานั้นให้เสร็จภายในหกสัปดาห์ แต่ถ้าร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ต้องพิจารณาให้เสร็จภายในสามสัปดาห์ ทั้งนี้ เว้นแต่วุฒิสภาจะได้ลงมติให้ขยายเวลาออกไปเป็นกรณีพิเศษซึ่งต้องไม่เกินสามสัปดาห์ กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม และให้เริ่มนับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัตินั้นมาถึงวุฒิสภา

ระยะเวลาดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ไม่ให้นับรวมระยะเวลาที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๑๔๙

ถ้าวุฒิสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติไม่เสร็จภายในกำหนดเวลาที่กล่าวในวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าวุฒิสภาได้ให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัตินั้น

ในกรณีที่สภาผู้แทนราษฎรเสนอร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินไปยังวุฒิสภาให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรแจ้งไปด้วยว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอไปนั้นเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน คำแจ้งของประธานสภาผู้แทนราษฎรให้ถือเป็นเด็ดขาด

ในกรณีที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรมิได้แจ้งไปว่าร่างพระราชบัญญัติใดเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ให้ถือว่าร่างพระราชบัญญัตินั้นไม่เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน”

^๖ โปรดดูร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ในภาคผนวก หน้า (๕๙)

^๗ ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖ กำหนดว่า

“ในกรณีที่มีความจำเป็นเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมิได้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติใดในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาอาจพิจารณามอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญประจำวุฒิสภาคณะใดคณะหนึ่งที่เกี่ยวข้อง หรือวุฒิสภาอาจตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสิบห้าคน แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นเฉพาะกรณีไปก็ได้ และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้คณะกรรมการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นต่อไป”

สาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขขอบเขตการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) เพิ่มบทนิยามคำว่า “ทุพพลภาพ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

(๓) แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อฟ้องคดี หรือแก้ต่างคดี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง)

(๔) แก้ไขให้ผู้ประกอบกิจการอยู่ในฐานะนายจ้างของลูกจ้างของผู้รับเหมาค่าแรง และตัดหลักการที่ให้นำบทบัญญัติที่ใช้บังคับแก่นายจ้างมาใช้บังคับแก่ผู้ประกอบกิจการและผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งมิใช่ นายจ้างตามมาตรา ๑๑ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑ และมาตรา ๕๖)

(๕) แก้ไขให้กระทรวงแรงงานมีอำนาจประกาศกำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ในการจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน และอัตราค่าทำศพกรณีลูกจ้าง ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖)

(๖) แก้ไขให้สำนักงานประกันสังคมเป็นผู้กำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดจากการทำงาน และเพิ่มบุคคลซึ่งมีสิทธิได้รับค่าทำศพกรณีลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๗)

(๗) แก้ไขอัตรา หลักเกณฑ์ และวิธีการจ่ายค่าทดแทนรายเดือน การรับค่าทดแทน การจ่ายค่าทดแทน และระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนให้แก่ลูกจ้างซึ่งตายก่อนได้รับค่าทดแทนครบตามสิทธิ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๔)

(๘) แก้ไขให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละสามสิบห้าของ ดอกผลของเงินกองทุน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของ ลูกจ้าง ส่งเสริมและป้องกันความปลอดภัยในการทำงาน และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของ สำนักงานกองทุนเงินทดแทน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘ วรรคสอง)

(๙) แก้ไขถ้อยคำให้ถูกต้องตามหลักวิชาการบัญชี รวมทั้งแก้ไขชื่อหน่วยงาน ให้ถูกต้องเป็นปัจจุบัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐)

(๑๐) แก้ไของค์ประกอบคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา ซึ่งผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม

ของกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง และแก้ไขการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑ เพิ่มมาตรา ๓๑/๑ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔)

(๑๑) กำหนดให้คณะกรรมการการแพทย์มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน ประกันสังคมเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ แก้ไขอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการแพทย์ และกำหนดให้เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนและ คณะกรรมการการแพทย์มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘ มาตรา ๔๐ (๓) และมาตรา ๔๓)

(๑๒) แก้ไขหลักเกณฑ์การยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้าง หลักเกณฑ์การแจ้ง การยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการออกคำสั่งหรือมีคำวินิจฉัย ให้นายจ้างหรือให้สำนักงานจ่ายเงินทดแทนกรณีลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย และแก้ไขหลักเกณฑ์การยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน กรณีการเจ็บป่วยเกิดขึ้นภายหลังการสิ้นสุดสภาพ การเป็นลูกจ้าง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ วรรคสาม)

(๑๓) แก้ไขอัตราเงินเพิ่มกรณีนายจ้างไม่จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายไม่ครบจำนวน และให้ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศงดหรือลดการจ่ายเงินเพิ่มได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖)

(๑๔) แก้ไขบทกำหนดโทษให้เหมาะสม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๖)

๑.๒ เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติ บางประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน และไม่เอื้อประโยชน์ต่อการดำเนินการ เพื่อให้ความคุ้มครองลูกจ้าง เช่น บทบัญญัติเกี่ยวกับขอบเขตการใช้บังคับกฎหมาย การแต่งตั้ง พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อฟ้องคดีหรือแก้ต่างคดี การกำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดจากการทำงาน ฐานะและความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการและผู้รับเหมาค่าแรง องค์ประกอบของ คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนและคณะกรรมการการแพทย์ การกำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ค่าทำศพ ค่าทดแทน และเงินเพิ่มกรณีนายจ้างไม่จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายไม่ครบจำนวน รวมทั้งหลักเกณฑ์การยื่น แบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้าง การแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย การยื่นคำร้อง ขอรับเงินทดแทน และการพิจารณาคำร้องขอรับเงินทดแทน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้เหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน และเพื่อให้การคุ้มครองลูกจ้างมีประสิทธิภาพและให้ ลูกจ้างได้รับความคุ้มครองมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

๔. บทบัญญัติจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙^๑ ประกอบกับมาตรา ๔๑^๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

๕. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๖. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๖.๑ แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับขอบเขตการบังคับใช้กฎหมาย (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น เฉพาะข้าราชการและลูกจ้างประจำ

(๒) รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์

(๓) นายจ้างซึ่งประกอบธุรกิจโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับครูหรือครูใหญ่

(๔) องค์กรของรัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ

(๕) นายจ้างซึ่งมีสำนักงานในประเทศและส่งลูกจ้างไปประจำทำงานในต่างประเทศ เฉพาะลูกจ้างซึ่งไปประจำทำงานที่ต่างประเทศ

(๖) นายจ้างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

^๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๙ บัญญัติว่า

“มาตรา ๒๙ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ จะกระทำได้เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็น และจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้

กฎหมายตามวรรคหนึ่งต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป และไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ทั้งต้องระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นด้วย

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งและวรรคสองให้นำมาใช้บังคับกับกฎที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายด้วยโดยอนุโลม”

^๒ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔๑ บัญญัติว่า

“มาตรา ๔๑ สิทธิของบุคคลในทรัพย์สินย่อมได้รับความคุ้มครอง ขอบเขตแห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิเช่นว่านี้ย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

การสืบทอดย่อมได้รับความคุ้มครอง สิทธิของบุคคลในการสืบทอดย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ”

๖.๒ เพิ่มบทนิยามคำว่า “ทุพพลภาพ” (ร่างมาตรา ๔ เพิ่มบทนิยามในมาตรา ๕) มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ทุพพลภาพ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “สูญเสียสมรรถภาพ” และคำว่า “เงินทดแทน” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

“ทุพพลภาพ” หมายความว่า การสูญเสียสมรรถภาพตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการแพทย์ประกาศกำหนด”

๖.๓ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อฟ้องคดีหรือแก้ต่างคดีเกี่ยวกับเงินทดแทน (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง)

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ เพื่อมีอำนาจฟ้องคดีและแก้ต่างคดีเกี่ยวกับเงินทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ และเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เสนอคำสั่งแต่งตั้งต่อศาลที่พิจารณาคดีนั้นแล้ว ก็ให้มีอำนาจกระทำการได้จนคดีถึงที่สุด”

๖.๔ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการที่อยู่ในฐานะนายจ้างของลูกจ้างของผู้รับเหมาค่าแรงมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑)

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการได้ว่าจ้างด้วยวิธีเหมาค่าแรงโดยมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดรับช่วงไปควบคุมดูแลการทำงาน หรือรับผิดชอบจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างอีกทอดหนึ่ง หรือมอบหมายให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้จัดหาลูกจ้างมาทำงานอันมิใช่การประกอบธุรกิจจัดหางาน โดยการทำงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจ ในความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการ กรณีเช่นว่านั้นผู้ประกอบกิจการย่อมอยู่ในฐานะนายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่ผู้รับเหมาค่าแรงตามวรรคหนึ่ง เป็นผู้ยื่นแบบรายการต่อสำนักงานตามมาตรา ๔๔ ในฐานะนายจ้าง ให้ผู้รับเหมาค่าแรงมีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับนายจ้าง ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้ประกอบกิจการหลุดพ้นจากความรับผิดชอบและเงินเพิ่มเพียงเท่าที่ผู้รับเหมาค่าแรงได้นำส่งสำนักงาน”

๖.๕ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดในกรณีลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างได้รับการรักษาพยาบาลทันที และให้จ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓)

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างได้รับการรักษาพยาบาลทันทีตามความเหมาะสมแก่อันตรายหรือความเจ็บป่วยนั้น และให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น แต่ไม่เกินอัตรา หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด”

๖.๖ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดให้สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนดชนิดของโรค ซึ่งเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการทำงาน และกรณีที่ลูกจ้างไม่มีผู้จัดการศพ ให้นายจ้างจัดการศพของลูกจ้าง ไปพลางก่อนตามประเพณีทางศาสนาของลูกจ้าง หรือตามประเพณีแห่งท้องถิ่น จนกว่าบุคคล จะมาขอเป็นผู้จัดการศพ รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด ตลอดจนการจ่ายค่าทดแทน ในกรณีที่ลูกจ้างได้ถึงแก่ความตายโดยมิใช่เนื่องมาจากการทำงาน ก่อนได้รับค่าทดแทนครบตามสิทธิ ดังกล่าว ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนให้แก่ผู้มีสิทธิต่อไปจนครบกำหนดระยะเวลาตามสิทธิและ กำหนดบุคคลผู้มีสิทธิได้รับค่าทำศพตามลำดับให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐)

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และ ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ ให้สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดขึ้น ตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องมาจากการทำงาน

มาตรา ๑๕ กรณีที่ลูกจ้างจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ภายหลังการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของ ลูกจ้างเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นแต่ไม่เกินอัตรา หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่กระทรวงแรงงาน ประกาศกำหนด

มาตรา ๑๖ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือ สูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทำศพแก่บุคคลซึ่งลูกจ้างทำหนังสือระบุให้เป็นผู้จัดการศพและได้เป็น ผู้จัดการศพของลูกจ้างตามอัตราที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยเท่า ของอัตราสูงสุดของค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ในกรณีที่ไม่มี บุคคลดังกล่าว ให้จ่ายแก่บิดามารดา สามีหรือภรรยา หรือบุตรของลูกจ้าง ซึ่งมีหลักฐานแสดงว่า เป็นผู้จัดการศพของลูกจ้าง หรือบุคคลอื่นซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพของลูกจ้าง

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย โดยไม่มีผู้จัดการศพ ให้นายจ้างจัดการศพของลูกจ้างไปพลางก่อน จนกว่าบุคคลตามมาตรา ๑๖ จะมาขอเป็นผู้จัดการศพ แต่นายจ้างจะใช้ค่าทำศพเกินหนึ่งในสามของค่าทำศพตามมาตรา ๑๖ ไม่ได้ ถ้าลูกจ้างถึงแก่ความตายและจำเป็นต้องจัดการศพตามประเพณีทางศาสนา ก่อนเจ็ดสิบสอง

ชั่วโมงหรือครบเจ็ดสิบสองชั่วโมงแล้วยังไม่มีผู้จัดการศพ ให้นายจ้างจัดการศพของลูกจ้าง ตามประเพณีทางศาสนาของลูกจ้างซึ่งถึงแก่ความตายหรือตามประเพณีแห่งท้องถิ่น โดยคำนึงถึงฐานะทางสังคมของลูกจ้าง ในการนี้ให้นายจ้างใช้ค่าทำศพส่วนที่เหลือได้

มาตรา ๑๘ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ร้อยละแปดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงาน ตั้งแต่หนึ่งวันขึ้นไป โดยจ่ายตั้งแต่วันแรกที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานได้ไปจนตลอดระยะเวลาที่ไม่สามารถทำงานได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี

(๒) ร้อยละแปดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างต้องสูญเสียสมรรถภาพ โดยจ่ายตามประเภทของการสูญเสียอวัยวะและร้อยละของการสูญเสียสมรรถภาพในการทำงาน ตามระยะเวลาการจ่ายที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบปี

(๓) ร้อยละแปดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับลูกจ้างทุพพลภาพ โดยจ่ายตามประเภทของการทุพพลภาพ และตามระยะเวลาที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าปี

(๔) ร้อยละแปดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตาย หรือสูญหายมีกำหนดสิบสองปี

หลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือนให้เป็นไปตามที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด

ค่าทดแทนตามวรรคหนึ่งต้องไม่น้อยกว่าค่าทดแทนรายเดือนต่ำสุด และไม่มากกว่าค่าทดแทนรายเดือนสูงสุดตามที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่นายจ้างจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ (๒) หรือ (๓) และต่อมาลูกจ้างได้ถึงแก่ความตายโดยมิใช่เนื่องจากการทำงานและยังรับค่าทดแทนไม่ครบระยะเวลาตามสิทธิดังกล่าว ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนให้แก่ผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ต่อไปจนครบกำหนดระยะเวลาตามสิทธิ แต่ทั้งนี้ ระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนรวมกันต้องไม่เกินสิบสองปี

ในกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายเนื่องจากการทำงาน ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ (๔) แก่ผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ และไม่ต้องจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ (๒) และ (๓) ต่อไป

มาตรา ๒๐ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย ให้บุคคลดังต่อไปนี้เป็นผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนจากนายจ้าง

(๑) บิดามารดาซึ่งเคยให้ความอุปการะลูกจ้างหรืออยู่ในความอุปการะของลูกจ้าง

(๒) สามีหรือภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือบุคคลที่มีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่าอยู่กินฉันสามีภรรยากับลูกจ้างในกรณีที่ไม่มีสามีหรือภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมาย

(๓) บุตรที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี

(๔) บุตรที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีแต่ไม่เกินสามสิบปีและยังศึกษาอยู่ในระดับที่ไม่สูงกว่าปริญญาตรี ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเข้าศึกษาก่อนหรือหลังลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย

(๕) บุตรที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีและทุพพลภาพหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ซึ่งอยู่ในอุปการะของลูกจ้างก่อนลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย

ให้บุตรของลูกจ้างซึ่งเกิดภายในสามร้อยสิบวันนับแต่วันที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือวันที่เกิดเหตุสูญหามีสิทธิได้รับค่าทดแทนนับแต่วันคลอด

ในกรณีที่ไม่มีผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนแก่ผู้ซึ่งอยู่ในอุปการะของลูกจ้างก่อนลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย แต่ผู้อยู่ในอุปการะดังกล่าวจะต้องได้รับความเดือดร้อนเพราะขาดอุปการะจากลูกจ้างที่ตายหรือสูญหาย

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ให้บุคคลที่แสดงหลักฐานหรือพิสูจน์ได้ว่า เป็นพ่อ แม่ หรือลูกของลูกจ้าง มีสิทธิดังเช่นบิดา มารดา หรือบุตรตามวรรคหนึ่งด้วย”

๖.๗ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดการจ่ายค่าทดแทนในคราวเดียวเต็มจำนวนหรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่นก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด แต่นายจ้างจะหักส่วนลดเกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงไม่ได้ (ร่างมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔)

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ การจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๙ นายจ้างและลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี จะตกลงกันจ่ายค่าทดแทนในคราวเดียวเต็มจำนวนหรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่นก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด แต่นายจ้างจะหักส่วนลดเกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงไม่ได้”

๖.๘ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละสามสิบของดอกผลของกองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบำบัดรักษาและส่งเสริมการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้าง และเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมหรือป้องกันเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และไม่เกินร้อยละห้าของดอกผลของกองทุนต่อปี เพื่อการดำเนินงานของสำนักงานกองทุนเงินทดแทน (ร่างมาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘ วรรคสอง)

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละสามสิบของดอกผลของกองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบำบัดรักษาและส่งเสริมการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้าง และเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมหรือป้องกันเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และไม่เกินร้อยละห้าของดอกผลของกองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสำนักงานกองทุนเงินทดแทนและเป็นค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๔๓”

๖.๙ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดให้สำนักงานประกันสังคมเสนองบการเงินในปีที่ล่วงมาแล้วต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน เพื่อตรวจสอบรับรองและเสนอต่อคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐)

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน ให้สำนักงานประกันสังคมเสนองบการเงินในปีที่ล่วงมาแล้วต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อตรวจสอบรับรองและเสนอต่อคณะกรรมการ

งบการเงินตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรี และให้รัฐมนตรีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ และจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

๖.๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการให้ได้มาซึ่งผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑)

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน” ประกอบด้วย เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม เป็นประธานกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินหกคน กับผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างฝ่ายละสามคน เป็นกรรมการ และผู้แทนสำนักงานประกันสังคมเป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

การแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในทางแพทยศาสตร์ นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การคลัง การประกันสังคมหรือการประกันภัย

หลักเกณฑ์และวิธีการให้ได้มาซึ่งผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด”

๖.๑๑ เพิ่มบทบัญญัติเพื่อกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง (ร่างมาตรา ๑๓ เพิ่มบัญญัติเป็นมาตรา ๓๑/๑)

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.๒๕๓๗

“มาตรา ๓๑/๑ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปี

- (๓) เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในด้านแรงงาน
 (๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
 (๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ
 (๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ
 (๗) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือเลิกจ้างจากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่
 (๘) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับสำนักงาน”

๖.๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง (ร่างมาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔)

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๓๓ กรรมการ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
 (๒) ลาออก
 (๓) รัฐมนตรีให้ออก
 (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๑/๑

ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลในประเภทเดียวกันตามมาตรา ๓๑ เป็นกรรมการแทน และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน”

๖.๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดให้คณะกรรมการการแพทย์มีอำนาจแต่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นเลขานุการและแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (ร่างมาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘)

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๘ ให้มีคณะกรรมการการแพทย์คณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการ และกรรมการอื่นมีจำนวนรวมกันไม่เกินสิบห้าคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ ตามคำแนะนำของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งแต่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นเลขานุการและแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

ให้นำความในมาตรา ๓๑/๑ (๑) (๒) (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

๖.๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดให้คณะกรรมการการแพทย์มีอำนาจหน้าที่ให้ความเห็นต่อกระทรวงแรงงานและสำนักงานประกันสังคมในการดำเนินงาน ทั้งนี้ เพื่อความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ (๓))

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ให้ความเห็นต่อกระทรวงแรงงานและสำนักงานประกันสังคมในการดำเนินการตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๘ (๒) และ (๓)”

๖.๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดให้กรรมการ กรรมการการแพทย์ อนุกรรมการ เลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด (ร่างมาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๓)

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๓ กรรมการ กรรมการการแพทย์ อนุกรรมการ เลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าใช้จ่ายอย่างอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด”

๖.๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ให้เลขาธิการออกระเบียบเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนนายจ้างและการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุน (ร่างมาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔)

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๔ ให้กระทรวงแรงงานประกาศกำหนดประเภทและขนาดของกิจการ และท้องที่ที่นายจ้างต้องจ่ายเงินสมทบ

ให้นายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบตามวรรคหนึ่ง ยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างและจ่ายเงินสมทบตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ

กรณีข้อเท็จจริงในแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างและการจ่ายเงินสมทบเปลี่ยนแปลงไป ให้นายจ้างแจ้งการเปลี่ยนแปลงตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง”

๖.๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดเกี่ยวกับอัตราเงินเพิ่มในกรณีนายจ้างไม่จ่ายเงินสมทบภายในกำหนดเวลาหรือจ่ายเงินสมทบไม่ครบจำนวนตามที่จะต้องจ่าย และให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจออกประกาศงดหรือลดการจ่ายเงินเพิ่มในกรณีที่ประเทศประสบปัญหา หรือเกิดสถานการณ์พิเศษได้ (ร่างมาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖)

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๖ นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินสมทบภายในกำหนดเวลาหรือจ่ายเงินสมทบไม่ครบจำนวนตามที่จะต้องจ่าย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละสองต่อเดือนของเงินสมทบที่ต้องจ่าย นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ ทั้งนี้ เงินเพิ่มที่คำนวณได้ต้องไม่เกินจำนวนเงินสมทบที่นายจ้างต้องจ่าย

ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นว่า ประเทศประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ ประสบภัยพิบัติอย่างร้ายแรง หรือมีสถานการณ์พิเศษอย่างอื่นอันเป็นเหตุให้นายจ้างไม่อาจจ่ายเงินสมทบได้ตามกำหนดเวลา ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจออกประกาศงดหรือลดการจ่ายเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดก็ได้”

๒.๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดให้เลขาธิการมีอำนาจออกระเบียบเกี่ยวกับการยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนในกรณีที่ลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย และหลักเกณฑ์การวินิจฉัยและการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพ และการเจ็บป่วยด้วยโรคจากการทำงาน ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิ (ร่างมาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐)

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๘ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหายให้นายจ้างแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ต่อสำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่หรือที่นายจ้างมีภูมิลำเนาอยู่หรือตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายจ้างทราบหรือควรจะได้ทราบถึงการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย

มาตรา ๔๙ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนต่อสำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่หรือที่นายจ้างมีภูมิลำเนาอยู่หรือตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๐ เมื่อมีการแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหายตามมาตรา ๔๘ หรือมีการยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนตามมาตรา ๔๙ หรือความปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนและออกคำสั่งให้นายจ้างหรือมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่มิคำสั่งหรือคำวินิจฉัยตามวรรคหนึ่งว่า ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ มีสิทธิได้รับเงินทดแทน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดจำนวนเงินทดแทนและระยะเวลาที่ต้องจ่ายเงินทดแทนไว้ด้วย และสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินดังกล่าวแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่นายจ้างทราบหรือถือว่าได้ทราบคำสั่ง ในกรณีที่มิคำสั่งหรือคำวินิจฉัยว่าไม่มีสิทธิได้รับเงินทดแทน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

หลักเกณฑ์การวินิจฉัยและการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพ และการเจ็บป่วยด้วยโรคจากการทำงาน ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้าง หรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ให้เป็นไปตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ”

๖.๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดให้ครอบคลุมถึงกรณีที่มีการเจ็บป่วยเกิดขึ้นภายหลังจากการสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง ให้ลูกจ้างยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนภายในสองปีนับแต่วันที่ทราบการเจ็บป่วย (ร่างมาตรา ๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๑วรรคสาม)

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่การเจ็บป่วยเกิดขึ้นภายหลังการสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง ให้ลูกจ้างยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนภายในสองปีนับแต่วันที่ทราบการเจ็บป่วยตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด”

๖.๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการเป็นนายจ้างโดยผลของกฎหมาย ส่วนผู้รับเหมาค่าแรงมีได้อยู่ในฐานะนายจ้างอีกต่อไป (ร่างมาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๖)

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๖ ให้นำความในมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๖๐ มาใช้บังคับแก่ผู้รับเหมาขั้นต้นและผู้รับเหมาช่วง ซึ่งมีใช่นายจ้างตามมาตรา ๑๐ โดยอนุโลม”

๖.๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทกำหนดโทษสำหรับนายจ้างที่ไม่จัดให้ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยได้รับการรักษาพยาบาล หรือไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด โดยการกำหนดอัตราโทษปรับให้สูงขึ้น (ร่างมาตรา ๒๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒)

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๒ นายจ้างผู้ใดไม่จัดให้ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยได้รับการรักษาพยาบาลตามมาตรา ๑๓ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๖.๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทกำหนดโทษสำหรับนายจ้างที่ไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่โดยมิได้อุทธรณ์ หรือไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการโดยมิได้นำคดีไปสู่ศาล โดยการกำหนดอัตราโทษปรับให้สูงขึ้น (ร่างมาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๔)

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๔ นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๑ โดยมีได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๕๒ หรือไม่จ่ายเงินทดแทน ตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการโดยมิได้นำคดีไปสู่ศาลตามมาตรา ๕๓ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๖.๒๓ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดโทษให้มีความเหมาะสมในกรณีที่เจ้าพนักงานตามกฎหมายนี้ เห็นว่า ผู้กระทำความผิดไม่ควรได้รับโทษจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้องให้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ (ร่างมาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๖)

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๖ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเจ้าพนักงานดังต่อไปนี้ เห็นว่า ผู้กระทำความผิดไม่ควรได้รับโทษจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้มีอำนาจเปรียบเทียบได้

(๑) เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมาย สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นใน กรุงเทพมหานคร

(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น

ในกรณีที่มีการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่า บุคคลใดกระทำความผิด ตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้เลขาธิการ หรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมาย หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บุคคลนั้น แสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบหรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงิน ค่าปรับภายในกำหนดเวลาตามวรรคสาม ให้ดำเนินคดีต่อไป”

๖.๒๔ กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับสิทธิในการได้รับเงินทดแทนจากนายจ้าง ตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงได้รับ เงินทดแทนตามพระราชบัญญัติดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะครบถ้วนตามสิทธินั้น และให้ได้รับสูงขึ้น หากลูกจ้างได้รับค่าทดแทนรายเดือนโดยมีการเปลี่ยนแปลงในอัตราที่เป็นคุณ (ร่างมาตรา ๒๖)

มาตรา ๒๖ ผู้ใดมีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากนายจ้างตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงได้รับเงินทดแทนตามพระราชบัญญัติ ดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะครบถ้วนตามสิทธินั้น เว้นแต่ในกรณีที่ค่าทดแทนรายเดือนต่ำสุดหรือ ค่าทดแทนรายเดือนสูงสุดตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เปลี่ยนแปลงไปในทางที่เป็นคุณแก่ลูกจ้าง ให้ลูกจ้างได้รับค่าทดแทน รายเดือนในอัตราที่เป็นคุณดังกล่าวนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

๖.๒๕ กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับในกรณีที่นายจ้างซึ่งยังมีได้จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายยังไม่ครบจำนวนที่จะต้องจ่ายอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย (ร่างมาตรา ๒๗)

มาตรา ๒๗ ความในมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับแก่นายจ้างซึ่งยังมีได้จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายยังไม่ครบจำนวนที่จะต้องจ่ายอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย

๖.๒๖ บทรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้(ร่างมาตรา ๒๘)

มาตรา ๒๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

**ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)**

๑. สรุปประเด็นและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่หนึ่ง

ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี เข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร โดยผู้เสนอ ได้แถลงหลักการและเหตุผล ดังนี้

นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ได้แถลงหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขขอบเขตการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) เพิ่มบทนิยามคำว่า “ทุพพลภาพ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

(๓) แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อฟ้องคดี หรือแก้ต่างคดี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง)

(๔) แก้ไขให้ผู้ประกอบกิจการอยู่ในฐานะนายจ้างของลูกจ้างของผู้รับเหมาค่าแรง และตัดหลักการที่ให้นำบทบัญญัติที่ใช้บังคับแก่นายจ้างมาใช้บังคับแก่ผู้ประกอบกิจการและผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งมิใช่ นายจ้างตามมาตรา ๑๑ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑ และมาตรา ๕๖)

(๕) แก้ไขให้กระทรวงแรงงานมีอำนาจประกาศกำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน และอัตราค่าทำศพ กรณีลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖)

(๖) แก้ไขให้สำนักงานประกันสังคมเป็นผู้กำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดจากการทำงาน และเพิ่มบุคคลซึ่งมีสิทธิได้รับค่าทำศพกรณีลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๗)

(๗) แก้ไขอัตรา หลักเกณฑ์ และวิธีการจ่ายค่าทดแทนรายเดือน การรับค่าทดแทน การจ่ายค่าทดแทน และระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนให้แก่ลูกจ้างซึ่งตายก่อนได้รับค่าทดแทนครบตามสิทธิ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๔)

ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....

(๘) แก้ไขให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละสามสิบห้าของ ดอกผลของเงินกองทุน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของ ลูกจ้าง ส่งเสริมและป้องกันความปลอดภัยในการทำงาน และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของ สำนักงานกองทุนเงินทดแทน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘ วรรคสอง)

(๙) แก้ไขถ้อยคำให้ถูกต้องตามหลักวิชาการบัญชี รวมทั้งแก้ไขชื่อหน่วยงาน ให้ถูกต้องเป็นปัจจุบัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐)

(๑๐) แก้ไของค์ประกอบคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา ซึ่งผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม ของกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง และแก้ไขการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑ เพิ่มมาตรา ๓๑/๑ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔)

(๑๑) กำหนดให้คณะกรรมการการแพทย์มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน ประกันสังคมเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ แก้ไขอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการแพทย์ และกำหนดให้เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนและ คณะกรรมการการแพทย์มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘ มาตรา ๔๐ (๓) และ มาตรา ๔๓)

(๑๒) แก้ไขหลักเกณฑ์การยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้าง หลักเกณฑ์การแจ้ง การยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการออกคำสั่งหรือมีคำวินิจฉัย ให้นายจ้างหรือให้สำนักงานจ่ายเงินทดแทนกรณีลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย และแก้ไข หลักเกณฑ์การยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน กรณีการเจ็บป่วยเกิดขึ้นภายหลังการสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ วรรคสาม)

(๑๓) แก้ไขอัตราเงินเพิ่มกรณีนายจ้างไม่จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายไม่ครบจำนวน และ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศงดหรือลดการจ่ายเงินเพิ่มได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖)

(๑๔) แก้ไขบทกำหนดโทษให้เหมาะสม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๔ และ มาตรา ๖๖)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติ บางประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน และไม่เอื้อประโยชน์ต่อการดำเนินการ เพื่อให้ความคุ้มครองลูกจ้าง เช่น บทบัญญัติเกี่ยวกับขอบเขตการใช้บังคับกฎหมาย การแต่งตั้ง พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อฟ้องคดีหรือแก้ต่างคดี การกำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดจากการทำงาน ฐานะและความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการและผู้รับเหมาค่าแรง องค์ประกอบของ คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนและคณะกรรมการการแพทย์ การกำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ค่าทำศพ ค่าทดแทน และ

เงินเพิ่มกรณีนายจ้างไม่จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายไม่ครบจำนวน รวมทั้งหลักเกณฑ์การยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้าง การแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย การยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน และการพิจารณาคำร้องขอรับเงินทดแทน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน และเพื่อให้การคุ้มครองลูกจ้างมีประสิทธิภาพและให้ลูกจ้างได้รับความคุ้มครองมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ต่อจากนั้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นและตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. โดยสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑.๑ สรุปประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ

๑) ตามร่างมาตรา ๔ ที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ เกี่ยวกับบทนิยามคำว่า “ทุพพลภาพ” หมายความว่า การสูญเสียสมรรถภาพตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการแพทย์ประกาศกำหนดนั้น โดยให้คณะกรรมการการแพทย์เป็นผู้มีอำนาจในการกำหนดหลักเกณฑ์การสูญเสียสมรรถภาพ ควรกำหนดให้มีความชัดเจน กล่าวคือ “การสูญเสียสมรรถภาพอันเนื่องมาจากการทำงานให้แก่ นายจ้าง” ทั้งนี้ เพื่อมิให้เกิดปัญหาในการตีความเป็นอื่น

๒) เกี่ยวกับกรณีที่นายจ้างไม่จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนหรือจ่ายไม่ครบตามจำนวน ซึ่งกฎหมายเดิมกำหนดให้นายจ้างจะต้องจ่ายเงินเพิ่มอีกร้อยละ ๓ ต่อเดือน แต่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้แก้ไขเพิ่มเติมให้นายจ้างจ่ายเงินเพิ่มเพียงร้อยละ ๒ ต่อเดือน ทั้งนี้ เงินเพิ่มที่คำนวณได้ต้องไม่เกินเงินสมทบ จะเห็นได้ว่าการแก้ไขดังกล่าวเท่ากับเป็นประโยชน์แก่ฝ่ายนายจ้าง มิใช่เป็นประโยชน์แก่ฝ่ายลูกจ้างแต่ประการใด

๓) ตามร่างมาตรา ๘ ที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ ในกรณีลูกจ้างประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย กำหนดบุคคลผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนจากนายจ้าง ดังนี้

(๑) บิดา มารดา ซึ่งเคยให้ความอุปการะลูกจ้างหรืออยู่ในความอุปการะของลูกจ้าง การกำหนดเช่นนี้อาจก่อให้เกิดปัญหาในการตีความได้

(๒) สามี หรือภรรยา โดยชอบด้วยกฎหมาย หรือบุคคลที่มีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่าอยู่กินฉันสามีภรรยา กับลูกจ้างในกรณีที่ไม่มีสามีหรือภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมายแต่ประการใด การบัญญัติเช่นนี้อาจก่อให้เกิดปัญหาในการตีความในกรณีที่ลูกจ้างมีสามี หรือภรรยาหลายคน

ดังนั้น เพื่อมิให้เกิดปัญหาการตีความในทางปฏิบัติควรยึดหลักการตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในเรื่องเกี่ยวกับครอบครัวและทายาทโดยธรรมเป็นหลักในการพิจารณา

๔) เกี่ยวกับการบริหารจัดการดอกผลของกองทุนเงินทดแทน ควรบัญญัติให้ชัดเจนว่าจะบริหารจัดการดอกผลของกองทุน ให้แต่ละส่วนอย่างไรบ้าง

๕) เกี่ยวกับการวินิจฉัยโรคอันเนื่องมาจากการทำงาน ซึ่งโรคบางชนิดมิได้ปรากฏเกิดขึ้นในทันทีทันใด แต่อาจเกิดขึ้นในภายหลังจากการที่ลูกจ้างได้ลาออกหรือสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างไปแล้ว เช่น ลูกจ้างทำงานในโรงงานแบตเตอรี่รถยนต์ เป็นเวลานานและมีสารเคมี (ตะกั่ว) สะสมตกค้างอยู่ในร่างกาย ต่อมาภายหลังปรากฏผล ทำให้เกิดโรคมะเร็ง ควรได้มีการบัญญัติวินิจฉัยโรคให้ครอบคลุมถึงโรคในกรณีดังกล่าวนี้ด้วย เป็นต้น นอกจากนี้ควรกำหนดให้มีระบบการอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการการแพทย์ในกรณีที่วินิจฉัยโรคไม่เป็นคุณแก่ลูกจ้างด้วย

๖) เกี่ยวกับการรายงานประจำปีของกองทุนเงินทดแทน ที่กำหนดให้มีการเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเท่านั้น ควรให้มีการเสนอรายงานประจำปีของกองทุนต่อรัฐสภาเพื่อทราบด้วย

๗) เกี่ยวกับการกำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ และวิธีการจ่ายเงินทดแทน ให้แก่ลูกจ้างที่ประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย อันเนื่องมาจากการทำงานให้แก่ นายจ้าง ตามร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ กำหนดให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิในอัตราร้อยละ ๗๐ นั้น ในต่างประเทศ เช่น ประเทศสิงคโปร์ เป็นต้น ได้มีการจ่ายเงินค่าทดแทนให้แก่ลูกจ้างในอัตราร้อยละ ๘๐ เหตุใดจึงไม่กำหนดให้เท่ากับอัตราในต่างประเทศ

๘) เกี่ยวกับการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ในการฟ้องคดีและแก้ต่างคดีเกี่ยวกับเงินทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิ ซึ่งมีคุณสมบัติไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์แล้ว นอกจากนี้ ควรกำหนดเพิ่มเติมให้มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์เฉพาะทางด้านแรงงาน หรืออาจแต่งตั้งทนายความเข้ามาดำเนินคดีได้ด้วย

นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ได้ตอบชี้แจง สรุปได้ดังนี้

๑) เกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของลูกจ้าง ได้มีการแก้ไขบทนิยามตามร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ คำว่า “ทุพพลภาพ” หมายความว่า การสูญเสียสมรรถภาพตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการแพทย์ประกาศกำหนด โดยให้อำนาจคณะกรรมการการแพทย์เป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์การสูญเสียสมรรถภาพ ทั้งนี้ เพื่อให้การวินิจฉัยเกี่ยวกับการทุพพลภาพมีความชัดเจนยิ่งขึ้น และเพื่อความเหมาะสมในการรับเงินค่าทดแทนด้วย

๒) เกี่ยวกับกองทุนเงินทดแทน เป็นกองทุนที่เรียกเก็บเงินสมทบจากนายจ้างเพียงฝ่ายเดียวโดยมิได้เรียกเก็บเงินสมทบจากลูกจ้างแต่ประการใด

ส่วนกองทุนประกันสังคม เป็นกองทุนที่เรียกเก็บเงินสมทบจากลูกจ้างในอัตราร้อยละ ๕ และจากนายจ้างในอัตราร้อยละ ๕ รวมทั้ง รัฐบาลจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมในอัตราร้อยละ ๒.๗๕ ด้วยตามพระราชบัญญัติประกันสังคมฯ ซึ่งเป็นกฎหมายคนละฉบับกัน

๑.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่หนึ่ง

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่ง รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ด้วยคะแนนเสียง ๓๓๔ เสียง ไม่รับหลักการ ไม่มี และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๖ คน กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

๒. สรุปประเด็นและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สอง

๒.๑ สรุปประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง

(๑) ร่างมาตรา ๘ ที่แก้ไขมาตรา ๑๔ มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

นางสมบุญ สีคำดอกแค กรรมวิธีการขอสงวนความเห็น โดยให้แก้ไขความในมาตรา ๑๔

เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๔ ให้สำเนาต้นร่างที่ส่งต่อกระทรวงแรงงานประกาศกำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน”

นางสมบุญ สีคำดอกแค กรรมวิธีการผู้สงวนความเห็น อภิปรายว่า

ในประเด็นนี้ ควรกำหนดให้กระทรวงแรงงานเป็นผู้ประกาศกำหนดชนิดของโรคน่าจะเหมาะสมกว่า ด้วยเหตุผลที่ว่า กองทุนเงินทดแทนเป็นส่วนหนึ่งของกระทรวงแรงงาน ซึ่งเป็นผู้ดูแลอยู่

กรรมวิธีการ ชี้แจงว่า

ตามร่างมาตรา ๘ ที่แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๔ ที่กำหนดให้สำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ประกาศกำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน นั้น ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและรวดเร็วในการดำเนินการยิ่งขึ้น

จากนั้น กรรมวิธีการผู้สงวนความเห็น จึงขอถอนการสงวนความเห็น ที่ให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๔ ออกไป และที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้มีมติให้ถอนตามที่เสนอนั้น

(๒) ร่างมาตรา ๑๐ ที่แก้ไขมาตรา ๒๘ วรรคสอง มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

นายสมศักดิ์ คุณเงิน นายสว่าง นาคพันธ์ ร้อยตรี วัฒนา แก้วศิริ นายไพโรจน์ สุวรรณจันทร์ดี

และนางสมบุญ สีคำดอกแค กรรมวิธีการขอสงวนความเห็น โดยให้แก้ไขความในมาตรา ๒๘ วรรคสอง เป็นดังนี้

“คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละสามสิบของดอกผลของกองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบำบัดรักษาและส่งเสริมการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้าง และเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมหรือป้องกันเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และไม่เกินร้อยละห้าของดอกผลของกองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสำนักงานกองทุนเงินทดแทนและเป็นค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๔๓

ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....

คณะกรรมการต้องจัดสรรเงินกองทุนอีกร้อยละยี่สิบ ของดอกผลของกองทุนต่อปี
อุดหนุนกองทุนความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ตามมาตรา ๔๕ (๒) ของ
พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔”

นางสมบุญ สีคำดอกแค กรรมการผู้สงวนความเห็น อภิปรายว่า

ตามร่างมาตรา ๑๐ ที่แก้ไขมาตรา ๒๘ วรรคสอง ที่ผู้สงวนความเห็นขอแก้ไขโดยเพิ่ม
บทบัญญัติเกี่ยวกับการให้คณะกรรมการต้องจัดสรรเงินกองทุนอีกร้อยละยี่สิบของดอกผลของกองทุน
ต่อปี เพื่อเป็นการอุดหนุนกองทุนความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ตาม
มาตรา ๔๕ (๒) ของพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.
๒๕๕๔ ทั้งนี้ เพื่อสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการบำบัดรักษาและส่งเสริมการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน
ของลูกจ้าง และเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมหรือป้องกันเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน นั้น

กรรมการ ชี้แจงว่า

ในประเด็นนี้ ทางคณะกรรมการไม่เห็นด้วยกับผู้สงวนความเห็นที่เสนอขอแก้ไข
โดยเพิ่มบทบัญญัติให้คณะกรรมการต้องจัดสรรเงินกองทุนอีกร้อยละยี่สิบของดอกผลของกองทุนต่อปี
เพื่อนำไปอุดหนุนให้แก่กองทุนความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน
ตามมาตรา ๔๕ (๒) ของพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน
พ.ศ. ๒๕๕๔ นั้น ทั้งนี้ เนื่องจากดอกผลของกองทุนที่ได้รับในแต่ละปีนั้น มีจำนวนไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับ
สถานะทางเศรษฐกิจและการลงทุน ดังนั้น จึงไม่สมควรที่จะไปกำหนดบังคับไว้แต่อย่างใด ประกอบกับ
กองทุนความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน อยู่ในบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติ
ความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นกฎหมายคนละฉบับกับ
นอกจากนี้ การดูแลความปลอดภัยของลูกจ้างยังมีกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมอีกฉบับหนึ่ง
ซึ่งดูแลเกี่ยวกับความปลอดภัยของลูกจ้างอยู่ด้วยแล้ว ดังนั้น ทางคณะกรรมการจึงขอยืนยัน
ตามร่างมาตรา ๑๐ ที่แก้ไขมาตรา ๒๘ วรรคสองเดิมโดยไม่มีการแก้ไขแต่ประการใด และที่ประชุม
สภาผู้แทนราษฎรได้มีมติเห็นชอบให้คงไว้ตามร่างมาตรา ๑๐ ที่แก้ไขมาตรา ๒๘ วรรคสองเดิม
โดยไม่มีการแก้ไข

**๒.๒ ผลการพิจารณาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สอง ชั้นพิจารณา
เรียงตามลำดับมาตรา**

ร่าง
พระราชบัญญัติ
เงินทดแทน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ
คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข
ไม่มีการแก้ไข

ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....

มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓ แก้ไขมาตรา ๔ มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น เฉพาะข้าราชการและลูกจ้างประจำ

(๒) รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์

(๓) นายจ้างซึ่งประกอบธุรกิจโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับครูหรือครูใหญ่

(๔) นายจ้างซึ่งประกอบธุรกิจโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับครูหรือครูใหญ่
 (๕) นายจ้างซึ่งประกอบธุรกิจโรงเรียนเอกชน วิเทศศึกษา มหาวิทยาลัย หรือโรงเรียนพิเศษประเภทพิเศษที่ผู้ตั้งขึ้นเป็นนิติบุคคล หรือที่ผู้ตั้งขึ้นซึ่งเป็นผู้ที่ประกอบธุรกิจในสถานศึกษาที่จัดตั้งขึ้นโดยผู้

(๕) องค์กรของรัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ

(๖) นายจ้างซึ่งมีสำนักงานในประเทศและส่งลูกจ้างไปประจำทำงานในต่างประเทศ เฉพาะลูกจ้างซึ่งไปประจำทำงานที่ต่างประเทศ

(๗) นายจ้างซึ่งดำเนินการในกิจการที่มีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อผลประโยชน์ที่ไม่แสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจ

(๘) นายจ้างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๔ เพิ่มบทนิยาม “ทุพพลภาพ ” ไม่มีการแก้ไข

ในมาตรา ๕

มาตรา ๕ แก้ไขมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖ แก้ไขมาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗ แก้ไขมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘ แก้ไขมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗

มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐

มาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข

ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....

มาตรา ๑๕

มีการแก้ไข

คณะกรรมการสิทธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ กรณีที่ลูกจ้างจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานภายหลังการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นแต่ไม่เกินอัตรา หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๖

มีการแก้ไข

คณะกรรมการสิทธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๑๖ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายหรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทำศพแก่บุคคลซึ่งลูกจ้างทำหนังสือระบุให้เป็นผู้จัดการศพและได้เป็นผู้จัดการศพของลูกจ้างตามอัตราที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยเท่าของอัตราสูงสุดของค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ในกรณีที่ไม่มีบุคคลดังกล่าว ให้จ่ายแก่บิดามารดา สามีหรือภรรยา หรือบุตรของลูกจ้าง ซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพของลูกจ้าง หรือบุคคลอื่นซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพของลูกจ้าง”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๘

มีการแก้ไข

คณะกรรมการสิทธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๑๘ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ร้อยละสี่แปดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานตั้งแต่หนึ่งวันขึ้นไป โดยจ่ายตั้งแต่วันที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานได้ไปจนตลอดระยะเวลาที่ไม่สามารถทำงานได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี

(๒) ร้อยละสี่แปดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างต้องสูญเสียสมรรถภาพ โดยจ่ายตามประเภทของการสูญเสียอวัยวะและร้อยละของการสูญเสียสมรรถภาพในการทำงาน ตามระยะเวลาการจ่ายที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบปี

ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....

(๓) ร้อยละที่คืบคลานของค่าจ้างรายเดือน สำหรับลูกจ้างทุพพลภาพ โดยจ่ายตามประเภทของการทุพพลภาพ และตามระยะเวลาที่สำนักงานประกันสังคมประกาศ กำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าปี

(๔) ร้อยละที่คืบคลานของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ถูกจ้างถึงแก่ ความตาย หรือสูญหายมีกำหนดสิบสองปี

หลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือนให้เป็นไปตามที่สำนักงาน ประกันสังคมประกาศกำหนด

ค่าทดแทนตามวรรคหนึ่งต้องไม่น้อยกว่าค่าทดแทนรายเดือนต่ำสุด และ ไม่มากกว่าค่าทดแทนรายเดือนสูงสุดตามที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๐ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๙ แก้ไขมาตรา ๒๔ มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ การจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๙ นายจ้าง และลูกจ้าง หรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี จะตกลงกันจ่ายค่าทดแทนในคราวเดียว เต็มจำนวนหรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่นก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ สหพันธ์ฯ สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด แต่นายจ้างจะหักส่วนลดเกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงไม่ได้”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๐ แก้ไขมาตรา ๒๘ วรรคสอง ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑ แก้ไขมาตรา ๓๐ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒ แก้ไขมาตรา ๓๑ มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการ กองทุนเงินทดแทน” ประกอบด้วย เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม เป็นประธานกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินหกคนกับผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างฝ่ายละสามคน เป็นกรรมการ และผู้แทนสำนักงานประกันสังคมเป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานประกันสังคมเป็น
ผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

การแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มี
ความเชี่ยวชาญในทางแพทยศาสตร์ นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การคลัง การประกันสังคมหรือ
การประกันภัย

หลักเกณฑ์และวิธีการให้ได้มาซึ่งผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง
ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๓ เพิ่มมาตรา ๓๑/๑ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔ แก้ไขมาตรา ๓๔ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕ แก้ไขมาตรา ๓๘ มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๘ ให้มีคณะกรรมการการแพทย์คณะหนึ่ง ประกอบด้วย
ประธานกรรมการ และกรรมการอื่นมีจำนวนรวมกันไม่เกินสิบห้าคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ
ในวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ ตามคำแนะนำของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งแต่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นเลขานุการ
และแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

ให้นำความในมาตรา ๓๑/๑ (๑) (๒) (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) มาตรา ๓๓
มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๖ แก้ไขมาตรา ๔๐ (๓) ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗ แก้ไขมาตรา ๔๓ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๘ แก้ไขมาตรา ๔๔ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๙ แก้ไขมาตรา ๔๖ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๐ แก้ไขมาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มีการแก้ไข

และมาตรา ๕๐

มาตรา ๔๘ มีการแก้ไข

ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๘ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้นายจ้างแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ต่อสำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่ หรือที่นายจ้างมีภูมิลำเนาอยู่หรือตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายจ้างทราบหรือควรจะได้ทราบถึงการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ
มาตรา ๔๘ มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๔๙ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้ลูกจ้าง หรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนต่อสำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่ หรือที่นายจ้างมีภูมิลำเนาอยู่หรือตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย แล้วแต่กรณี”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ
มาตรา ๕๐ มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๕๐ เมื่อมีการแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ตามมาตรา ๔๘ หรือมีการยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนตามมาตรา ๔๙ หรือความปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนและออกคำสั่งให้นายจ้างหรือมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิ ตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่มีคำสั่งหรือคำวินิจฉัยตามวรรคหนึ่งว่า ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิ ตามมาตรา ๒๐ มีสิทธิได้รับเงินทดแทน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดจำนวนเงินทดแทนและระยะเวลาที่ต้องจ่ายเงินทดแทนไว้ด้วย และสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินดังกล่าวแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ โดยไม่มีข้อขัดแย้งภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่นายจ้างทราบหรือถือว่าได้ทราบคำสั่ง ในกรณีที่มีคำสั่งหรือ คำวินิจฉัยว่าไม่มีสิทธิได้รับเงินทดแทน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

หลักเกณฑ์การวินิจฉัยและการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพ และการเจ็บป่วยด้วยโรคจากการทำงาน ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายเงินทดแทน ให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ให้เป็นไปตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....

มาตรา ๒๑ แก้ไขมาตรา ๕๑ วรรคสาม	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๒ แก้ไขมาตรา ๕๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๓ แก้ไขมาตรา ๖๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๔ แก้ไขมาตรา ๖๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๕ แก้ไขมาตรา ๖๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๗	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๘	ไม่มีการแก้ไข

เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่สอง เรียงตามลำดับมาตราเสร็จแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ตามข้อบังคับ การประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๐^๑ โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ใด ขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำ จึงเป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่สอง ต่อจากนั้นที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม

๒.๓ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สาม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกับ ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่..) พ.ศ. ด้วยคะแนนเสียง ๒๔๕ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง ดออกเสียง ๑ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๗ เสียง

^๑ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๐ กำหนดว่า

“ข้อ ๑๓๐ เมื่อได้พิจารณาตามข้อ ๑๒๔ จบร่างแล้ว ให้สภาพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง และในการพิจารณา ครั้งนี้สมาชิกอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความใดไม่ได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่าขัดแย้งกันอยู่”

ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....

ส่วนที่ ๒

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

(เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)

กับ

ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)
กับ

ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>พระราชบัญญัติ เงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗</p> <hr/> <p>ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๗ เป็นปีที่ ๔๙ ในรัชกาลปัจจุบัน</p> <p>พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในส่วนที่เกี่ยวกับ เงินทดแทนและกองทุนเงินทดแทน</p> <p>จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ เบกษาเป็นต้นไป</p> <hr/> <p><small>* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑/ตอนที่ ๒๘ ก/หน้า ๗/๓๐ มิถุนายน ๒๕๓๗</small></p>	<p>ร่าง พระราชบัญญัติ เงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <hr/> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติ ให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่ วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่</p> <p>(๑) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น</p> <p>(๒) รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์</p> <p>(๓) นายจ้างซึ่งประกอบธุรกิจโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน</p> <p>เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับครูหรือครูใหญ่</p> <p>(๔) นายจ้างซึ่งดำเนินกิจการที่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจ</p> <p>(๕) นายจ้างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“นายจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้างให้ และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคลให้หมายความรวมถึงผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลและผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลให้ทำการแทนด้วย</p> <p>“ลูกจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งทำงานให้นายจ้างโดยรับค่าจ้างไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร แต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย</p> <p>“ค่าจ้าง” หมายความว่า เงินทุกประเภทที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างเป็นค่าตอบแทนการทำงานในวันและเวลาทำงานปกติไม่ว่าจะคำนวณตามระยะเวลา หรือคำนวณตามผลงานที่ลูกจ้างทำได้ และให้หมายความรวมถึงเงินที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างในวันหยุดและวันลาซึ่งลูกจ้างไม่ได้ทำงานด้วย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะกำหนด คำนวณ หรือจ่ายในลักษณะใดหรือโดยวิธีการใด และไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร</p> <p>“ประสบอันตราย” หมายความว่า การที่ลูกจ้างได้รับอันตรายแก่กายหรือผลกระทบต่อจิตใจ หรือถึงแก่ความตายเนื่องจากการทำงานหรือป้องกันรักษาประโยชน์ให้แก่นายจ้างหรือตามคำสั่งของนายจ้าง</p>	<p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่</p> <p>(๑) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่นเฉพาะข้าราชการและลูกจ้างประจำ</p> <p>(๒) รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์</p> <p>(๓) นายจ้างซึ่งประกอบธุรกิจโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน</p> <p>เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับครูหรือครูใหญ่</p> <p>(๔) องค์กรของรัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ</p> <p>(๕) นายจ้างซึ่งมีสำนักงานในประเทศและส่งลูกจ้างไปประจำทำงานในต่างประเทศ</p> <p>เฉพาะลูกจ้างซึ่งไปประจำทำงานที่ต่างประเทศ</p> <p>(๖) นายจ้างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”</p> <p>มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ทุพพลภาพ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “สูญเสียสมรรถภาพ” และคำว่า “เงินทดแทน” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๘ ให้กระทรวงแรงงานมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์เพื่อมีอำนาจฟ้องคดีและแก้ต่างคดีเกี่ยวกับเงินทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐</p> <p>ให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ที่ประสงค์จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ฟ้องคดีหรือแก้ต่างคดีตามวรรคหนึ่งยื่นคำขอต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด</p> <p>มาตรา ๑๑ ในกรณีที่อยู่ประกอบการได้ว่าจ้างด้วยวิธีเหมาค่าแรง โดยมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดรับช่วงไปควบคุมดูแลการทำงานและรับผิดชอบในการจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างอีกทอดหนึ่งก็ดี หรือมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้จัดหาลูกจ้างมาทำงานอันมิใช่การประกอบธุรกิจจัดหางานก็ดี โดยการทำงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจในความรับผิดชอบของผู้ประกอบการ ถ้าผู้รับเหมาค่าแรงดังกล่าวไม่จ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม แก่ลูกจ้างหรือสำนักงาน ให้ผู้ประกอบการหรือผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งมิใช่ นายจ้างร่วมรับผิดชอบกับผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งเป็นนายจ้างในการจ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม เสมือนหนึ่งเป็นนายจ้าง</p> <p>ให้ผู้ประกอบการหรือผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งมิใช่ นายจ้างที่ได้จ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม มีสิทธิไล่เบียดเอาแก่นายจ้างและบรรดาผู้รับเหมาค่าแรงอื่นหากมีตลอดสายในเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่มที่ได้จ่ายให้แก่ลูกจ้างหรือสำนักงาน</p> <p>มาตรา ๑๒ กำหนดเวลาจ่ายเงินสมทบ กำหนดเวลาแจ้งรายการต่าง ๆ ต่อกองทุน กำหนดเวลายื่นคำร้องเรียกเงินทดแทน และกำหนดเวลาสำหรับการอุทธรณ์ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกำหนดเวลาดังกล่าวมิได้อยู่ในประเทศ หรือมีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถจะปฏิบัติตามกำหนดเวลาดังกล่าวได้ เมื่อเลขาธิการพิจารณาเห็นเป็นการสมควร จะให้ขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาออกไปอีกตามความจำเป็นแก่กรณีก็ได้</p>	<p>มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ เพื่อมีอำนาจฟ้องคดีและแก้ต่างคดีเกี่ยวกับเงินทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ และเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เสนอคำสั่งแต่งตั้งต่อศาลที่พิจารณาคดีนั้นแล้ว ก็ให้มีอำนาจกระทำการได้จนคดีถึงที่สุด”</p> <p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๑ ในกรณีที่อยู่ประกอบการได้ว่าจ้างด้วยวิธีเหมาค่าแรงโดยมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดรับช่วงไปควบคุมดูแลการทำงาน หรือรับผิดชอบจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างอีกทอดหนึ่ง หรือมอบหมายให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้จัดหาลูกจ้างมาทำงานอันมิใช่การประกอบธุรกิจจัดหางาน โดยการทำงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจในความรับผิดชอบของผู้ประกอบการ กรณีเช่นนั้นผู้ประกอบการย่อมอยู่ในฐานะนายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ในกรณีที่ผู้รับเหมาค่าแรงตามวรรคหนึ่ง เป็นผู้ยื่นแบบรายการต่อสำนักงานตามมาตรา ๔๔ ในฐานะนายจ้าง ให้ผู้รับเหมาค่าแรงมีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับนายจ้าง ในกรณีเช่นนี้ให้ผู้ประกอบการหลุดพ้นจากความรับผิดชอบในหนี้เงินสมทบและเงินเพิ่มเพียงเท่าที่ผู้รับเหมาค่าแรงได้นำส่งสำนักงาน”</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p style="text-align: center;">หมวด ๒ เงินทดแทน</p> <p>มาตรา ๑๓ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างได้รับการรักษาพยาบาลทันทีตามความเหมาะสมแก่อันตรายหรือความเจ็บป่วยนั้น และให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นแต่ไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลตามวรรคหนึ่งโดยไม่ชักช้าเมื่อฝ่ายลูกจ้างแจ้งให้นายจ้างทราบ</p> <p>มาตรา ๑๔ ให้กระทรวงแรงงานประกาศกำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน</p> <p>มาตรา ๑๕ กรณีที่ลูกจ้างจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ภายหลังการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างตามความจำเป็นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๑๖ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายหรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทำศพแก่ผู้จัดการศพของลูกจ้างเป็นจำนวนหนึ่งร้อยเท่าของอัตราสูงสุดของค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน</p> <p>มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายโดยไม่มีผู้จัดการศพ ให้นายจ้างจัดการศพของลูกจ้างไปฝังก่อนจนกว่าผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ จะมาขอเป็นผู้จัดการศพ แต่นายจ้างจะใช้ค่าทำศพเกินหนึ่งในสามของค่าทำศพตามมาตรา ๑๖ ไม่ได้ ถ้าลูกจ้างถึงแก่ความตายครบเจ็ดสิบสองชั่วโมง แล้วยังไม่มีผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ มาขอเป็นผู้จัดการศพ ให้นายจ้างจัดการศพนั้นตามประเพณีทางศาสนาของลูกจ้างซึ่งถึงแก่ความตายหรือตามประเพณีแห่งท้องถิ่นโดยคำนึงถึงฐานะทางสังคมของลูกจ้าง ในการนี้ให้นายจ้างใช้ค่าทำศพส่วนที่เหลือได้</p>	<p>มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๓ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างได้รับการรักษาพยาบาลทันทีตามความเหมาะสมแก่อันตรายหรือความเจ็บป่วยนั้น และให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นแต่ไม่เกินอัตรา หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด”</p> <p>มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔ ให้สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน</p> <p>มาตรา ๑๕ กรณีที่ลูกจ้างจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ภายหลังการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นแต่ไม่เกินอัตรา หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๑๖ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทำศพแก่บุคคลซึ่งลูกจ้างทำหนังสือระบุให้เป็นผู้จัดการศพและได้เป็นผู้จัดการศพของลูกจ้างตามอัตราที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยเท่าของอัตราสูงสุดของค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ในกรณีที่ไม่มีบุคคลดังกล่าว ให้จ่ายแก่บิดามารดา สามีหรือภรรยา หรือบุตรของลูกจ้าง ซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพของลูกจ้างหรือบุคคลอื่นซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพของลูกจ้าง</p> <p>มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายโดยไม่มีผู้จัดการศพ ให้นายจ้างจัดการศพของลูกจ้างไปฝังก่อน จนกว่าบุคคลตามมาตรา ๑๖ จะมาขอเป็นผู้จัดการศพ แต่นายจ้างจะใช้ค่าทำศพเกินหนึ่งในสามของค่าทำศพตามมาตรา ๑๖ ไม่ได้ ถ้าลูกจ้างถึงแก่ความตายและจำเป็นต้องจัดการศพตามประเพณีทางศาสนา ก่อนเจ็ดสิบสองชั่วโมง หรือครบเจ็ดสิบสองชั่วโมงแล้ว ยังไม่มีผู้จัดการศพ ให้นายจ้างจัดการศพของลูกจ้างตามประเพณีทางศาสนาของลูกจ้างซึ่งถึงแก่ความตายหรือตามประเพณีแห่งท้องถิ่น โดยคำนึงถึงฐานะทางสังคมของลูกจ้าง ในการนี้ให้นายจ้างใช้ค่าทำศพส่วนที่เหลือได้</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๑๘ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานติดต่อกันได้เกินสามวันไม่ว่าลูกจ้างจะสูญเสียอวัยวะตาม (๒) ด้วยหรือไม่ก็ตาม โดยจ่ายตั้งแต่วันแรกที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานได้ไปจนตลอดระยะเวลาที่สามารถทำงานได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี</p> <p>(๒) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างต้องสูญเสียอวัยวะบางส่วนหรือร่างกาย โดยจ่ายตามประเภทของการสูญเสียอวัยวะและตามระยะเวลาที่ต้องจ่ายให้ตามที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบปี</p> <p>(๓) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างทุพพลภาพ โดยจ่ายตามประเภทของการทุพพลภาพและตามระยะเวลาที่จะต้องจ่ายตามที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบห้าปี</p> <p>(๔) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหายมีกำหนดแปดปี</p> <p>การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยซึ่งเป็นเหตุให้สูญเสียอวัยวะของร่างกาย หรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะไปเพียงบางส่วน ในการคิดค่าทดแทน ให้เทียบอัตราส่วนร้อยละจากจำนวนระยะเวลาที่กำหนดไว้สำหรับการสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะประเภทนั้น ๆ ตามที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือนให้เป็นไปตามที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด</p> <p>ค่าทดแทนตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองต้องไม่น้อยกว่าค่าทดแทนรายเดือนต่ำสุด และไม่มากกว่าค่าทดแทนรายเดือนสูงสุดตามที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๑๙ ในกรณีที่นายจ้างจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ (๒) หรือ (๓) และต่อมาลูกจ้างได้ถึงแก่ความตายในขณะที่ยังรับค่าทดแทนไม่ครบระยะเวลาตามสิทธิดังกล่าว ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนให้แก่ผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ต่อไปจนครบกำหนดระยะเวลาตามสิทธิ แต่ทั้งนี้ ระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนรวมกันต้องไม่เกินสิบสองปี</p>	<p>มาตรา ๑๘ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ร้อยละแปดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานตั้งแต่หนึ่งวันขึ้นไป โดยจ่ายตั้งแต่วันแรกที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานได้ไปจนตลอดระยะเวลาที่ไม่สามารถทำงานได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี</p> <p>(๒) ร้อยละแปดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างต้องสูญเสียสมรรถภาพ โดยจ่ายตามประเภทของการสูญเสียอวัยวะและร้อยละของการสูญเสียสมรรถภาพในการทำงาน ตามระยะเวลาการจ่ายที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบปี</p> <p>(๓) ร้อยละแปดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับลูกจ้างทุพพลภาพ โดยจ่ายตามประเภทของการทุพพลภาพ และตามระยะเวลาที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าปี</p> <p>(๔) ร้อยละแปดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหายมีกำหนดสิบสองปี</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือนให้เป็นไปตามที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด</p> <p>ค่าทดแทนตามวรรคหนึ่งต้องไม่น้อยกว่าค่าทดแทนรายเดือนต่ำสุด และไม่มากกว่าค่าทดแทนรายเดือนสูงสุดตามที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๑๙ ในกรณีที่นายจ้างจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ (๒) หรือ (๓) และต่อมาลูกจ้างได้ถึงแก่ความตายโดยมิใช่เนื่องจากการทำงานและยังรับค่าทดแทนไม่ครบระยะเวลาตามสิทธิดังกล่าว ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนให้แก่ผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ต่อไปจนครบกำหนดระยะเวลาตามสิทธิ แต่ทั้งนี้ ระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนรวมกันต้องไม่เกินสิบสองปี</p> <p>ในกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายเนื่องจากการทำงาน ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ (๔) แก่ผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ และไม่ต้องจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ (๒) และ (๓) ต่อไป</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๒๐ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายหรือสูญหาย ให้บุคคลดังต่อไปนี้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากนายจ้าง</p> <p>(๑) บิดามารดา</p> <p>(๒) สามีหรือภรรยา</p> <p>(๓) บุตรที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี เว้นแต่เมื่อมีอายุครบสิบแปดปีและยังศึกษาอยู่ในระดับที่ไม่สูงกว่าปริญญาตรี ให้ได้รับส่วนแบ่งต่อไปตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่</p> <p>(๔) บุตรที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีและทุพพลภาพหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบซึ่งอยู่ในอุปการะของลูกจ้างก่อนลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย</p> <p>ให้บุตรของลูกจ้างซึ่งเกิดภายในสามร้อยสิบวันนับแต่วันที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือวันที่เกิดเหตุสูญหายมีสิทธิได้รับเงินทดแทนนับแต่วันคลอด</p> <p>ในกรณีที่ไม่ผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนแก่ผู้ซึ่งอยู่ในอุปการะของลูกจ้างก่อนลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย แต่ผู้ซึ่งอยู่ในอุปการะดังกล่าว จะต้องได้รับความเดือดร้อนเพราะขาดอุปการะจากลูกจ้างที่ตายหรือสูญหาย</p> <p>มาตรา ๒๑ ให้ผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ได้รับส่วนแบ่งในเงินทดแทนเท่ากัน</p> <p>ในกรณีที่สิทธิได้รับเงินทดแทนสิ้นสุดลงเพราะผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ผู้หนึ่งผู้ใดถึงแก่ความตาย หรือสามีหรือภรรยาสมรสใหม่หรือมิได้สมรสใหม่แต่มีพฤติการณ์แสดงให้เห็นได้ว่าอยู่กินฉันสามีหรือภรรยากับหญิงหรือชายอื่น หรือบุตรไม่มีลักษณะตามมาตรา ๒๐(๓) หรือ (๔) อีกต่อไป ให้นำส่วนแบ่งของผู้หมดสิทธิเพราะเหตุหนึ่งเหตุใดดังกล่าวไปเฉลี่ยให้แก่ผู้มีสิทธิอื่นต่อไป</p> <p>มาตรา ๒๒ นายจ้างไม่ต้องจ่ายเงินทดแทนในการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยของลูกจ้าง เพราะเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ลูกจ้างเสพของมึนเมาหรือสิ่งเสพติดอื่นจนไม่สามารถครองสติได้</p> <p>(๒) ลูกจ้างจงใจให้ตนเองประสบอันตรายหรือยอมให้ผู้อื่นทำให้ตนประสบอันตราย</p> <p>มาตรา ๒๓ ห้ามมิให้นายจ้างหักเงินทดแทนเพื่อการใด ๆ และเงินทดแทนไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี</p>	<p>มาตรา ๒๐ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย ให้บุคคลดังต่อไปนี้เป็นผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนจากนายจ้าง</p> <p>(๑) บิดามารดาซึ่งเคยให้ความอุปการะลูกจ้างหรืออยู่ในความอุปการะของลูกจ้าง</p> <p>(๒) สามีหรือภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือบุคคลที่มีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่าอยู่กินฉันสามีภรรยากับลูกจ้างในกรณีที่ไม่สามีหรือภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมาย</p> <p>(๓) บุตรที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี</p> <p>(๔) บุตรที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีแต่ไม่เกินสามสิบปีและยังศึกษาอยู่ในระดับที่ไม่สูงกว่าปริญญาตรี ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเข้าศึกษาก่อนหรือหลังลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย</p> <p>(๕) บุตรที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีและทุพพลภาพหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบซึ่งอยู่ในอุปการะของลูกจ้างก่อนลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย</p> <p>ให้บุตรของลูกจ้างซึ่งเกิดภายในสามร้อยสิบวันนับแต่วันที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือวันที่เกิดเหตุสูญหายมีสิทธิได้รับค่าทดแทนนับแต่วันคลอด</p> <p>ในกรณีที่ไม่ผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนแก่ผู้ซึ่งอยู่ในอุปการะของลูกจ้างก่อนลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย แต่ผู้ซึ่งอยู่ในอุปการะดังกล่าว จะต้องได้รับความเดือดร้อนเพราะขาดอุปการะจากลูกจ้างที่ตายหรือสูญหาย</p> <p>เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ให้บุคคลที่แสดงหลักฐานหรือพิสูจน์ได้ว่า เป็นพ่อ แม่ หรือลูกของลูกจ้าง มีสิทธิดังเช่นบิดา มารดา หรือบุตรตามวรรคหนึ่งด้วย”</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๒๔ การจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๙ นายจ้างและลูกจ้าง หรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี จะตกลงกันจ่ายค่าทดแทนในคราวเดียวเต็มจำนวนหรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่นก็ได้ แต่นายจ้างจะหักส่วนลดเกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงไม่ได้</p> <p>มาตรา ๒๕ การจ่ายเงินทดแทนตามหมวดนี้ ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้มีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ ให้สำนักงานจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แทนนายจ้างนั้น แต่ถ้านายจ้างได้ทศรองจ่ายเงินทดแทนให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธินั้นไปก่อน และเป็นกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีความวินิจฉัยว่าลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิดังกล่าวมีสิทธิได้รับเงินทดแทน ให้นายจ้างขอรับเงินทดแทนที่ได้ทศรองจ่ายไปคืนจากสำนักงานได้ตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด</p> <p>ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้ไม่มีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ และได้ทศรองจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ไปก่อน ถ้าลูกจ้างหรือผู้มีสิทธินั้นมีสิทธิได้รับเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๐ หรือคำสั่งใหม่ตามมาตรา ๕๑ นายจ้างมีสิทธินำเงินทดแทนที่ได้จ่ายให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิดังกล่าวไปนั้นมาหักจากจำนวนเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ไม่เกินจำนวนเงินทดแทนตามประเภทที่กำหนดไว้ในคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๓ กองทุนเงินทดแทน</p> <p>มาตรา ๒๖ ให้มีกองทุนเงินทดแทนในสำนักงานประกันสังคมเพื่อจ่ายเป็นเงินทดแทนแก่ลูกจ้างแทนนายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบตามมาตรา ๔๔ และเป็นค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๔๓</p> <p>ให้กองทุนเงินทดแทนตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๓ เป็นกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๔ การจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๙ นายจ้างและลูกจ้าง หรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี จะตกลงกันจ่ายค่าทดแทนในคราวเดียวเต็มจำนวนหรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่นก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด แต่นายจ้างจะหักส่วนลดเกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงไม่ได้”</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๒๗ กองทุนประกอบด้วย</p> <p>(๑) เงินกองทุนเงินทดแทนตามมาตรา ๒๖ วรรคสอง</p> <p>(๒) เงินสมทบ</p> <p>(๓) ผลประโยชน์ของกองทุนตามมาตรา ๒๘</p> <p>(๔) เงินเพิ่มตามมาตรา ๔๖</p> <p>(๕) เงินที่ตกเป็นของกองทุนตามมาตรา ๔๗</p> <p>(๖) เงินค่าปรับที่ได้จากการเปรียบเทียบตามมาตรา ๖๖</p> <p>(๗) ทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้หรือเงินอุดหนุน</p> <p>(๘) รายได้อื่น</p> <p>(๙) ดอกผลของกองทุน</p> <p>มาตรา ๒๘ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าเงินและทรัพย์สินของกองทุนตามมาตรา ๒๖ เป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงานประกันสังคม โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน และให้จ่ายเป็นเงินทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้แทนนายจ้าง</p> <p>กระทรวงแรงงานมีอำนาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละยี่สิบสองของดอกผลของกองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบำบัดรักษาและส่งเสริมการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างตามที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด และเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมหรือป้องกันเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และไม่เกินร้อยละสามของดอกผลของกองทุนต่อปีเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสำนักงานกองทุนเงินทดแทนและค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๔๓</p> <p>มาตรา ๒๙ การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงแรงงาน</p> <p>มาตรา ๓๐ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน ให้สำนักงานเสนาบดีคุณและรายงานการรับจ่ายเงินกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้วต่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเพื่อตรวจสอบรับรองและเสนอต่อคณะกรรมการ</p> <p>งบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินดังกล่าว ให้คณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรี และให้รัฐมนตรีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบและจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละสามสิบของดอกผลของกองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบำบัดรักษาและส่งเสริมการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้าง และเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมหรือป้องกันเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และไม่เกินร้อยละห้าของดอกผลของกองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสำนักงานกองทุนเงินทดแทน และเป็นค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๔๓”</p> <p>มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๓๐ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน ให้สำนักงานประกันสังคม เสนองบการเงินในปีที่ล่วงมาแล้วต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อตรวจสอบรับรองและเสนอต่อคณะกรรมการ</p> <p>งบการเงินตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรี และให้รัฐมนตรีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ และจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา”</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p style="text-align: center;">หมวด ๔ คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนและคณะกรรมการการแพทย์</p> <p style="text-align: center;">—————</p> <p>มาตรา ๓๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน” ประกอบด้วยเลขาธิการสำนักงานประกันสังคมเป็นประธานกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินหกคนกับผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างฝ่ายละสามคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และผู้แทนสำนักงานประกันสังคมเป็นกรรมการและเลขานุการ</p> <p style="text-align: center;">—————</p> <p>การแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในทางแพทยศาสตร์ นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การคลัง ประกันสังคม หรือประกันภัย</p>	<p>มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๓๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน” ประกอบด้วย เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม เป็นประธานกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินหกคนกับผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างฝ่ายละสามคนเป็นกรรมการ และผู้แทนสำนักงานประกันสังคมเป็นกรรมการและเลขานุการ</p> <p>คณะกรรมการจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน</p> <p>การแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในทางแพทยศาสตร์ นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การคลัง การประกันสังคม หรือการประกันภัย</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการให้ได้มาซึ่งผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด”</p> <p style="text-align: center;">—————</p> <p>มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗</p> <p>“มาตรา ๓๑/๑ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) มีสัญชาติไทย (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปี (๓) เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในด้านแรงงาน (๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ (๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ (๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ (๗) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือเลิกจ้างจากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ (๘) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับสำนักงาน”

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๓๒ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายการบริหารกองทุนและการจ่ายเงินทดแทน</p> <p>(๒) พิจารณาให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงและระเบียบต่าง ๆ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๓) วางระเบียบโดยความเห็นชอบของกระทรวงแรงงานเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน</p> <p>(๔) วางระเบียบโดยความเห็นชอบของกระทรวงแรงงานเกี่ยวกับการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน</p> <p>(๕) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๒</p> <p>(๖) ให้คำปรึกษาและแนะนำแก่สำนักงานประกันสังคมในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจมอบหมายให้สำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ปฏิบัติก็ได้</p> <p>มาตรา ๓๓ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะแต่งตั้งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้</p> <p>มาตรา ๓๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๓๓ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) รัฐมนตรีให้ออก</p> <p>(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย</p> <p>(๕) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ</p> <p>(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก</p> <p>ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลในประเภทเดียวกันตามมาตรา ๓๓ เป็นกรรมการแทน และให้ผู้นั้นได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน</p>	<p>มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๓๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๓๓ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) รัฐมนตรีให้ออก</p> <p>(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๑/๑</p> <p>ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลในประเภทเดียวกันตามมาตรา ๓๑ เป็นกรรมการแทน และให้ผู้นั้นได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน”</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๓๘ ให้มีคณะกรรมการการแพทย์คณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการ และกรรมการอื่นมีจำนวนรวมกันไม่เกินสิบห้าคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง</p> <p>คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ</p> <p>ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานประกันสังคมเป็นกรรมการและเลขานุการ</p> <p>ให้นำมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๔๐ คณะกรรมการการแพทย์มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการดำเนินงานในการให้บริการทางการแพทย์</p> <p>(๒) ให้คำปรึกษาแนะนำในทางการแพทย์แก่คณะกรรมการและสำนักงาน</p> <p>(๓) ให้ความเห็นต่อสำนักงานในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๓ และประกาศกระทรวงแรงงานตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๘ (๒) และ (๓)</p> <p>(๔) ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการแพทย์ หรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย</p> <p>มาตรา ๔๑ คณะกรรมการหรือคณะกรรมการการแพทย์จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการการแพทย์มอบหมายก็ได้</p> <p>การประชุมของคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๓๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๔๒ คณะกรรมการ คณะกรรมการการแพทย์ และคณะอนุกรรมการมีอำนาจสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องส่งเอกสาร สิ่งของ หรือข้อมูลที่จำเป็นมาพิจารณาได้ ในการนี้จะสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงด้วยก็ได้</p>	<p>มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๓๘ ให้มีคณะกรรมการการแพทย์คณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการ และกรรมการอื่นมีจำนวนรวมกันไม่เกินสิบห้าคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง</p> <p>คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ ตามคำแนะนำของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน</p> <p>ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งแต่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นเลขานุการ และแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน</p> <p>ให้นำความในมาตรา ๓๓/๑ (๑) (๒) (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม”</p> <p>มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“(๓) ให้ความเห็นต่อกระทรวงแรงงานและสำนักงานประกันสังคมในการดำเนินการตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๘ (๒) และ (๓)”</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๔๓ กรรมการ กรรมการการแพทย์ และอนุกรรมการมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๕ เงินสมทบ</p> <p>มาตรา ๔๔ ให้กระทรวงแรงงานประกาศกำหนดประเภทและขนาดของกิจการ และท้องที่ที่นายจ้างต้องจ่ายเงินสมทบ</p> <p>ให้นายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบตามวรรคหนึ่งยื่นแบบลงทะเบียนจ่ายเงินสมทบและแบบรายการแสดงรายชื่อบุคลากรจ้างตามแบบที่เลขาธิการกำหนด และจ่ายเงินสมทบ ณ สำนักงานแห่งท้องที่ที่นายจ้างยื่นแบบลงทะเบียนจ่ายเงินสมทบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ</p> <p>มาตรา ๔๕ เพื่อประโยชน์ในการเรียกเก็บเงินสมทบจากนายจ้างตามมาตรา ๔๔ ให้กระทรวงแรงงานมีอำนาจประกาศกำหนดอัตราเงินสมทบไม่เกินร้อยละห้าของค่าจ้างที่นายจ้างจ่ายแต่ละปี อัตราเงินฝากสำหรับกรณีที่นายจ้างขอจ่ายเงินสมทบเป็นงวดไม่เกินร้อยละยี่สิบห้าของเงินสมทบแต่ละปี วิธีการประเมินและการเรียกเก็บเงินสมทบจากนายจ้าง ตลอดจนระเบียบวิธีการอื่นจำเป็นเพื่อให้สำนักงานดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์</p> <p>การกำหนดอัตราเงินสมทบตามวรรคหนึ่งให้คำนึงถึงสถิติการประสบอันตรายของแต่ละประเภทกิจการ ภาวะของกองทุน และจำนวนเงินของกองทุนที่มีอยู่</p> <p>ให้กระทรวงแรงงานมีอำนาจในการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการลดหรือเพิ่มอัตราเงินสมทบตามวรรคหนึ่งให้แก่นายจ้างตามอัตราส่วนการสูญเสียของนายจ้างในรอบสามปีปฏิทินที่ผ่านมา</p>	<p>มาตรา ๓๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๔๓ กรรมการ กรรมการการแพทย์ อนุกรรมการ เลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าใช้จ่ายอย่างอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด”</p> <p>มาตรา ๓๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๔๔ ให้กระทรวงแรงงานประกาศกำหนดประเภทและขนาดของกิจการ และท้องที่ที่นายจ้างต้องจ่ายเงินสมทบ</p> <p>ให้นายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบตามวรรคหนึ่ง ยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างและจ่ายเงินสมทบตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ</p> <p>กรณีข้อเท็จจริงในแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างและการจ่ายเงินสมทบเปลี่ยนแปลงไปให้นายจ้างแจ้งการเปลี่ยนแปลงตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง”</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๔๖ นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินสมทบภายในกำหนดเวลาหรือจ่ายเงินสมทบไม่ครบจำนวนตามที่จะต้องจ่าย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละสามต่อเดือนของเงินสมทบที่ต้องจ่าย</p> <p>มาตรา ๔๗ เลขานุการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ยึด आयัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินของนายจ้างซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบหรือเงินเพิ่ม หรือนำส่งไม่ครบจำนวน การมีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งจะกระทำได้อีกเมื่อได้ส่งคำเตือนเป็นหนังสือให้นายจ้างนำเงินสมทบหรือเงินเพิ่มที่ค้างมาจ่ายภายในเวลาที่กำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่นายจ้างได้รับหนังสือนั้นและนายจ้างไม่จ่ายภายในเวลาที่กำหนด</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการยึด आयัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด ทั้งนี้ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการยึด आयัด และขายทอดตลาด และจ่ายเงินสมทบหรือเงินเพิ่มที่ค้างจ่าย ถ้ามีเงินเหลือให้คืนแก่นายจ้างโดยเร็วโดยให้เลขานุการมีหนังสือแจ้งให้นายจ้างทราบเพื่อขอรับเงินที่เหลือคืนโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ถ้านายจ้างไม่มาขอรับคืนภายในห้าปีให้ตกเป็นของกองทุน</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๖ การยื่นคำร้อง การพิจารณาคำร้อง และการอุทธรณ์</p> <p>มาตรา ๔๘ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหายให้นายจ้างแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ต่อสำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่หรือที่นายจ้างมีภูมิลำเนาอยู่ตามแบบที่เลขานุการกำหนดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายจ้างทราบหรือควรจะได้ทราบถึงการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย</p>	<p>มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๔๖ นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินสมทบภายในกำหนดเวลาหรือจ่ายเงินสมทบไม่ครบจำนวนตามที่จะต้องจ่าย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละสองต่อเดือนของเงินสมทบที่ต้องจ่าย นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ ทั้งนี้ เงินเพิ่มที่คำนวณได้ต้องไม่เกินจำนวนเงินสมทบที่นายจ้างต้องจ่าย</p> <p>ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นว่า ประเทศประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ ประสบภัยพิบัติ อย่ำร้ายแรง หรือมีสถานการณ์พิเศษอย่างอื่นอันเป็นเหตุให้นายจ้างไม่อาจจ่ายเงินสมทบได้ตามกำหนดเวลา ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจออกประกาศงดหรือลดการจ่ายเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดก็ได้”</p> <p>มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๔๘ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหายให้นายจ้างแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ต่อสำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่หรือที่นายจ้างมีภูมิลำเนาอยู่หรือตามระเบียบที่เลขานุการกำหนดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายจ้างทราบหรือควรจะได้ทราบถึงการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๔๙ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนต่อสำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่หรือที่นายจ้างมีภูมิลำเนาตามแบบที่เลขาธิการกำหนดภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย แล้วแต่กรณี</p> <p>มาตรา ๕๐ เมื่อมีการแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ตามมาตรา ๔๘ หรือมีการยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนตามมาตรา ๔๙ หรือความปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนและออกคำสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ตามแบบที่เลขาธิการกำหนดโดยมีข้อชี้ว่า</p> <p>คำสั่งตามวรรคหนึ่งถ้าเป็นกรณีที่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ มีสิทธิได้รับเงินทดแทนให้พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดจำนวนเงินทดแทนและระยะเวลาที่ต้องจ่ายเงินทดแทนไว้ด้วย และสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินดังกล่าวแก่ลูกจ้างภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่นายจ้างทราบหรือถือว่าได้ทราบคำสั่ง</p> <p>ให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ณ สถานที่ทำงานของลูกจ้าง สถานที่อื่นตามที่นายจ้างและฝ่ายลูกจ้างตกลงกัน หรือที่สำนักงาน</p> <p>มาตรา ๕๑ ถ้าปรากฏภายหลังว่าผลของการประสบอันตรายหรือการเจ็บป่วยของลูกจ้างเปลี่ยนแปลงไปอันเป็นเหตุให้คำสั่งที่เกี่ยวกับเงินทดแทนตามมาตรา ๕๐ ไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๘ หรือมีกรณีตามมาตรา ๑๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนใหม่ได้ คำสั่งใหม่ให้มีผลเฉพาะการจ่ายเงินทดแทนในคราวต่อไป</p> <p>ในกรณีที่ข้อเท็จจริงปรากฏขึ้นในภายหลังอันเป็นเหตุให้คำสั่งที่เกี่ยวกับเงินทดแทนตามมาตรา ๕๐ คลาดเคลื่อนไป ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนใหม่ได้</p> <p>ในกรณีที่การเจ็บป่วยเกิดขึ้นภายหลังการสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง ให้ลูกจ้างยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนจากนายจ้างต่อสำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่หรือที่นายจ้างมีภูมิลำเนาได้ภายในสองปีนับแต่วันที่ทราบการเจ็บป่วย</p>	<p>มาตรา ๔๙ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนต่อสำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่หรือที่นายจ้างมีภูมิลำเนาอยู่หรือตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย แล้วแต่กรณี</p> <p>มาตรา ๕๐ เมื่อมีการแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหายตามมาตรา ๔๘ หรือมีการยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนตามมาตรา ๔๙ หรือความปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนและออกคำสั่งให้นายจ้างหรือมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี</p> <p>ในกรณีที่มีคำสั่งหรือคำวินิจฉัยตามวรรคหนึ่งว่า ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ มีสิทธิได้รับเงินทดแทน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดจำนวนเงินทดแทนและระยะเวลาที่ต้องจ่ายเงินทดแทนไว้ด้วย และสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินดังกล่าวแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่นายจ้างทราบหรือถือว่าได้ทราบคำสั่ง ในกรณีที่มีคำสั่งหรือคำวินิจฉัยว่าไม่มีสิทธิได้รับเงินทดแทนให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ</p> <p>หลักเกณฑ์การวินิจฉัยและการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพ และการเจ็บป่วยด้วยโรคจากการทำงาน ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ให้เป็นไปตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ”</p> <p>มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“ในกรณีที่การเจ็บป่วยเกิดขึ้นภายหลังการสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง ให้ลูกจ้างยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนภายในสองปีนับแต่วันที่ทราบการเจ็บป่วยตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด”</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๕๒ ในกรณีที่น่าายจ้าง ลูกจ้าง หรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ซึ่งได้รับคำสั่ง คำวินิจฉัย หรือการประเมินเงินสมทบของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้แล้วไม่พอใจคำสั่ง คำวินิจฉัย หรือการประเมินเงินสมทบนั้น ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง คำวินิจฉัย หรือการประเมินเงินสมทบ ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นคำสั่งตามมาตรา ๔๗</p> <p>เมื่อคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยเป็นหนังสือให้ผู้อุทธรณ์ทราบ</p> <p>มาตรา ๕๓ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้มีสิทธินำคดีไปสู่ศาลแรงงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัย ถ้าไม่นำคดีไปสู่ศาลแรงงานภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุด</p> <p>ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องจ่ายเงินทดแทนตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งเป็นผู้นำคดีไปสู่ศาล ผู้นั้นต้องวางเงินค้ำประกันโดยครบถ้วนตามจำนวนที่ถึงกำหนดจ่ายตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการจึงจะฟ้องคดีได้</p> <p>เมื่อคดีถึงที่สุดและผู้ซึ่งนำคดีไปสู่ศาลตามวรรคสองมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินทดแทนตามคำพิพากษาของศาล ให้ศาลมีอำนาจจ่ายเงินที่ผู้นั้นวางไว้ต่อศาลแก่สำนักงาน เพื่อให้สำนักงานจ่ายเงินทดแทนดังกล่าวแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ต่อไป</p> <p>มาตรา ๕๔ ในกรณีที่ลูกจ้างของนายจ้างตามมาตรา ๔๔ ผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ หรือนายจ้างตามมาตรา ๔๔ ยื่นอุทธรณ์ หรือนำคดีไปสู่ศาล การอุทธรณ์ หรือนำคดีไปสู่ศาลไม่เป็นการทะเลาะการปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือของคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี</p> <p>มาตรา ๕๕ ในกรณีที่นายจ้างอุทธรณ์การประเมินเงินสมทบหรือนำคดีไปสู่ศาล การอุทธรณ์ หรือนำคดีไปสู่ศาลไม่เป็นการทะเลาะการปฏิบัติตามคำสั่งของเลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่ถ้านายจ้างได้รับอนุญาตจากเลขาธิการให้รอคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาของศาล ก็ให้จ่ายภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี</p> <p>ในกรณีที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาถึงที่สุดให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบหรือจ่ายเงินสมทบเพิ่มขึ้น นายจ้างจะต้องจ่ายภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง</p> <p>การอุทธรณ์หรือการนำคดีไปสู่ศาลตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้งดการเสียเงินเพิ่มตามตรา ๔๖</p>	

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๕๖ ให้นำมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๖๐ มาใช้บังคับแก่ผู้รับเหมาขั้นต้นและผู้รับเหมาช่วงซึ่งมีใ้ช้ นายจ้างตามมาตรา ๑๐ และผู้ประกอบกิจการและผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งมีใ้ช้ นายจ้างตามมาตรา ๑๑ โดยอนุโลม</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๗ พนักงานเจ้าหน้าที่</p> <hr style="width: 10%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๕๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เข้าไปในสถานประกอบการ หรือสำนักงานของนายจ้าง สถานที่ทำงานของลูกจ้าง ในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือสอบถามข้อเท็จจริง ตรวจสอบทรัพย์สินหรือเอกสารหลักฐานอื่น ถ่ายภาพ ถ่ายสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจ้าง การจ่ายค่าจ้าง ทะเบียนลูกจ้าง การจ่ายเงินสมทบ และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องหรือนำเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปตรวจสอบหรือกระทำการอย่างอื่นตามสมควรเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงในอันที่จะปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องหรือสิ่งอื่นที่จำเป็นมาเพื่อประกอบการพิจารณา</p> <p>(๓) ยึด อายัด หรือขายทอดตลาดทรัพย์สินตามคำสั่งของเลขาธิการตามมาตรา ๔๗</p> <p>มาตรา ๕๘ ในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๗ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกให้ตามควรแก่กรณี</p> <p>มาตรา ๕๙ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ</p> <p style="padding-left: 40px;">บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๖๐ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา</p>	<p>มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p style="padding-left: 40px;">“มาตรา ๕๖ ให้นำความในมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๖๐ มาใช้บังคับแก่ผู้รับเหมาขั้นต้นและผู้รับเหมาช่วง ซึ่งมีใ้ช้ นายจ้างตามมาตรา ๑๐ โดยอนุโลม”</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p style="text-align: center;">หมวด ๘ <u>การส่งหนังสือ</u></p> <p>มาตรา ๖๑ ในการส่งคำสั่ง คำวินิจฉัย คำเตือน หรือหนังสือแจ้งการประเมินเงินสมทบของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ เลขานุการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งส่งการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือให้เจ้าหน้าที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่นำไปส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงานของนายจ้างในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของนายจ้าง ถ้าไม่พบนายจ้าง ณ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงานของนายจ้าง หรือพบนายจ้างแต่นายจ้างปฏิเสธไม่ยอมรับจะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว และอยู่หรือทำงานในบ้านหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของนายจ้างนั้นก็ได้อ</p> <p>ถ้าการส่งตามวรรคหนึ่งไม่สามารถกระทำได้ ให้ส่งโดยปิดคำสั่ง คำวินิจฉัย คำเตือน หรือหนังสือแจ้งการประเมินเงินสมทบ ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สำนักงานของนายจ้าง สถานที่ทำงานของลูกจ้าง หรือภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ของนายจ้าง เมื่อได้ดำเนินการดังกล่าวและเวลาได้ล่วงพ้นไปไม่น้อยกว่าสิบห้าวันแล้ว ให้ถือว่านายจ้างได้รับคำสั่ง คำวินิจฉัย คำเตือน หรือหนังสือแจ้งการประเมินเงินสมทบนั้นแล้ว</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๙ <u>บทกำหนดโทษ</u></p> <p>มาตรา ๖๒ นายจ้างผู้ใดไม่จัดให้ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ได้รับการรักษาพยาบาลตามมาตรา ๓๓ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๗ มาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๖๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ คณะกรรมการการแพทย์ หรือคณะอนุกรรมการที่สั่งตามมาตรา ๔๒ หรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๗ (๒) หรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p style="text-align: center;">มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p style="text-align: center;">“มาตรา ๖๒ นายจ้างผู้ใดไม่จัดให้ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ได้รับการรักษาพยาบาลตามมาตรา ๓๓ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๗ มาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๖๔ นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๑ โดยมีได้ยุทธวิธีตามมาตรา ๕๒ หรือมิได้นำคดีไปสู่ศาลตามมาตรา ๕๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๖๕ ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของนายจ้าง อันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองแรงงาน หรือการสอบสวน หรือการพิจารณาคดี</p> <p>มาตรา ๖๖ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเจ้าพนักงานดังต่อไปนี้เห็นว่าผู้กระทำความผิดไม่ควรได้รับโทษจำคุก หรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้มีอำนาจเปรียบเทียบได้</p> <p>(๑) เลขาธิการ สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร</p> <p>(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น</p> <p>ในกรณีที่มีการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้เลขาธิการหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นแสดงความยินยอม การเปรียบเทียบหรือไม่ ให้อยู่ในดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี</p> <p>ในการเปรียบเทียบตามมาตรา นี้ ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบต้องเปรียบเทียบปรับไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของอัตราโทษปรับที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น และเมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบหรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาตามวรรคสาม ให้ดำเนินคดีต่อไป</p>	<p>มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๖๔ นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๑ โดยมีได้ยุทธวิธีตามมาตรา ๕๒ หรือไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำวินิจฉัยยุทธวิธีของคณะกรรมการ โดยมีได้นำคดีไปสู่ศาลตามมาตรา ๕๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p> <p>มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๖๖ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเจ้าพนักงานดังต่อไปนี้เห็นว่า ผู้กระทำความผิดไม่ควรได้รับโทษจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้มีอำนาจเปรียบเทียบได้</p> <p>(๑) เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมาย สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร</p> <p>(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น</p> <p>ในกรณีที่มีการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่า บุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมาย หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ</p> <p>เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบหรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาตามวรรคสาม ให้ดำเนินคดีต่อไป”</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p style="text-align: center;">ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ ชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี</p>	<p>มาตรา ๒๖ ผู้ใดมีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากนายจ้างตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงได้รับเงินทดแทนตามพระราชบัญญัติดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะครบถ้วนตามสิทธินั้น เว้นแต่ในกรณีที่ค่าทดแทนรายเดือนต่ำสุดหรือค่าทดแทนรายเดือนสูงสุดตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เปลี่ยนแปลงไปในทางที่เป็นคุณแก่ลูกจ้าง ให้ลูกจ้างได้รับค่าทดแทนรายเดือนในอัตราที่เป็นคุณดังกล่าวนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง</p> <p>มาตรา ๒๗ ความในมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับแก่นายจ้างซึ่งยังมีได้จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายยังไม่ครบจำนวนที่จะต้องจ่ายอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย</p> <p>มาตรา ๒๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>.....</p> <p style="text-align: right;">ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร</p> <p style="text-align: center;"> (นางสุภาวดี ตันตระกูล) ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๑ สำนักการประชุม สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร</p>

ส่วนที่ ๓

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๕๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน มีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และไม่เอื้อประโยชน์ต่อการดำเนินการ เพื่อให้ความคุ้มครองลูกจ้าง เช่น บทบัญญัติเกี่ยวกับขอบเขตการใช้บังคับกฎหมาย การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อฟ้องคดีหรือแก้ต่างคดี การกำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดจากการทำงาน ฐานะและความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการและผู้รับเหมาค่าแรง องค์ประกอบของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนและคณะกรรมการการแพทย์ การกำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ค่าทำศพ ค่าทดแทน และเงินเพิ่มกรณีนายจ้างไม่จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายไม่ครบจำนวน รวมทั้งหลักเกณฑ์การยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้าง การแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย การยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน และการพิจารณาคำร้องขอรับเงินทดแทน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวเพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และเพื่อให้การคุ้มครองลูกจ้างเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ลูกจ้างได้รับความคุ้มครองมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ กำหนดขอบเขตการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

๒.๒ เพิ่มบทนิยามคำว่า “ทุพพลภาพ” และกำหนดให้คณะกรรมการการแพทย์มีอำนาจในการกำหนดหลักเกณฑ์การสูญเสียสมรรถภาพเพื่อให้การวินิจฉัยกรณีการทุพพลภาพมีความชัดเจนและเหมาะสมต่อการรับค่าทดแทน (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

๒.๓ แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อฟ้องคดีหรือแก้ต่างคดี เพื่อให้การฟ้องคดีและแก้ต่างคดีมีความคล่องตัวและเป็นไปตามขั้นตอนอย่างถูกต้อง (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง)

๒.๔ กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการอยู่ในฐานะนายจ้างของลูกจ้างของผู้รับเหมาค่าแรง และตัดหลักการที่ให้นำบทบัญญัติที่ใช้บังคับแก่นายจ้างมาใช้บังคับแก่ผู้ประกอบกิจการและผู้รับเหมา

ค่าแรงซึ่งมิใช่ นายจ้างตามมาตรา ๑๑ ออก เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑ และร่างมาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๖)

๒.๕ ให้กระทรวงแรงงานมีอำนาจประกาศกำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ในการจ่ายค่ารักษาพยาบาล และค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน เพื่อให้เกิดความสะดวกและรวดเร็ว ในการดำเนินงาน (ร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง และร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๕)

๒.๖ ให้สำนักงานประกันสังคมเป็นผู้กำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดจากการทำงาน และ เพิ่มบุคคลซึ่งมีสิทธิได้รับค่าทำศพกรณีลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย เพื่อให้เกิดความ สะดวกและรวดเร็วในการดำเนินงาน รวมทั้งกำหนดบุคคลผู้มีสิทธิได้รับค่าทำศพตามลำดับให้มีความ ชัดเจนยิ่งขึ้น และให้ลูกจ้างที่ไม่มีผู้จัดการศพได้รับการจัดการศพตามประเพณีทางศาสนาของ ลูกจ้างหรือตามประเพณีแห่งท้องถิ่น (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ และ มาตรา ๑๗)

๒.๗ กำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ และวิธีการจ่ายค่าทดแทนรายเดือน การรับค่าทดแทน การจ่ายค่าทดแทน และระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนให้แก่ลูกจ้างซึ่งตายก่อนได้รับค่าทดแทนครบตามสิทธิ เพื่อเพิ่มค่าทดแทนรายเดือนให้ได้รับสูงขึ้นโดยกำหนดให้สำนักงานประกันสังคมเป็นผู้กำหนด หลักเกณฑ์แทนกระทรวงแรงงานเพื่อให้มีความยืดหยุ่นและคล่องตัวในการดำเนินงาน (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๐ และร่างมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕)

๒.๘ ให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละสามสิบห้าของดอกผล ของกองทุน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบำบัดรักษาและส่งเสริมการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของ ลูกจ้าง การส่งเสริมและป้องกันความปลอดภัยในการทำงาน และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของ สำนักงานกองทุนเงินทดแทนและเป็นค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๔๓ (ร่างมาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔ วรรคสอง)

๒.๙ กำหนดชื่อหน่วยงานให้ถูกต้องเป็นปัจจุบัน และแก้ไขถ้อยคำให้ถูกต้องตาม หลักวิชาการบัญชี (ร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐)

๒.๑๐ ปรับปรุงองค์ประกอบคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน หลักเกณฑ์ และ วิธีการได้มาซึ่งผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งและการพ้นจากตำแหน่ง เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑ ร่างมาตรา ๑๓ เพิ่มมาตรา ๓๑/๑ และร่างมาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕)

๒.๑๑ กำหนดให้คณะกรรมการการแพทย์มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน ประกันสังคมเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ รวมทั้งแก้ไขอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ การแพทย์ เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และกำหนดให้เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ มีสิทธิได้รับค่าตอบแทน (ร่างมาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕ ร่างมาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๐ (๓) และร่างมาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓)

๒.๑๒ กำหนดหลักเกณฑ์การยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างและจ่ายเงินสมทบ หลักเกณฑ์การแจ้งเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงในแบบรายการขึ้นทะเบียน หลักเกณฑ์การแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย การยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการสอบสวน และออกคำสั่งหรือมีคำวินิจฉัยให้นายจ้างหรือให้สำนักงานจ่ายเงินทดแทนกรณีลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย และแก้ไขหลักเกณฑ์การยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน กรณีการเจ็บป่วยเกิดขึ้น ภายหลังการสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง เพื่อให้เกิดความชัดเจนและสะดวกในการปฏิบัติตามกฎหมาย (ร่างมาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔ ร่างมาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ และ มาตรา ๕๐ และร่างมาตรา ๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๑ วรรคสาม)

๒.๑๓ แก้ไขอัตราเงินเพิ่มกรณีนายจ้างไม่จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายไม่ครบจำนวน และให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศงดหรือลดการจ่ายเงินเพิ่มในกรณีมีเหตุตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนของนายจ้าง (ร่างมาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖)

๒.๑๔ แก้ไขบทกำหนดโทษให้เหมาะสม เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (ร่างมาตรา ๒๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒ ร่างมาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๔ และร่างมาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๖)

๒.๑๕ กำหนดบทเฉพาะกาลเกี่ยวกับสิทธิในการรับเงินทดแทนของผู้มีสิทธิ ตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงได้รับ เงินทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะครบถ้วนตามสิทธินั้น เว้นแต่ในกรณีที่ ค่าทดแทนรายเดือนต่ำสุดหรือค่าทดแทนรายเดือนสูงสุดตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติ เงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เปลี่ยนแปลงไปในทางที่เป็นคุณ แก่ลูกจ้าง ให้ลูกจ้างได้รับค่าทดแทนรายเดือนในอัตราที่เป็นคุณดังกล่าวนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง และกำหนดให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่นายจ้างซึ่งยังมีได้จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายยังไม่ครบ จำนวนที่จะต้องจ่ายอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย (ร่างมาตรา ๒๖ และร่างมาตรา ๒๗)

เรื่องเสร็จที่ ๕๒๐/๒๕๕๐

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือที่ นร ๐๕๐๓/๑๓๙๑ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๘ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่กระทรวงแรงงานเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้ความเห็นและข้อสังเกตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๕ (ฝ่ายพาณิชย์) ไปพิจารณาด้วย

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ตรวจพิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงแรงงาน (สำนักงานปลัดกระทรวงและสำนักงานประกันสังคม) ผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างฯ ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงแรงงานเสนอ

ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญ ดังนี้

- (๑) แก้ไขขอบเขตการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)
- (๒) เพิ่มบทนิยามคำว่า "ทุพพลภาพ" (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)
- (๓) แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อฟ้องคดีหรือแก้ต่างคดี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง)
- (๔) แก้ไขให้ผู้ประกอบกิจการอยู่ในฐานะนายจ้างของลูกจ้างของผู้รับเหมาค่าแรง และตัดหลักการที่ให้นำบทบัญญัติที่ใช้บังคับแก่นายจ้างมาใช้บังคับแก่ผู้ประกอบกิจการและผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งมิใช่ นายจ้างตามมาตรา ๑๑ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑ และมาตรา ๕๖)
- (๕) แก้ไขให้กระทรวงแรงงานมีอำนาจประกาศกำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน และอัตราค่าทำศพกรณีลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖)

(๖) แก้ไขให้สำนักงานประกันสังคมเป็นผู้กำหนดชนิดของโรคที่เกิดจากการทำงาน และเพิ่มบุคคลซึ่งมีสิทธิได้รับค่าทำศพกรณีลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๗)

(๗) แก้ไขอัตรา หลักเกณฑ์ และวิธีการจ่ายค่าทดแทนรายเดือน การรับค่าทดแทน การจ่ายค่าทดแทน และระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนให้แก่ลูกจ้างซึ่งตายก่อนได้รับค่าทดแทนครบ ตามสิทธิ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๔)

(๘) แก้ไขให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละสามสิบห้าของ ดอกผลของเงินกองทุน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้าง ส่งเสริมและป้องกันความปลอดภัยในการทำงาน และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสำนักงานกองทุน เงินทดแทน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔ วรรคสอง)

(๙) แก้ไขถ้อยคำให้ถูกต้องตามหลักวิชาการบัญชี รวมทั้งแก้ไขชื่อหน่วยงาน ให้ถูกต้องเป็นปัจจุบัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐)

(๑๐) แก้ไของค์ประกอบคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน หลักเกณฑ์ และวิธีการ ได้มาซึ่งผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะ ต้องห้ามของกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง และแก้ไขการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการซึ่งรัฐมนตรี แต่งตั้ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑ เพิ่มมาตรา ๓๑/๑ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔)

(๑๑) กำหนดให้คณะกรรมการการแพทย์มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน ประกันสังคมเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ แก้ไขอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการแพทย์ และกำหนดให้เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนและคณะกรรมการ การแพทย์มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔ มาตรา ๔๐ (๓) และมาตรา ๔๓)

(๑๒) แก้ไขหลักเกณฑ์การยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้าง หลักเกณฑ์การแจ้ง การยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการออกคำสั่งหรือมีคำวินิจฉัยให้นายจ้าง หรือให้สำนักงานจ่ายเงินทดแทน กรณีลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย และแก้ไข หลักเกณฑ์การยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนกรณีการเจ็บป่วยเกิดขึ้นภายหลังการสิ้นสภาพการเป็น ลูกจ้าง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ วรรคสาม)

(๑๓) แก้ไขอัตราเงินเพิ่มกรณีนายจ้างไม่จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายไม่ครบจำนวน และให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศงดหรือลดการจ่ายเงินเพิ่มได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖)

(๑๔) แก้ไขบทกำหนดโทษให้เหมาะสม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๔ และ มาตรา ๖๖)

๒. ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๑) คณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๕ (ฝ่ายการพาณิชย์) มีข้อสังเกตว่า บทบัญญัติในมาตรา ๒๔/๑ เกี่ยวกับบอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมีผู้ยกให้หรือได้มา

โดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากเงินกองทุนเงินทดแทน และทรัพย์สินซึ่งมีผู้ถือศึให้นั้น ไม่ควรเป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงาน ควรให้เป็นที่ราชพัสดุตามพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘ เช่นเดิม

(๒) กระทรวงการคลัง มีข้อสังเกตว่า การบัญญัติให้บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมีผู้ยกให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากเงินกองทุนเงินทดแทน และทรัพย์สินซึ่งมีผู้ถือศึให้ไม่ต้องตกเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงานประกันสังคมนั้น ยังเห็นควรให้เป็นที่ราชพัสดุตามพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘ ต่อไป

(๓) กระทรวงการต่างประเทศ มีข้อสังเกตว่า ควรแก้ไขถ้อยคำในมาตรา ๔ (๕) จาก “องค์การของรัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ” เป็น “องค์กรของรัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ” เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๔ (๒) ซึ่งใช้คำว่า “ลูกจ้างของรัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ”

(๔) สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน มีข้อสังเกตว่า ระยะเวลาในการเสนองบการเงินกองทุนให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นปีปฏิทินนั้น เห็นว่าไม่เหมาะสมเพราะย่อมทำให้การรายงานข้อมูลล่าช้า การนำงบการเงินไปใช้อาจไม่ทันต่อเหตุการณ์และไม่ก่อให้เกิดประโยชน์เท่าที่ควร สำหรับระยะเวลาที่ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจอื่นกำหนดในการเสนองบการเงินให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ คือ เก้าสิบวันถึงหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี

(๕) สำนักงานศาลยุติธรรม มีข้อสังเกต ดังนี้

(๕.๑) ร่างมาตรา ๓ ที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ (๕) โดยกำหนดให้พระราชบัญญัติเงินทดแทนฯ ไม่ใช่บังคับกับนายจ้างที่ประกอบกิจการโรงเรียนหรือวิทยาลัย มหาวิทยาลัย หรือโรงพยาบาล เฉพาะลูกจ้างที่เป็นนักเรียน นักเรียนพยาบาล นิสิต นักศึกษา หรือแพทย์ฝึกหัดที่เป็นลูกจ้างซึ่งทำงานในสถานศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่นั้น เห็นว่า เมื่อนักศึกษา นิสิต หรือนักศึกษาดกลองรับจ้างทำงานให้กับสถานศึกษาก็ถือว่าเป็นลูกจ้างของสถานศึกษานั้นและนายจ้างก็ได้รับประโยชน์จากการทำงานนั้นแล้ว การจำกัดสิทธิดังกล่าวไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่มุ่งคุ้มครองลูกจ้างไม่ว่าประเภทใดและไม่ได้กำหนดระยะเวลาในการทำงานไว้ด้วย หากกำหนดเป็นข้อยกเว้นไว้ในกฎหมายเมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเกิดการเจ็บป่วยจากการทำงานให้แก่ นายจ้าง นักเรียน นิสิต หรือนักศึกษา หรือบิดามารดา จะไม่ได้รับการบรรเทาความเสียหายจากหน่วยงานใดเลย จึงควรกำหนดให้ลูกจ้างดังกล่าวได้รับค่าทดแทนบ้างตามความเหมาะสมกับสถานะของการเป็นลูกจ้าง

(๕.๒) ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗ กำหนดลำดับของผู้ได้รับค่าทำศพไว้โดยให้บุคคลที่ลูกจ้างทำหนังสือระบุไว้เป็นผู้จัดการศพและได้เป็นผู้จัดการศพอยู่ในลำดับหนึ่ง สามีภรรยา บิดามารดา หรือบุตรที่มีหลักฐานว่าเป็นผู้จัดการศพอยู่ในลำดับที่สอง และบุคคลอื่นซึ่งมีหลักฐานว่าเป็นผู้จัดการศพอยู่ในลำดับที่สาม ซึ่งการกำหนดลำดับดังกล่าวอาจไม่สอดคล้องกับจารีตประเพณีของสังคมไทยที่บิดามารดา สามีหรือภรรยา หรือบุตร ที่มีความประสงค์จะเข้าจัดการศพบุคคลที่เป็นบุตร ภรรยาหรือสามี หรือบิดามารดาของตน แล้วแต่กรณี จึงควรกำหนดให้สามีภรรยา

บิดามารดา หรือบุตรเป็นผู้จัดการศพในลำดับแรก หากบุคคลดังกล่าวไม่จัดการหรือไม่ประสงค์จะจัดการจึงให้ผู้ที่ลูกจ้างได้ระบุชื่อให้จัดการศพไว้เข้าจัดการ และบุคคลอื่นซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพลูกจ้างอยู่ในลำดับต่อไป

(๕.๓) การเพิ่มโทษปรับนายจ้างที่ไม่จัดการให้ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยได้รับการรักษาพยาบาล และกรณีอื่นตามร่างมาตรา ๓๖ ที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒ และกรณี นายจ้างไม่จ่ายเงินค่าทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่และกรณีอื่นตามร่างมาตรา ๓๗ ที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๔ จะไม่เกิดประโยชน์กับลูกจ้างเมื่อนายจ้างฝ่าฝืน จึงควรกำหนดวิธีการบังคับที่เป็นประโยชน์ต่อลูกจ้างที่ได้รับความเสียหายเนื่องจากการละเลยของนายจ้าง เช่น นายจ้างจะต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ลูกจ้างกรณีที่นายจ้างไม่จัดการให้ลูกจ้างได้รับการรักษาพยาบาลเมื่อประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ถ้าหากนายจ้างได้เข้าจัดการแล้วความเสียหายนั้นจะไม่เกิดขึ้น หรือให้นายจ้างจ่ายเงินเพิ่มให้แก่ลูกจ้างในกรณีที่นายจ้างไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยกำหนดเป็นจำนวนที่แน่นอนไว้ ซึ่งอาจกำหนดให้จ่ายเงินเพิ่มอีกครั้งหนึ่งของค่าทดแทน หรือให้จ่ายเงินเพิ่มอีกหนึ่งเท่าของค่าทดแทนที่ไม่ยอมจ่ายตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่

(๕.๔) ร่างมาตรา ๓๘ กำหนดให้บิดามารดา สามีมภรรยา และบุตร หมายความว่ารวมถึงบิดามารดา สามีมภรรยา และบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายเท่านั้น จะไม่เกิดความเป็นธรรมแก่บิดามารดา สามีมภรรยา และบุตรที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายที่มีการอุปการะเลี้ยงดูจริง ๆ จึงไม่ควรบัญญัติไว้

(๕.๕) ร่างมาตรา ๔๑ ควรกำหนดให้คำร้องที่ยังไม่ที่สุดหรือคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อกฎหมายมีผลบังคับใช้แล้วให้ใช้กฎหมายฉบับที่เป็นคุณยิ่งกว่ากับเรื่องคดีที่ค้างพิจารณาไม่ว่าจะเป็นกฎหมายฉบับเก่าหรือกฎหมายฉบับใหม่

(๖) สำนักงานอัยการสูงสุด มีข้อสังเกต ดังนี้

(๖.๑) ร่างมาตรา ๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๔ (๔) โดยเพิ่มเติมให้ “นายจ้างที่ประกอบกิจการโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย หรือโรงพยาบาล เฉพาะลูกจ้างที่เป็นนักเรียน นักเรียน พยาบาล นิสิต นักศึกษา หรือแพทย์ฝึกหัดที่เป็นลูกจ้างซึ่งทำงานในสถานศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่” อยู่ในข้อยกเว้นที่จะไม่นำเอาพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ มาใช้บังคับ โดยอ้างเหตุผลว่าลูกจ้างประเภทนี้มีระยะเวลาในการทำงานสั้นและถือเป็นข้อจำกัดไม่ให้ลูกจ้างได้รับการคุ้มครองนั้นน่าจะเหมาะสม

(๖.๒) ร่างมาตรา ๑๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๑๔ (๒) เป็นว่า “ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างต้องสูญเสียสมรรถภาพ โดยจ่ายตามร้อยละของการสูญเสียสมรรถภาพ...” นั้น โดยที่ตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๕ กำหนดความหมายของคำว่า “สูญเสียสมรรถภาพ” ว่า หมายถึง การสูญเสียอวัยวะ หรือ การสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของร่างกายหรือจิตใจภายหลังการรักษาด้วยวิธีการทางการแพทย์ สิ้นสุดแล้ว จึงไม่แน่ชัดว่าจะคำนวณร้อยละของการสูญเสียสมรรถภาพได้อย่างไร และใช้หลักเกณฑ์อย่างไร โดยเฉพาะในกรณีของการสูญเสียอวัยวะ

(๖.๓) ร่างมาตรา ๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๓๐ เฉพาะวรรคหนึ่ง เป็นว่า “...ให้สำนักงานเสนาองบการเงินกองทุน...” อันเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมจากถ้อยคำเดิมที่ว่า “...ให้สำนักงานเสนาองบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินกองทุน...” นั้น ไม่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำในมาตรา ๓๐ วรรคสอง จึงอาจเกิดข้อลักลั่นกันในระหว่างบทบัญญัติของทั้งสองวรรคดังกล่าว

(๖.๔) ร่างมาตรา ๒๑ กำหนดว่า ให้ยกเลิกความในพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง และกำหนดข้อความของมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งใหม่โดยไม่ได้ยกเลิกข้อความทั้งมาตรา แต่ข้อความใหม่ดังกล่าวกลับประกอบด้วยข้อความเดิมในมาตรา ๓๑ ทั้งวรรคหนึ่งและวรรคสองมาระบุเป็นส่วนหนึ่งของข้อความใหม่ด้วย โดยทั้งที่ยังไม่ได้ยกเลิกความในพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๓๑ วรรคสอง จึงทำให้เกิดข้อความซ้ำซ้อนกันอยู่

(๖.๕) การเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ให้คณะกรรมการอาจแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการได้นั้น ควรพิจารณากำหนดจำนวนคนที่แต่งตั้งเป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการด้วย เพราะมีผลต่อสิทธิได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่น ตามความในร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว มาตรา ๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๔๓

ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงยุติธรรม และกระทรวงสาธารณสุขเห็นชอบในหลักการโดยไม่มีข้อสังเกต

๓. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ได้พิจารณาแก้ไขในสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขบทบัญญัติจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลให้ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยพิจารณาจากเนื้อหาตามร่างพระราชบัญญัตินี้

(๒) แก้ไขวันใช้บังคับในร่างเดิมมาตรา ๒ จาก “...นับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป” เป็น “...เมื่อพ้นเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป” เพื่อให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมีเวลาเตรียมการเพื่อดำเนินการตามกฎหมายที่แก้ไขเพิ่มเติม (ร่างมาตรา ๒)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมร่างเดิมมาตรา ๓ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔) เพื่อกำหนดขอบเขตการใช้บังคับกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทนให้มีความชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๓)

(๔) ตัดร่างเดิมมาตรา ๕ ร่างเดิมมาตรา ๑๙ และร่างเดิมมาตรา ๒๙ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๔๕) ออก เนื่องจากได้มีการแก้ไขชื่อกระทรวงแรงงานและรัฐมนตรีรักษาการตามกฎหมายให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ แล้ว

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมร่างเดิมมาตรา ๖ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ อำนาจรัฐมนตรีในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีอำนาจฟ้องคดีและแก้ต่างคดีเกี่ยวกับเงินทดแทน) โดยแก้ไขจากคำว่า “...และเมื่อกระทรวงแรงงานแจ้งให้สำนักงานศาลยุติธรรมทราบแล้ว” เป็น “เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เสนอคำสั่งแต่งตั้งต่อศาลที่พิจารณาคดีนั้นแล้ว” เพื่อให้การฟ้องคดีและแก้ต่างคดีมีความคล่องตัวเป็นไปตามขั้นตอนอย่างถูกต้องสอดคล้องกับแนวปฏิบัติ (ร่างมาตรา ๕)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมร่างเดิมมาตรา ๗ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑ การจ้างโดยวิธีเหมาค่าแรงโดยให้ผู้ประกอบกิจการเป็นนายจ้าง) เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ นอกจากนี้ การกำหนดให้ผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งส่วนใหญ่มักจะเป็นบุคคลธรรมดาไม่มีสถานประกอบกิจการแน่นอนเป็นนายจ้างจะก่อให้เกิดปัญหาในการขึ้นทะเบียนรวมทั้งการติดตามเร่งรัดหนี้ เงินสมทบ และเงินเพิ่ม จึงกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการดังกล่าวเป็นนายจ้างด้วย (ร่างมาตรา ๖)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมร่างเดิมมาตรา ๘ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ การรักษาพยาบาลลูกจ้างที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย) โดยแก้ไขบทบัญญัติที่กำหนดให้คณะกรรมการการแพทย์มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการจ่ายค่ารักษาพยาบาลลูกจ้างที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเป็น ให้กระทรวงแรงงานประกาศกำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในเรื่องดังกล่าว เพื่อให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วในการดำเนินงาน (ร่างมาตรา ๗)

(๘) ปรับปรุงร่างเดิมมาตรา ๙ ร่างเดิมมาตรา ๑๐ ร่างเดิมมาตรา ๑๑ ร่างเดิมมาตรา ๑๒ ร่างเดิมมาตรา ๑๓ ร่างเดิมมาตรา ๑๔ และร่างเดิมมาตรา ๑๕ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ ตามลำดับ) โดยนำมารวมไว้ในร่างมาตรา ๘ เนื่องจากเป็นการแก้ไขรายละเอียดเรียงตามลำดับมาตราที่เกี่ยวข้องกันซึ่งสามารถรวมไว้ในมาตราเดียวกันได้ และได้แก้ไขค่าทดแทนรายเดือนในกรณีต่างๆ ตามมาตรา ๑๘ จากเดิมที่กำหนดไว้ “ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน” เป็น “ร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างรายเดือน” เพื่อให้เหมาะสมและเป็นไปตามมติของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน ครั้งที่ ๒๒/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๘ นอกจากนี้ ได้ปรับปรุงแบบการใช้ถ้อยคำในมาตราต่างๆ ให้ถูกต้องและชัดเจนยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๘)

(๙) แก้ไขเพิ่มเติมร่างเดิมมาตรา ๑๗ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔ วรรคสอง อำนาจคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนในการจัดสรรเงินกองทุน) โดยเพิ่มอำนาจคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนในการจัดสรรเงินกองทุนเงินทดแทนจากเดิมมีอำนาจจัดสรรได้ร้อยละยี่สิบห้าของดอกผลของกองทุนต่อปี เป็นร้อยละสามสิบห้าของดอกผลของกองทุนต่อปี และแยกประเภทของค่าใช้จ่ายให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนครั้งที่ ๒๒/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๘ (ร่างมาตรา ๑๐)

(๑๐) ตัดร่างเดิมมาตรา ๑๘ (เพิ่มมาตรา ๒๘/๑ กำหนดให้อสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมีผู้ยกให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากเงินของกองทุน ไม่ตกเป็นที่ราชพัสดุ และให้

เป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงานประกันสังคม) ออก เพื่อให้เป็นไปตามข้อสังเกตของคณะกรรมการ
กลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๕ (ฝ่ายการพาณิชย์) กระทรวงการคลัง และตามมติ
คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน ครั้งที่ ๒๒/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๔

(๑๑) แก้ไขเพิ่มเติมร่างเดิมมาตรา ๒๐ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐) โดยแก้ไข
ระยะเวลาการเสนองบการเงินต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินในมาตรา ๓๐ จาก “หกเดือน” เป็น
“หนึ่งร้อยยี่สิบวัน” เพื่อให้เป็นไปตามข้อสังเกตของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน นอกจากนี้
ได้ปรับปรุงแบบการใช้ถ้อยคำในมาตราต่างๆ ให้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๑๑)

(๑๒) แก้ไขเพิ่มเติมร่างเดิมมาตรา ๒๑ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑) เกี่ยวกับ
องค์ประกอบของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน โดยกำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้ง
ผู้ช่วยเลขานุการฯ ได้ และกำหนดให้การได้มาซึ่งผู้แทนฝ่ายนายจ้างและลูกจ้างเป็นไปตามระเบียบ
ที่รัฐมนตรีกำหนด ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (ร่างมาตรา ๑๒)

(๑๓) แก้ไขเพิ่มเติมร่างเดิมมาตรา ๒๕ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕ การแต่งตั้ง
เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ) โดยกำหนดให้คณะกรรมการการแพทย์แต่งตั้งเลขานุการและ
ผู้ช่วยเลขานุการได้ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินงาน (ร่างมาตรา ๑๕)

(๑๔) แก้ไขเพิ่มเติมร่างเดิมมาตรา ๓๑ ร่างเดิมมาตรา ๓๒ และร่างเดิมมาตรา ๓๓
(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๕๐ การแจ้งการประสบอันตราย การยื่นคำร้อง
ขอรับเงินทดแทน และการสั่งให้จ่ายเงินทดแทนตามลำดับ) โดยนำมารวมไว้ในร่างมาตรา ๑๔
เนื่องจากการแก้ไขรายละเอียดเรียงตามลำดับมาตราที่เกี่ยวข้องซึ่งสามารถรวมไว้ในมาตรา
เดียวกันได้ พร้อมทั้งปรับปรุงแบบการใช้ถ้อยคำในมาตราต่างๆ ให้ถูกต้องและชัดเจนยิ่งขึ้น
(ร่างมาตรา ๒๐)

(๑๕) เพิ่มบทเฉพาะกาลในร่างมาตรา ๒๖ เพื่อรองรับสิทธิในการรับเงินทดแทนของ
ผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยังคงได้รับสิทธิต่อไปจนกว่า
จะได้รับเงินครบถ้วนตามสิทธินั้น และให้ได้รับสูงขึ้นหากค่าทดแทนรายเดือนมีการเปลี่ยนแปลงในอัตรา
ที่เป็นคุณ และกำหนดบทเฉพาะกาลในร่างมาตรา ๒๗ เพื่อรองรับกรณีนายจ้างซึ่งยังมีได้จ่ายเงินสมทบ
หรือจ่ายยังไม่ครบจำนวนที่ต้องจ่ายให้ได้รับประโยชน์จากการปรับลดอัตราเงินเพิ่มลงตามมาตรา ๔๖
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

นอกจากนี้ ได้แก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำในส่วนอื่น ๆ ของร่างพระราชบัญญัติฯ จัดเรียง
ลำดับมาตราใหม่ให้เหมาะสมและสอดคล้องกันทั้งฉบับ พร้อมทั้งปรับปรุงบันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติฯ ให้ถูกต้องและชัดเจนยิ่งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๔๒

กองทุนเงินทดแทน^{*}

ในประเทศไทยกองทุนเงินทดแทนนับเป็นก้าวแรกของการประกันสังคมไทย ที่ให้หลักประกันแก่ลูกจ้างกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยด้วยโรคอันเนื่องมาจากการทำงาน ทั้งนี้กองทุนเงินทดแทนเกิดขึ้นในประเทศไทยครั้งแรก เมื่อปี พ.ศ.๒๕๑๕ ภายใต้การบริหารของสำนักงานกองทุนเงินทดแทน กรมแรงงาน

ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๑๕ กำหนดให้มีกองทุนเงินทดแทนขึ้นในกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย เพื่อเป็นหลักประกันให้ลูกจ้างที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องมาจากการทำงาน โดยได้รับเงินทดแทนเพื่อเลี้ยงดูตนเองและครอบครัวในขณะที่ขาดรายได้ประจำโดยในปี พ.ศ. ๒๕๑๗ การให้ความคุ้มครองจะครอบคลุมเฉพาะ สถานประกอบการที่มีลูกจ้าง ๒๐ คนขึ้นไปที่อยู่ในเขตกรุงเทพฯ ต่อมาปี พ.ศ. ๒๕๑๙ ได้มีการดำเนินการขยายงานออกไปยังส่วนภูมิภาค ๕ จังหวัดแรก คือ จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรสาคร และจังหวัดนครปฐม แล้วจึงขยายความคุ้มครองออกไปจนครบทุกจังหวัดทั่วประเทศ ในวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๓๑ จวบจนกระทั่งได้มีการผลักดันพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.๒๕๓๓ ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๓๓ เป็นต้นมา

กองทุนเงินทดแทนได้โอนมาสังกัดสำนักงานประกันสังคม และเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ สำนักงานประกันสังคมได้ขยายความคุ้มครองไปยังสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ ๑๐ คนขึ้นไปทั่วประเทศ โดยเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๕ ได้มีการขยายความคุ้มครองไปยังสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ ๑ คนขึ้นไปทั่วประเทศ

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๓๗ และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๓๗ แต่เดิมกฎหมายการว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในส่วนที่เกี่ยวกับเงินทดแทน และกองทุนเงินทดแทนเป็นบทบัญญัติในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๑๕ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๓ กำหนดให้มีกองทุนเงินทดแทน เพื่อจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างแทนนายจ้าง เมื่อลูกจ้างที่ประสบอันตราย เจ็บป่วย ถึงแก่ความตาย หรือสูญหายเนื่องมาจากการทำงานให้นายจ้าง การประสบอันตราย เจ็บป่วย ถึงแก่ความตาย หรือสูญหายเนื่องมาจากการทำงานให้นายจ้าง ไม่คำนึงถึงวัน เวลา และสถานที่ แต่จะดูสาเหตุที่ทำให้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

ลูกจ้าง หมายถึง ผู้ซึ่งทำงานให้นายจ้างโดยรับค่าจ้างไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร แต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย

^{*} ที่มา: ฝ่ายพัฒนาระบบเงินทดแทน สำนักงานกองทุนเงินทดแทน กระทรวงแรงงาน เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๓

ทั้งนี้ กองทุนเงินทดแทน มิให้ใช้บังคับแก่บุคคลดังนี้

- ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น
 - รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์
 - นายจ้างซึ่งประกอบธุรกิจโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับครู หรือครูใหญ่
 - นายจ้างซึ่งดำเนินกิจการที่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจ
 - นายจ้างซึ่งประกอบกิจการเพาะปลูก ประมง ป่าไม้ และเลี้ยงสัตว์ ซึ่งมีได้มีลูกจ้างตลอดทั้งปีและไม่มียานลักษณะอื่นรวมอยู่ด้วย
 - นายจ้างที่ประกอบการค้าแร่ การค้าแผงลอย
-

หลักการประกันสังคม*

ระบบประกันสังคมที่นานาประเทศถือเป็นหลักปฏิบัติกันอยู่ในปัจจุบัน จะมีประเภทของการประกันรวม ๘ ประเภท คือ

๑. การประกันการเจ็บป่วย
๒. การประกันการคลอดบุตร
๓. การประกันอุบัติเหตุและโรคอันเกิดจากการทำงาน
๔. การประกันทุพพลภาพ
๕. การประกันชราภาพ
๖. การประกันการสงเคราะห์ครอบครัว
๗. การประกันการเสียชีวิต
๘. การประกันการว่างงาน

การประกันสังคมที่ประเทศต่าง ๆ ใช้อยู่ในปัจจุบันจะมีหลักการที่ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากการประกันสังคมเป็นโครงการการบริหารทางสังคมในระยะยาวอีกระบบหนึ่งที่รัฐเป็นผู้ดำเนินการจัดขึ้นด้วยการให้ประชาชนผู้มีรายได้แต่ละคนได้มีส่วนช่วยตนเองหรือครอบครัวโดยร่วมกันเสี่ยงภัยหรือช่วยเหลือบำบัดความทุกข์ยากเดือดร้อนซึ่งกันและกัน ระหว่างผู้มีรายได้ในสังคม ด้วยการออกเงินสมทบเข้ากองทุนเรียกว่ากองทุนประกันสังคมโดยมีนายจ้างลูกจ้าง และในบางประเทศมีรัฐบาลร่วมออกเงินสมทบเข้ากองทุนนี้ด้วยกองทุนนี้จะจ่ายประโยชน์ทดแทนให้แก่ผู้ส่งเงินสมทบเมื่อเกิดความเดือนร้อน เช่น เจ็บป่วย คลอดบุตร ว่างงาน ชราภาพ เป็นต้น

การประกันสังคมจึงเป็นวิธีการหนึ่งที่ยึดหลักการพึ่งตนเอง และช่วยเหลือซึ่งกันและกันของประชาชน โดยมีความมุ่งหมายที่จะเป็นหลักการพึ่งตนเอง และช่วยเหลือซึ่งกันและกันของประชาชนโดยมีความมุ่งหมายที่จะเป็นหลักประกันและคุ้มครองความเป็นอยู่ของประชาชน ให้มีความมั่นคงในการดำรงชีวิต แม้มีเหตุการณ์ที่ทำให้ต้องขาดแคลนรายได้ ก็สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างปกติสุข

องค์การแรงงานระหว่างประเทศ หรือ ILO(๑๙๘๙)ได้กำหนดหลักการของการประกันสังคม ไว้ดังนี้

๑. การประกันสังคมจะมีการบริหารทางการเงินโดยวิธีการจัดเก็บเงินสมทบซึ่งโดยปกติมักมาจาก การสมทบของนายจ้างและลูกจ้าง ทั้งนี้ รัฐจะเข้าไปมีส่วนร่วมในการจ่ายเงินสมทบหรือเงินอุดหนุนอื่น ๆ ด้วยหรือไม่ก็ได้

* ที่มา: สำนักงานประกันสังคม. [ข้อมูลออนไลน์] สืบค้นจาก

<http://www.sso.go.th/wpr/content.jsp?lang=th&cat=๑๘๖&id=๘๘๓> สืบค้น ณ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๔

๒. การเข้ามามีส่วนร่วมในการประกันสังคมนั้นจะเป็นลักษณะของการบังคับ ซึ่งมีข้อยกเว้นน้อยมาก

๓. เงินสมทบที่จ่ายมานั้นจะจัดตั้งเป็นกองทุนพิเศษซึ่งต้องนำไปจ่ายเป็นประโยชน์ทดแทนตามที่กำหนด และนำไปใช้ในการบริหาร

๔. ส่วนเกินของเงินสมทบจะนำไปลงทุนเพื่อให้กองทุนมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น

๕. สิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของผู้ประกันตนขึ้นอยู่กับรายได้จ่ายเงินสมทบ ที่เป็นไปตามเงื่อนไข โดยไม่ต้องมีการตรวจสอบความจำเป็น หรือการตรวจสอบรายได้แต่อย่างใด

๖. อัตราเงินสมทบและอัตราประโยชน์ทดแทนจะมีความสัมพันธ์กับรายได้ของผู้ประกันตน

๗. การประกันสังคมกรณีเจ็บป่วยจากการทำงานโดยทั่วไปจะมาจากการสนับสนุนทางการเงินจากนายจ้างแต่เพียงผู้เดียว โดยอาจมีรัฐช่วยจ่ายเงินอุดหนุน

การประกันสังคมเป็นเรื่องสำคัญที่รัฐบาลของประเทศต่างๆในโลกส่วนใหญ่ นำระบบประกันสังคมไปใช้ ในการให้หลักประกันชีวิตแก่ประชาชนของตนตั้งแต่เกิดจนตาย หลักประกันประกันสังคมมีคุณลักษณะ ดังนี้

(๑) เป็นระบบของการเฉลี่ยทุกข์-เฉลี่ยสุขซึ่งกันและกันระหว่างมวลสมาชิก ซึ่งโดยทั่วไปรัฐบาลของทุกประเทศจะให้ความสำคัญแก่บุคคลที่ทำงานมีรายได้และอยู่ในระบบแรงงานก่อนและจะขยายความคุ้มครองไปสู่ผู้ทำงานที่มีรายได้นอกระบบ การจ้างงานปกติ ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มที่เรียกว่าแรงงานนอกระบบ

(๒) เงินสมทบที่เก็บไปนั้นจะสะสมเป็นกองทุนซึ่งจะให้สิทธิประโยชน์เฉพาะกับบุคคลที่ส่งเงินสมทบ ซึ่งประเทศไทยเรียกว่า ผู้ประกันตนเท่านั้น

(๓) การ เก็บเงินสมทบ ซึ่งถือว่าเป็นภาษีพิเศษ ซึ่งจะเก็บจากบุคคลที่กฎหมายกำหนดเท่านั้น ทั้งนี้ความสำเร็จประการหนึ่งของการประกันสังคม ก็คือเป้าหมายหลักที่จะทำให้การประกันสังคมสามารถครอบคลุมทุกตัวบุคคลของประชาชนในชาติ (Universal Coverage) ได้ในอนาคต

อนุสัญญาที่ ๑๐๒ ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ กำหนดสิทธิประโยชน์ขั้นพื้นฐานของการประกันสังคมไว้ ๙ ประการ คือ กรณีเจ็บป่วย กรณีคลอดบุตร กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย กรณีสงเคราะห์ครอบครัว กรณีชราภาพ กรณีว่างงาน การดูแลผู้ที่ขาดการอุปการะ และกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันเนื่องมาจากการทำงาน

สำหรับประเทศไทยได้จัดการดำเนินการระบบประกันสังคมเป็น ๒ กองทุน คือ กองทุนประกันสังคมและกองทุนเงินทดแทนโดยมีหลักการให้กองทุนเงินทดแทนนั้น นายจ้างจ่ายเงินสมทบฝ่ายเดียวคุ้มครองการประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยเนื่องมาจากการทำงาน สำหรับกองทุนประกันสังคมจ่าย ๒ ฝ่าย กองทุนประกันสังคมคุ้มครองการประสบอันตรายเนื่องมาจากการทำงาน ลูกจ้างสามารถใช้สิทธิได้ตามความจริงเพียงกองทุนใดกองทุนหนึ่งเท่านั้น

สิทธิของกองทุนเงินทดแทน*

ลูกจ้างได้รับความคุ้มครองกรณีประสบอันตราย เจ็บป่วย สูญหาย หรือตาย ตั้งแต่วันแรกที่เขาทำงานมีสิทธิได้รับเงินทดแทน ดังนี้

๑. ค่ารักษาพยาบาล ๔๕,๐๐๐ บาท ต่อการเจ็บป่วยหรือประสบอันตราย ๑ ครั้ง กรณีการบาดเจ็บรุนแรงเข้าข่ายกฎกระทรวง กำหนดอัตราค่ารักษาพยาบาล จ่ายเพิ่มได้ไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท

๒. ค่าทดแทนได้รับร้อยละ ๖๐% ของค่าจ้าง

- ค่าทดแทนกรณีหยุดงาน ๓ วันขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๑ ปี
- ค่าทดแทนการสูญเสียอวัยวะ ตามการประเมินการสูญเสียแต่ไม่เกิน ๑๐ ปี
- ค่าทดแทนกรณีทุพพลภาพเป็นเวลา ๑๕ ปี
- ค่าทดแทนกรณีตายหรือสูญหาย เป็นระยะเวลา ๘ ปี

๓. ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพ

- ด้านการแพทย์และอาชีพ เท่าที่จ่ายจริงไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท
- ค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท

๔. ค่าทำศพ ๑๐๐ เท่าของค่าจ้างขั้นต่ำรายวันสูงสุด

จำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานจำแนกตามความรุนแรง ปี ๒๕๔๘ - ๒๕๕๒

ปี	ความรุนแรง					
	ตาย	ทุพพลภาพ	สูญเสียอวัยวะ	หยุดงานเกิน ๓ วัน	หยุดงานไม่เกิน ๓ วัน	รวม
๒๕๔๘	๑,๔๔๔	๑๙	๓,๔๒๕	๕๓,๖๔๑	๑๕๕,๗๐๖	๒๑๔,๒๓๕
๒๕๔๙	๘๐๘	๒๑	๓,๔๑๓	๕๑,๙๐๑	๑๔๘,๑๑๔	๒๐๔,๒๕๗
๒๕๕๐	๗๔๑	๑๖	๓,๒๕๙	๕๐,๕๒๕	๑๔๔,๑๑๑	๑๙๘,๖๕๒
๒๕๕๑	๖๑๓	๑๕	๓,๐๙๖	๔๕,๗๑๙	๑๒๗,๐๕๙	๑๗๖,๕๐๒
๒๕๕๒	๕๙๗	๘	๒,๓๘๓	๓๙,๘๕๐	๑๐๖,๕๙๘	๑๔๙,๔๓๖

ปี ๒๕๕๒ มีการวินิจฉัยการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำนวน ๑๔๙,๔๓๖ ราย เป็นการประสบอันตรายกรณีตาย ๕๙๗ ราย ทุพพลภาพ ๘ ราย สูญเสียอวัยวะ ๒,๓๘๓ ราย หยุดงานเกิน ๓ วัน ๓๙,๘๕๐ ราย และหยุดงานไม่เกิน ๓ วัน ๑๐๖,๕๙๘ ราย

เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา จำนวนวินิจฉัยเรื่องการประสบอันตรายลดลง ๒๗,๐๖๖ ราย หรือลดลงร้อยละ ๑๕.๓๓

* ที่มา : รายงานประจำปี ๒๕๕๒ ฝ่ายพัฒนาระบบเงินทดแทน สำนักงานกองทุนเงินทดแทน กระทรวงแรงงาน ณ วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๓

*

การจัดสรรเงินกองทุนเงินทดแทน

กรณีเงินสมทบที่ได้รับจากนายจ้างนั้น ถือเป็นทรัพย์สินของกองทุนเงินทดแทน โดยไม่ต้องดำเนินการนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้ของแผ่นดิน และให้กองทุนเงินทดแทน มีการดำเนินการจ่ายเป็นเงินทดแทน

การจัดสรรเงินกองทุนร้อยละ ๒๕ ของดอกผลกองทุน แบ่งเป็นดังนี้

๑. จัดสรรเงินร้อยละ ๒๕ ของดอกผลกองทุน

๑.๑ ค่าใช้จ่ายในการบำบัดรักษาและส่งเสริมการฟื้นฟูสมรรถภาพ ในการทำงานของลูกจ้างได้แก่ ค่าใช้จ่ายของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนงานจังหวัดปทุมธานี ซึ่งในปี ๒๕๕๒ ให้บริการฟื้นฟูลูกจ้างและผู้ประกันตน ๓๖๗ คน ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนงาน ประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดระยอง ให้บริการฟื้นฟูลูกจ้างและผู้ประกันตน ๓๓๘ คน ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนงานประจำภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ เปิดให้บริการเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ให้บริการฟื้นฟูลูกจ้างและผู้ประกันตน ๓๒ คน ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนงาน ประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระหว่างดำเนินการก่อสร้าง

๑.๒ ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมหรือป้องกันเกี่ยวกับความปลอดภัย ในการทำงาน ได้จัดสรรงบประมาณ ดังนี้

- โครงการภายใต้สำนักงานกองทุนเงินทดแทน ได้แก่ งานวิจัย ค่าจ้างที่ปรึกษาทางการแพทย์ ค่าใช้จ่ายในการตรวจรับสถานพยาบาลในความตกลง

- โครงการภายใต้กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ได้แก่ สัมมนาทางวิชาการงานสัปดาห์ความปลอดภัยในการทำงาน การป้องกันและลดอุบัติเหตุ จากการทำงาน การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยเพื่อการ ขยายผลสู่สถานประกอบกิจการ การรณรงค์ลด ละ เลิกการใช้แรงงาน เป็นต้น

- โครงการภายใต้สมาคมส่งเสริมความปลอดภัยในการทำงาน สภาองค์การนายจ้างลูกจ้าง ได้แก่ โครงการอบรมสัมมนาหลักสูตรเกี่ยวกับความปลอดภัย

- โครงการภายใต้กระทรวงสาธารณสุข ได้แก่ คลินิกโรคจากการทำงาน การอบรมแพทย์อาชีวเวชศาสตร์ การอบรมพยาบาลอาชีวเวชศาสตร์

๒. จัดสรรเงินร้อยละ ๓ ของดอกผลของกองทุนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการ ดำเนินงานของสำนักงานกองทุนเงินทดแทน และค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๔๓ ของกรรมการ คณะกรรมการการแพทย์ และอนุกรรมการ เช่น ค่าเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ เป็นต้น

เงินสมทบกองทุนเงินทดแทน*

เป็นเงินที่จัดเก็บจากนายจ้างฝ่ายเดียวโดยกำหนดให้นายจ้างที่มีลูกจ้างตั้งแต่ ๑ คน มีหน้าที่จ่ายเงินสมทบปีละครั้งภายในเดือนมกราคมของปี กรณีที่นายจ้างขึ้นทะเบียนระหว่างปี มีหน้าที่จ่ายเงินสมทบภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่มิหน้าที่ โดยมีวิธีการนำส่งเงินสมทบของนายจ้าง ๒ วิธี คือ

๑. ชำระปีละ ๑ ครั้ง ภายในเดือนมกราคมของทุกปี

๒. ชำระเป็นรายงวดโดยจะต้องจ่ายเงินฝากไว้เป็นจำนวน ๒๕% ของเงินสมทบ โดยประมาณที่จะต้องจ่ายในปีนั้น และชำระเงินสมทบเป็นรายงวด ๔ งวด

เงินสมทบ คำนวณได้จากเงินค่าจ้างที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างทุกคนโดยประมาณการทั้งปี (ฐานค่าจ้างรายเดือนที่นำมาคำนวณมีเพดานสูงสุดอยู่ที่เดือนละ ๒๐,๐๐๐ บาทต่อคน หรือปีละไม่เกิน ๒๔๐,๐๐๐ บาท) คูณกับอัตราเงินสมทบของประเภทกิจการนั้น

อัตราเงินสมทบกองทุนเงินทดแทนมี ๒ ประเภท คือ

๑. อัตราเงินสมทบหลัก เป็นอัตราที่กำหนดขึ้นตามความเสี่ยงของประเภทกิจการ ปัจจุบันมีทั้งสิ้น ๑๓๑ รหัส อัตราเงินสมทบจะอยู่ระหว่างร้อยละ ๐.๒ - ๑.๐ โดยอัตราหลัก จะใช้ในการคำนวณเงินสมทบเมื่อนายจ้างมาขึ้นทะเบียนกองทุนเงินทดแทนครั้งแรก และใช้อัตราเงินสมทบหลักนี้ในช่วง ๔ ปีแรก

๒. อัตราเงินสมทบตามค่าประสบการณ์ เป็นอัตราเงินสมทบที่เก็บจากนายจ้างที่จ่ายเงินสมทบตั้งแต่ปีที่ ๕ เป็นต้นไป โดยนายจ้างจะได้รับการเพิ่มหรือลดอัตราเงินสมทบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การดูแลเอาใจใส่ในเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน รวมทั้งสถิติการประสบอันตรายที่เกิดขึ้น และการขอรับเงินทดแทนในแต่ละกรณี นายจ้างรายใดมีสถิติการประสบอันตรายน้อย หรือการขอรับเงินทดแทนน้อยจะได้รับ การปรับอัตราเงินสมทบลดลง จากอัตราเงินสมทบหลัก ตั้งแต่ ร้อยละ ๒๐ - ร้อยละ ๘๐ ส่วนนายจ้างรายใดมีสถิติการประสบอันตรายสูงหรือขอรับเงินทดแทนจำนวนมากก็ต้องถูก ปรับอัตราเงินสมทบเพิ่มขึ้น จากอัตราเงินสมทบหลักตั้งแต่ ร้อยละ ๒๐ - ร้อยละ ๑๕๐ ทั้งนี้เป็นไปตามสัดส่วนของอัตราส่วนการสูญเสีย

จำนวนนายจ้างและลูกจ้างกองทุนเงินทดแทน

ปี/ไตรมาส	นายจ้าง	ลูกจ้าง	นายจ้างเพิ่มขึ้น (ลดลง) สุทธิ		นายจ้างเพิ่มขึ้น (ลดลง) สุทธิ	
	จำนวนแห่ง	จำนวนคน	จำนวนแห่ง	(%)	จำนวนคน	(%)
๒๕๕๐	๓๒๒,๙๑๑	๘,๑๗๘,๑๘๐	๕,๓๗๙	๑.๖๙	๑๘๖,๑๕๕	๒.๓๓
๒๕๕๑	๓๒๓,๕๒๖	๘,๑๓๕,๖๐๖	๖๑๕	๐.๑๙	(๔๒,๕๗๔)	(๐.๕๒)
๒๕๕๒	๓๒๙,๖๒๐	๗,๙๓๙,๙๒๓	๖,๐๙๔	๑.๘๘	(๑๙๕,๖๘๓)	(๒.๔๑)
มีนาคม ๒๕๕๓	๓๓๐,๑๙๙	๘,๐๐๒,๒๙๓	๕๗๙	๐.๑๘	๖๒,๓๗๐	๐.๗๙
มิถุนายน ๒๕๕๓	๓๓๐,๖๕๗	๘,๐๕๔,๗๒๐	๔๕๘	๐.๑๔	๕๒,๔๒๗	๐.๖๖

* ที่มา : สำนักเงินสมทบ สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน ณ วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๓

เงินทดแทน เงินสมทบ กองทุนเงินทดแทน

หน่วย : ล้านบาท

ปี/เดือน	เงินทดแทน					เงินสมทบ	เงินทดแทนต่อเงินสมทบ (ร้อยละ)
	รวม	ค่าทดแทน	ค่ารักษาพยาบาล	ค่าทำศพ	ค่าฟื้นฟู		
๒๕๕๐	๑,๗๓๔.๙๐	๙๒๒.๖๐	๗๙๓.๕๘	๑๔.๖๘	๔.๐๔	๒,๘๗๐.๕๔	๖๐.๔๔%
๒๕๕๑	๑,๖๘๘.๓๕	๙๐๗.๗๐	๗๖๓.๘๖	๑๒.๕๐	๔.๒๙	๒,๘๗๕.๒๙	๕๘.๗๒%
๒๕๕๒	๑,๕๖๙.๑๙	๘๔๒.๔๙	๗๐๙.๐๒	๑๒.๕๙	๕.๐๙	๒,๙๗๖.๓๙	๕๒.๗๒%
๒๕๕๓							
มกราคม	๑๒๕.๕๗	๖๖.๘๕	๕๗.๕๐	๑.๐๓	๐.๑๙	๓๐๒.๑๕	๔๑.๕๖%
กุมภาพันธ์	๑๓๗.๓๖	๖๘.๕๘	๖๗.๕๓	๑.๐๘	๐.๑๗	๓๔๘.๒๘	๓๙.๔๔%
มีนาคม	๑๕๒.๒๒	๘๑.๑๙	๖๙.๔๕	๑.๓๑	๐.๒๗	๒๕๔.๒๕	๕๙.๘๗%
เมษายน	๑๑๖.๒๔	๕๔.๖๖	๖๐.๓๓	๑.๐๗	๐.๑๘	๒๖๐.๔๓	๔๔.๖๓%
พฤษภาคม	๑๑๒.๙๔	๕๖.๙๙	๕๔.๗๒	๑.๐๔	๐.๑๙	๒๐๘.๑๗	๕๔.๒๕%
มิถุนายน	๑๕๕.๔๖	๗๖.๑๙	๗๗.๗๒	๑.๓๗	๐.๑๘	๒๑๖.๐๕	๗๑.๙๖%
กรกฎาคม	๙๕.๗๑	๕๔.๑๐	๔๐.๕๑	๐.๙๙	๐.๑๑	๒๔๗.๕๔	๓๘.๖๖%
รวม (ม.ค. - ก.ค.)	๘๙๕.๕๐	๔๕๘.๕๖	๔๒๗.๗๖	๗.๘๙	๑.๒๙	๑,๘๓๖.๘๗	๔๘.๗๕%

ที่มา : ฝ่ายกำหนดอัตราเงินสมทบ สำนักงานกองทุนเงินทดแทน กระทรวงแรงงาน ณ วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๓

ตารางข้อมูลเงินสมทบ เงินทดแทน และการจัดสรรดอกผลกองทุนเงินทดแทน

(ล้านบาท)

ปี พ.ศ.	เงินสมทบ	เงินทดแทน	เงินกองทุนเงินทดแทน	ดอกผลกองทุนเงินทดแทน	ประมาณการดอกผลกองทุนเงินทดแทน	ร้อยละ ๒๕ ของดอกผลประมาณการ	ร้อยละ ๒๒ ของดอกผลประมาณการ			ร้อยละ ๓ ของดอกผลประมาณการ
							ร้อยละ ๒๒	ฟื้นฟูฯ	ส่งเสริม/ป้องกัน	
๒๕๔๙	๒,๗๖๙.๖๐	๑,๖๘๔.๒๓	๒๑,๓๗๑.๗๙	๘๘๗.๖๐	๖๐๐.๐๐	๑๕๐.๐๐	๑๓๒.๐๐	๓๙.๖๐ (๓๐)	๙๒.๔๐ (๗๐)	๑๘.๐๐
๒๕๕๐	๒,๗๘๐.๕๔	๑,๗๓๔.๙๐	๒๓,๔๗๙.๖๐	๑,๐๓๓.๐๐	๙๔๕.๐๐	๒๓๖.๒๕	๒๐๗.๙๐	๘๓.๑๖ (๔๐)	๑๒๔.๗๔ (๖๐)	๒๘.๓๕
๒๕๕๑	๒,๘๗๕.๒๙	๑,๖๘๘.๓๕	๒๖,๐๕๘.๑๙	๑,๐๙๖.๖๗	๑,๐๐๐.๐๐	๒๕๐.๐๐	๒๒๐.๐๐	๘๘.๐๐ (๔๐)	๑๓๒.๐๐ (๖๐)	๓๐.๐๐
๒๕๕๒	๒,๙๗๖.๓๘	๑,๕๖๙.๑๘	๒๘,๒๗๐.๐๐	๑,๐๘๘.๐๐	๑,๑๐๐.๐๐	๒๗๕.๐๐	๒๔๒.๐๐	๙๖.๘๐ (๔๐)	๑๔๕.๒๐ (๖๐)	๓๓.๐๐
๒๕๕๓	๒,๙๒๗.๐๓	๑,๕๙๒.๖๓	๓๑,๑๑๑.๑๗	๑,๑๖๖.๘๘	๑,๑๒๐.๐๐	๒๘๐.๐๐	๒๔๖.๐๐	๙๘.๔๐ (๔๐)	๑๔๗.๖๐ (๖๐)	๓๓.๖๐
๒๕๕๔					๙๗๐.๐๐	๒๔๒.๕๐	๒๑๓.๔๐	๘๕.๓๖ (๔๐)	๑๒๘.๐๔ (๖๐)	๒๙.๑๐

หมายเหตุ : การประมาณการดอกผลกองทุนเงินทดแทน เป็นการประมาณการดอกผลที่คาดว่าจะได้รับในแต่ละปีเพื่อนำมาจัดสรรงบประมาณ

ตารางเปรียบเทียบการเพิ่มค่าใช้จ่ายจำนวนร้อยละดอกผลของกองทุนเงินทดแทน

(ล้านบาท)

ปี พ.ศ.	เงินกองทุน เงินทดแทน	ดอกผลกองทุน เงินทดแทน	ร้อยละ ๒๒ ของดอกผล	ร้อยละ ๓ ของดอกผล	ดอกผลคงเหลือ	เงินกองทุน เงินทดแทน	ดอกผลกองทุน เงินทดแทน	ร้อยละ ๓๐ ของดอกผล	ร้อยละ ๕ ของดอกผล	ดอกผลคงเหลือ
๒๕๕๓	๓๑,๑๑๑.๑๗	๑,๑๖๖.๘๘	๒๕๖.๗๑	๓๕.๐๐	๘๗๕.๑๖	๓๑,๑๑๑.๑๗	๑,๐๘๘.๘๙	๓๒๖.๖๗	๕๔.๔๔	๗๐๗.๗๘
๒๕๕๔	๓๑,๙๘๖.๓๓	๑,๑๑๙.๕๒	๒๕๖.๒๙	๓๓.๕๙	๘๓๙.๖๔	๓๑,๘๑๘.๙๕	๑,๑๑๓.๖๖	๙,๕๕๕.๖๘	๕๕.๖๘	๗๒๓.๘๘
๒๕๕๕	๓๒,๘๒๕.๙๗	๑,๑๔๘.๙๑	๒๕๒.๗๖	๓๔.๔๗	๘๖๑.๖๘	๓๒,๕๕๒.๘๓	๑,๑๓๙.๐๐	๙,๗๖๒.๘๕	๕๖.๙๕	๗๔๐.๓๕
๒๕๕๖	๓๓,๖๘๗.๖๕	๑,๑๗๙.๐๗	๒๕๙.๓๙	๓๕.๓๗	๘๘๔.๓๐	๓๓,๒๘๓.๑๘	๑,๑๖๔.๙๑	๙,๙๘๔.๙๕	๕๘.๒๕	๗๕๗.๑๙
๒๕๕๗	๓๔,๕๗๑.๙๕	๑,๒๑๐.๐๒	๒๖๖.๒๐	๓๖.๓๐	๙๐๗.๕๑	๓๔,๐๔๐.๓๗	๑,๑๙๑.๔๑	๑๐,๒๑๒.๑๑	๕๙.๕๗	๗๗๔.๔๒
๒๕๕๘	๓๕,๔๗๙.๔๗	๑,๒๔๑.๗๘	๒๗๓.๑๙	๓๗.๒๕	๙๓๑.๓๔	๓๔,๘๑๔.๗๙	๑,๒๑๘.๕๒	๑๐,๔๔๔.๔๔	๖๐.๙๓	๗๙๒.๐๔
๒๕๕๙	๓๖,๔๑๐.๘๐	๑,๒๗๔.๓๘	๒๘๐.๓๖	๓๘.๒๓	๙๕๕.๗๘	๓๕,๖๐๖.๘๓	๑,๒๔๖.๒๔	๑๐,๖๘๒.๐๕	๖๒.๓๑	๘๑๐.๐๖
๒๕๖๐	๓๗,๓๖๖.๕๙	๑,๓๐๗.๘๓	๒๘๗.๗๒	๓๙.๒๓	๙๘๐.๘๗	๓๖,๔๑๖.๘๘	๑,๒๗๔.๕๙	๑๐,๙๒๕.๐๖	๖๓.๗๓	๘๒๘.๔๘

จำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน
จำแนกรายจังหวัด ปี ๒๕๕๓*

จังหวัด	มกราคม - มิถุนายน					รวมจำนวน	
	ความร้ายแรง					การประสบอันตรายสะสม	
	ตาย	ทุพพลภาพ	สูญเสีย อวัยวะบางส่วน	หยุดงาน เกิน ๓ วัน	หยุดงาน ไม่เกิน ๓ วัน	(ม.ค. - มิ.ย.)	
					นับทุกกรณี	นับกรณีร้ายแรง	
กรุงเทพมหานคร	๙๘	๑	๓๗	๕,๗๐๖	๑๕,๓๘๘	๒๑,๒๓๐	๕,๘๔๒
สมุทรปราการ	๒๔	๐	๒๕	๓,๕๔๕	๘,๙๒๐	๑๒,๕๑๔	๓,๕๙๔
นนทบุรี	๗	๐	๗	๖๙๐	๑,๐๔๐	๑,๗๔๔	๗๐๔
ปทุมธานี	๙	๐	๒	๑,๑๒๑	๒,๒๘๕	๓,๔๑๗	๑,๑๓๒
พระนครศรีอยุธยา	๙	๐	๕	๕๒๔	๑,๔๕๔	๑,๙๙๒	๕๓๘
อ่างทอง	๐	๐	๑	๓๗	๓๖	๗๔	๓๘
ลพบุรี	๑	๐	๑	๑๑๗	๒๘๕	๔๐๔	๑๑๙
สิงห์บุรี	๓	๐	๑	๖๗	๑๒๓	๑๙๔	๗๑
ชัยนาท	๑	๐	๐	๓๓	๘๐	๑๑๔	๓๔
สระบุรี	๑๓	๐	๑๐	๓๗๘	๘๒๔	๑,๒๒๕	๔๐๑
ชลบุรี	๑๒	๐	๔๑	๑,๐๓๖	๔,๒๑๔	๕,๓๐๓	๑,๐๘๙
ระยอง	๙	๐	๒๔	๕๗๙	๒,๖๘๕	๓,๒๙๗	๖๑๒
จันทบุรี	๒	๐	๐	๖๓	๘๘	๑๕๓	๖๕
ตราด	๒	๐	๓	๒๓	๓๐	๕๘	๒๘
ฉะเชิงเทรา	๑๐	๐	๗	๕๑๗	๑,๕๔๖	๒,๐๘๐	๕๓๔
ปราจีนบุรี	๓	๐	๑	๑๘๓	๕๕๙	๗๔๖	๑๘๗
นครนายก	๐	๐	๒	๕๓	๖๘	๑๒๓	๕๕
สระแก้ว	๐	๐	๐	๒๕	๒๘	๕๓	๒๕
นครราชสีมา	๕	๐	๕	๓๒๒	๑,๕๑๕	๑,๘๔๗	๓๓๒
บุรีรัมย์	๑	๐	๐	๓๔	๑๙	๕๔	๓๕
สุรินทร์	๑	๐	๐	๖๒	๘๔	๑๔๗	๖๓
ศรีสะเกษ	๓	๐	๐	๒๔	๒	๒๙	๒๗
อุบลราชธานี	๔	๐	๑	๖๓	๙๔	๑๖๒	๖๘
ยโสธร	๓	๐	๐	๘	๗	๑๘	๑๑
ชัยภูมิ	๓	๐	๑	๒๔	๓๐	๕๘	๒๘
อำนาจเจริญ	๐	๐	๐	๖	๓	๙	๖
หนองบัวลำภู	๔	๐	๒	๑๐	๗	๒๓	๑๖
ขอนแก่น	๐	๐	๓	๑๒๖	๒๒๖	๓๕๕	๑๒๙
อุดรธานี	๗	๐	๓	๙๗	๒๕๗	๓๖๔	๑๐๗
เลย	๐	๐	๐	๑๑	๗	๑๘	๑๑
หนองคาย	๐	๐	๑	๖๑	๖๓	๑๒๕	๖๒

* ที่มา : ข้อมูลสารสนเทศ ; ข้อมูลสถิติกองทุนเงินทดแทน ปี ๕๓ สำนักประกันสังคม (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๓)

จังหวัด	มกราคม - มิถุนายน					รวมจำนวน	
	ความร้ายแรง					การประสบอันตรายสะสม	
	ตาย	ทุพพลภาพ	สูญเสีย อวัยวะบางส่วน	หยุดงาน เกิน ๓ วัน	หยุดงาน ไม่เกิน ๓ วัน	(ม.ค. - มิ.ย.) นับทุกกรณี	นับกรณีร้ายแรง
มหาสารคาม	๑	๐	๑	๒๐	๒๐	๕๒	๒๒
ร้อยเอ็ด	๒	๐	๑	๓๔	๒๕	๖๒	๓๗
กาฬสินธุ์	๐	๐	๐	๑๙	๑๑	๓๐	๑๙
สกลนคร	๑	๐	๐	๔๓	๔๔	๘๘	๔๔
นครพนม	๐	๐	๐	๑๙	๓๑	๕๐	๑๙
มุกดาหาร	๑	๐	๑	๑๖	๓๗	๕๕	๑๘
เชียงใหม่	๙	๐	๐	๒๗๙	๗๓๙	๑,๐๒๗	๒๘๘
ลำพูน	๒	๐	๖	๗๔	๔๑๘	๕๐๐	๘๒
ลำปาง	๑	๐	๕	๑๑๘	๒๐๖	๓๓๐	๑๒๔
อุตรดิตถ์	๑	๐	๐	๔๑	๘๐	๑๒๒	๔๒
แพร่	๑	๐	๖	๕๙	๒๖	๙๒	๖๖
น่าน	๑	๐	๑	๑๖	๒	๒๐	๑๘
พะเยา	๒	๐	๐	๑๕	๒๑	๓๘	๑๗
เชียงราย	๔	๐	๐	๔๒	๑๒๙	๑๗๕	๖๖
แม่ฮ่องสอน	๐	๐	๐	๒	๒	๔	๒
นครสวรรค์	๓	๐	๔	๙๑	๓๔๕	๔๔๓	๙๘
อุทัยธานี	๐	๐	๑	๒๔	๒๗	๕๒	๒๕
กำแพงเพชร	๐	๐	๐	๒๙	๒๓	๕๒	๒๙
ตาก	๑	๐	๐	๒๓	๒๔	๔๘	๒๔
สุโขทัย	๑	๐	๐	๒๔	๓๓	๕๘	๒๕
พิษณุโลก	๓	๐	๗	๘๖	๑๓๐	๒๒๖	๙๖
พิจิตร	๑	๐	๐	๓๕	๓๗	๗๓	๓๖
เพชรบูรณ์	๒	๐	๐	๔๐	๑๑๖	๑๕๘	๔๒
ราชบุรี	๓	๐	๑๐	๒๑๙	๕๗๒	๘๐๔	๒๓๒
กาญจนบุรี	๓	๐	๐	๑๐๓	๒๐๔	๓๑๐	๑๐๖
สุพรรณบุรี	๕	๐	๒	๖๐	๒๔๘	๓๑๕	๖๗
นครปฐม	๗	๐	๔๒	๓๙๒	๑,๕๖๘	๒,๐๐๙	๔๔๑
สมุทรสาคร	๖	๐	๑๓๕	๑,๔๐๕	๓,๑๙๘	๔,๗๔๔	๑,๕๔๖
สมุทรสงคราม	๑	๐	๒	๓๕	๓๒	๗๐	๓๘
เพชรบุรี	๑	๐	๒	๑๒๕	๒๓๕	๓๖๓	๑๒๘
ประจวบคีรีขันธ์	๒	๐	๑	๑๒๒	๒๓๘	๓๖๓	๑๒๕
นครศรีธรรมราช	๒	๐	๔	๑๖๓	๑๐๒	๒๗๑	๑๖๙
กระบี่	๔	๐	๕	๙๓	๙๒	๑๙๔	๑๐๒

จังหวัด	มกราคม มิถุนายน					รวมจำนวน	
	ความร้ายแรง					การประสบอันตรายสะสม	
	ตาย	ทุพพลภาพ	สูญเสียอวัยวะบางส่วน	หยุดงานเกิน ๓ วัน	หยุดงานไม่เกิน ๓ วัน	นับทุกกรณี	นับกรณีร้ายแรง
พังงา	๐	๐	๑	๒๗	๔๗	๗๕	๒๘
ภูเก็ต	๔	๐	๐	๒๓๓	๓๙๐	๖๒๗	๒๓๗
สุราษฎร์ธานี	๖	๐	๐	๑๙๕	๔๒๖	๖๒๗	๒๐๑
ระนอง	๑	๐	๑	๑๗	๖	๒๕	๑๙
ชุมพร	๒	๐	๑	๙๔	๗๓	๑๗๐	๙๗
สงขลา	๗	๐	๘	๕๒๘	๕๑๗	๑,๐๖๐	๕๔๓
สตูล	๒	๐	๐	๕๔	๒๒	๗๘	๕๖
ตรัง	๐	๐	๙	๑๒๙	๒๑๖	๓๕๔	๑๓๘
พัทลุง	๑	๐	๐	๔๓	๑๖	๖๐	๔๔
ปัตตานี	๒	๐	๑	๖๖	๓๒	๑๐๑	๖๙
ยะลา	๑	๐	๒	๖๔	๖๙	๑๓๖	๖๗
นราธิวาส	๑	๐	๑	๒๙	๑๑	๔๒	๓๑
รวมทั้งประเทศ	๓๓๒	๑	๔๔๓	๒๐,๘๙๐	๕๒,๘๐๗	๗๔,๔๗๓	๒๑,๖๖๖

- หมายเหตุ ๑. นับทุกกรณี หมายถึง ตาย ทุพพลภาพ สูญเสียอวัยวะ หยุดงานเกิน ๓ วัน หยุดงานไม่เกิน ๓ วัน
 ๒. นับกรณีร้ายแรง หมายถึง ตาย ทุพพลภาพ สูญเสียอวัยวะ หยุดงานเกิน ๓ วัน
 ๓. ข้อมูลจำนวนการประสบอันตรายนับ ณ จุดวินิจฉัย ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๓
 ๔. ข้อมูล ณ วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓
 ๕. ข้อมูลอาจเปลี่ยนแปลงตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในภายหลังจากการวินิจฉัยเดิม

สิทธิประโยชน์กองทุนเงินทดแทนในกรณีต่างๆ*

กรณีประสบอันตรายหรือเป็นโรคจากการทำงาน มีหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) ค่าทดแทนกรณีไม่สามารถทำงานได้ติดต่อกันเกิน ๓ วันขึ้นไป

กรณีแพทย์ให้หยุดพักรักษาตัวจะได้รับค่ารักษาพยาบาล ค่าทดแทนจำนวน ๖๐% ของค่าจ้างรายเดือน หากต้องหยุดพักรักษาตัวติดต่อกันเกิน ๓ วันขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๑ ปี

- ค่าทดแทนรายเดือนขั้นต่ำ

โดยคำนวณจากค่าที่ลูกจ้างได้รับจากการทำงานต่อเดือนในอัตราร้อยละ ๖๐ ของค่าจ้างคุณด้วย ๒๖ วันทำงาน คุณด้วยอัตราร้อยละ ๖๐ เช่น ค่าจ้างจังหวัดสิงห์บุรี

วันละ ๑๖๑ บาท = $๑๖๑ \times ๒๖ \times ๖๐$ บาทด้วย ๑๐๐

= ๒,๕๑๑.๖๐ บาท

- ค่าทดแทนรายเดือนสูงสุด

ค่าจ้างสูงสุด ๒๐,๐๐๐ บาท = $๒๐,๐๐๐ \times ๖๐$ บาทด้วย ๑๐๐

= ๑๒,๐๐๐ บาท

(๒) ค่าทดแทนกรณีสูญเสียอวัยวะหรือสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะบางส่วน

กรณีสูญเสียอวัยวะจะได้รับสิทธิดังนี้

กรณีที่ผู้ประกันตนสูญเสียอวัยวะจะได้รับเงินค่ารักษาพยาบาล ค่าทดแทนจำนวน ๖๐% ค่าจ้างรายเดือนในการหยุดพักรักษาตัวและค่าทดแทน ๖๐% ของค่าจ้างรายเดือนตามการสูญเสียอวัยวะแต่ไม่เกิน ๑๐ ปี ทั้งนี้ การประเมินการสูญเสียอวัยวะ ลูกจ้างต้องได้รับการรักษาทางการแพทย์จนสิ้นสุดการรักษาและอวัยวะคงที่ไม่มีมีการเปลี่ยนแปลง หรือเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลา ๑ ปี ลูกจ้างประสบอันตราย

* ที่มา: สำนักงานประกันสังคม. [ข้อมูลออนไลน์] สืบค้นจาก

<http://www.sso.go.th/wpr/content.jsp?lang=th&cat=๑๘๖&id=๘๘๓> สืบค้น ณ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๔

(๓) ค่าทดแทนกรณีฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานภายหลังการประสบอันตราย

หากลูกจ้างจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟู จะได้รับค่าฟื้นฟูสามารถเบิกค่าใช้จ่ายดังนี้

- ค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูด้านการแพทย์ และอาชีพเท่าที่จ่ายจริงไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท
- ค่าใช้จ่ายในการผ่าตัด เพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท

(๔) ค่ารักษาพยาบาลกรณีประสบอันตรายจากการทำงาน

ค่ารักษาพยาบาล

- กรณีลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานได้รับค่ารักษาพยาบาลจากกองทุนเงินทดแทน เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นไม่เกิน ๔๕,๐๐๐ บาท
- กรณีที่ค่ารักษาพยาบาลเกิน ๔๕,๐๐๐ บาท ให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นเพิ่มอีกไม่เกิน ๖๕,๐๐๐ บาท สำหรับการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยของลูกจ้างที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้
 - บาดเจ็บอย่างรุนแรงของอวัยวะภายในหลายส่วนและต้องได้รับการผ่าตัดแก้ไข
 - บาดเจ็บอย่างรุนแรงของกระดูกหลายแห่งและต้องได้รับการผ่าตัดแก้ไข
 - บาดเจ็บอย่างรุนแรงของศีรษะและต้องได้รับการผ่าตัดเปิดกะโหลกศีรษะ
 - บาดเจ็บอย่างรุนแรงของกระดูกสันหลัง ไชสันหลัง หรือรากประสาท
 - ประสพภาวะที่ต้องผ่าตัดต่ออวัยวะที่ยุงยากซึ่งต้องใช้วิธีจุลศัลยกรรม
 - ประสพอันตรายจากไฟไหม้ น้ำร้อนลวก สารเคมี หรือไฟฟ้า จนถึงขั้นสูญเสียผิวหนังลึกถึงหนังแท้เกินกว่าร้อยละ ๓๐ ของร่างกาย
- ประสพอันตรายหรือเจ็บป่วยอย่างอื่นซึ่งรุนแรงและเรื้อรังตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
- กรณีค่ารักษาพยาบาลที่จ่ายเพิ่มอีก ๖๕,๐๐๐ บาท ไม่เพียงพอให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นเพิ่มขึ้นอีก ทั้งนี้ รวมค่ารักษาพยาบาลทั้ง ๒ กรณีแล้ว ต้องไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยของลูกจ้างที่มีลักษณะดังต่อไปนี้
 - ประสพอันตรายหรือเจ็บป่วยตามข้อ ๑ ถึง ๖ ตั้งแต่สองรายการขึ้นไป
 - ประสพอันตรายหรือเจ็บป่วยตามข้อ ๑ ถึง ๖ ที่จำเป็นต้องใช้เครื่องช่วยหายใจ หรือต้องพักรักษาตัวอยู่ในหอผู้ป่วยหนัก หอผู้ป่วยวิกฤต หรือหอผู้ป่วยไฟไหม้ น้ำร้อนลวก ตั้งแต่ยี่สิบวันขึ้นไป
 - บาดเจ็บอย่างรุนแรงของระบบสมองหรือไขสันหลังที่จำเป็นต้องรักษาตั้งแต่ ๓๐ วันติดต่อกัน

- การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยซึ่งรุนแรงและเรื้อรังจนเป็นผลให้อวัยวะสำคัญล้มเหลว

- กรณีค่ารักษาพยาบาลทุกกรณีไม่เพียงพอให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลดังกล่าวเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น แต่รวมทั้งสิ้นต้องไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท โดยให้คณะกรรมการการแพทย์พิจารณาและคณะกรรมการให้ความเห็นชอบ

- ในกรณีลูกจ้างเป็นผู้ป่วยใน มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าห้อง ค่าอาหาร ค่าบริการพยาบาล และค่าบริการทั่วไปให้นายจ้างจ่ายตามจริงไม่เกินวันละ ๑,๓๐๐ บาท

หมายเหตุ

- ลูกจ้างเข้ารับรักษาในสถานพยาบาลในความตกลงของกองทุนเงินทดแทน ไม่ต้องจ่ายค่ารักษา

- ถ้าเข้ารับรักษาในสถานพยาบาลอื่น ให้ทบทองจ่ายค่ารักษาไปก่อนแล้วเบิกคืนจากกองทุนเงินทดแทนภายใน ๙๐ วัน

- นายจ้างมีหน้าที่ส่งแบบแจ้งการประสบอันตรายพร้อมแบบส่งตัวลูกจ้างเข้ารับรักษาพยาบาล ภายใน ๑๕ วัน นับตั้งแต่วันที่นายจ้างทราบ

กรณีทุพพลภาพเนื่องจากการทำงาน

มีหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังนี้

ผู้ประกันตนจะได้รับค่ารักษาพยาบาล ค่าทดแทนจำนวน ๖๐% ของค่าจ้างรายเดือน ในกรณีไม่สามารถทำงานได้เกิน ๓ วัน และค่าทดแทน ๖๐% ของค่าจ้างรายเดือน กรณีทุพพลภาพเป็นเวลาไม่เกิน ๑๕ ปี และหากจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพจะได้รับค่าฟื้นฟูสมรรถภาพด้วย

กรณีตายหรือสูญหายจากการทำงาน

มีหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังนี้

สูญหาย

หมายความว่า การที่ลูกจ้างหายไปในช่วงการทำงานหรือปฏิบัติตามคำสั่งของนายจ้าง ซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าลูกจ้างถึงแก่ความตาย เพราะประสบเหตุอันตรายที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำงานหรือปฏิบัติตามคำสั่งของนายจ้างนั้น รวมตลอดถึงการที่ลูกจ้างหายไปในช่วงเดินทาง โดยพาหนะนั้นได้ประสบเหตุอันตรายและลูกจ้างถึงแก่ความตาย ทั้งนี้ เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๑๒๐ วันนับแต่วันที่เกิดเหตุ

เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานจะได้รับเงินทดแทน ซึ่งประกอบด้วยค่ารักษาพยาบาล ค่าทดแทนรายเดือน ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานและค่าทำศพ

ได้รับสิทธิทันทีเมื่อเข้าเป็นลูกจ้าง โดยสิทธิที่ลูกจ้างจะได้รับ คือ

- ค่าทำศพ จำนวน ๑๐๐ เท่าของอัตราสูงสุดของค่าจ้างขั้นต่ำรายวัน
- ค่าทดแทนของค่าจ้างรายเดือนในอัตรา ๖๐% ของค่าจ้างรายเดือน มีกำหนด ๘ ปี (จ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิตามที่กฎหมายกำหนด)

หมายเหตุ

ค่าทดแทนรายเดือน จ่ายให้ร้อยละ ๖๐% ของค่าจ้างขั้นต่ำรายวัน ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในท้องที่ที่ลูกจ้างประจำทำงานอยู่คุณด้วย ๒๖ และไม่เกินร้อยละ ๖๐ ของค่าจ้างเฉลี่ยต่อเดือน ซึ่งคำนวณจากค่าจ้างสูงสุดที่ใช้เป็นฐานคำนวณเงินสมทบ และไม่เกินเดือนละ ๑๒,๐๐๐ บาท

กรณีลูกจ้างตายหรือสูญหาย ผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนได้แก่บุคคล ดังนี้

- บิดา / มารดา โดยชอบด้วยกฎหมาย
 - สามี / ภรรยา (ต้องจดทะเบียนสมรสกัน)
 - บุตร ที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี เว้นแต่ เมื่อมีอายุครบ ๑๘ ปี และยังศึกษาอยู่ในระดับที่ไม่สูงกว่าปริญญาตรี ให้ได้รับส่วนแบ่งต่อไป ตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่
 - บุตร ที่มีอายุตั้งแต่ ๑๘ ปี และทุพพลภาพหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ซึ่งอยู่ในอุปการะของลูกจ้างก่อนลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย
 - บุตร ซึ่งเกิดภายใน ๓๑๐ วันนับแต่วันที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือวันที่เกิดเหตุสูญหาย มีสิทธิรับเงินทดแทนนับแต่วันคลอด
 - หากไม่มีบุคคลดังกล่าวข้างต้น ให้ผู้อยู่ในความอุปการะของลูกจ้าง ซึ่งเดือดร้อนเพราะขาดอุปการะเป็นผู้มีสิทธิ
-

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่..) พ.ศ. *

ความเป็นมา

๑. พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๓๗ และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๓๗ (แต่เดิมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในส่วนที่เกี่ยวกับเงินทดแทน และกองทุนเงินทดแทนเป็นบทบัญญัติในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๑๕ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๓

๒. กระทรวงแรงงานมีหนังสือด่วนที่สุด ที่ รง ๐๖๐๗/๓๒๘๑ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๗ เสนอ ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่..) พ.ศ. คัดคณะรัฐมนตรีเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้ค้างการพิจารณาเป็นระยะๆ จนกระทั่งคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษา เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ ลงมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่..) พ.ศ. ... ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ตรวจพิจารณาแล้ว และให้ส่งคณะกรรมการประสานงานด้านนิติบัญญัติพิจารณาเสนอสนธิสัญญารายการพิจารณาต่อไป

ประเด็นสำคัญที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

(๑) แก้ไขขอบเขตการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้

เดิม ไม่ใช้บังคับแก่ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น

แก้ไข ไม่ใช้บังคับเฉพาะข้าราชการและลูกจ้างประจำ แต่จะคุ้มครองลูกจ้างชั่วคราวรายวัน

พนักงานราชการ

(๒) เพิ่มบทนิยามคำว่า “ทุพพลภาพ”

“ทุพพลภาพ” หมายความว่า การสูญเสียสมรรถภาพตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการแพทย์

ประกาศกำหนด

(๓) แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อฟ้องคดีหรือแก้ต่างคดี

เดิม ให้อำนาจกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีคุณสมบัติ ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี เพื่อฟ้องคดีและแก้ต่างคดี

แก้ไข ให้อำนาจรัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งเพื่อให้การฟ้องคดีและแก้ต่างคดีมีความคล่องตัว และเป็นไปตามขั้นตอนอย่างถูกต้องสอดคล้องกับแนวปฏิบัติ

(๔) แก้ไขให้ผู้ประกอบกิจการอยู่ในฐานะนายจ้างของลูกจ้างผู้รับเหมาค่าแรง และตัดหลักการ ที่ให้นำบทบัญญัติที่ใช้บังคับแก่นายจ้างมาใช้บังคับแก่ผู้ประกอบกิจการและผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งมิใช่ นายจ้าง

เดิม ผู้ประกอบกิจการได้ว่าจ้างด้วยวิธีเหมาค่าแรง ผู้ประกอบกิจการจะเป็นเสมือนหนึ่ง นายจ้างของลูกจ้างผู้รับเหมาค่าแรง รับผิดชอบในการจ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม เนื่องจากผู้รับเหมาค่าแรง ส่วนใหญ่เป็นบุคคลธรรมดา ไม่มีสถานประกอบการแน่นอน ก่อให้เกิดปัญหาในการขึ้นทะเบียนลูกจ้าง การติดตามเร่งรัดหนี้เงินสมทบและเงินเพิ่ม และการให้ความคุ้มครองลูกจ้าง

แก้ไข ให้ผู้ประกอบกิจการอยู่ในฐานะนายจ้างมีหน้าที่ปฏิบัติตนพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ความคุ้มครอง ลูกจ้างของผู้รับเหมาค่าแรง และเป็นการสอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๓๕

* ที่มา : กองนิติการ สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน

(๕) แก้ไขให้กระทรวงแรงงานมีอำนาจประกาศกำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน และอัตราค่าทำศพกรณีลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย

เดิม การจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน และค่าทำศพ ออกเป็นกฎกระทรวง ทำให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินงาน และเดิมจ่ายค่าทำศพในอัตราหนึ่งร้อยเท่าของอัตราสูงสุดของค่าจ้างขั้นต่ำรายวัน ตามกฎหมาย

แก้ไข เปลี่ยนจากการออก "กฎกระทรวง" เป็น "ประกาศกระทรวงแรงงาน" เพื่อให้เกิดความสะดวก และรวดเร็วในการดำเนินงาน และเปลี่ยนอัตราค่าทำศพให้เป็นไปตามอัตราที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด

(๖) แก้ไขให้สำนักงานประกันสังคมเป็นผู้กำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดจากการทำงาน และเพิ่มบุคคลซึ่งมีสิทธิได้รับค่าทำศพกรณีลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย

เดิม การกำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน เป็นประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

แก้ไข ให้สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน เพื่อให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วในการดำเนินงาน และเพิ่มให้ลูกจ้างทำหนังสือระบุผู้จัดการศพในกรณีที่เสียชีวิตได้

(๗) แก้ไขอัตรา หลักเกณฑ์ และวิธีการจ่ายค่าทดแทนรายเดือน การรับค่าทดแทน การจ่ายค่าชดเชย และระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนให้แก่ลูกจ้างซึ่งตายก่อน ได้รับค่าทดแทน

เดิม ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมกำหนดให้เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิในอัตราร้อยละ ๖๐ สำหรับกรณี

(๑) กรณีลูกจ้างไม่สามารถทำงานติดต่อกันได้เกินสามวัน แต่ไม่เกินหนึ่งปี

(๒) กรณีลูกจ้างสูญเสียอวัยวะบางส่วนหรือร่างกาย โดยจ่ายคนประเภทของการสูญเสียอวัยวะ และตามระยะเวลาที่ต้องจ่ายให้ตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนด แต่ไม่เกินสิบปี

(๓) กรณีลูกจ้างทุพพลภาพไม่เกินสิบห้าปี

(๔) กรณีลูกจ้างตายหรือสูญหายมีกำหนดแปดปี

แก้ไข ให้สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนดเรื่องค่าทดแทนเพื่อให้มีความยืดหยุ่นและคล่องตัวยิ่งขึ้น และเนื่องจากสิทธิประโยชน์ของลูกจ้างไม่เคยได้รับเพิ่มขึ้นมาเป็นเวลานานแล้ว จึงเพิ่มค่าทดแทนจากร้อยละ ๖๐ เป็นร้อยละ ๗๐ สำหรับกรณี

(๑) กรณีลูกจ้างไม่สามารถทำงานตั้งแต่หนึ่งวันขึ้นไป (เดิมไม่สามารถทำงานติดต่อกันได้เกินสามวัน)

(๒) กรณีลูกจ้างสูญเสียอวัยวะไม่เกินสิบปี

(๓) กรณีทุพพลภาพไม่น้อยกว่าสิบห้าปี (เดิมไม่เกินสิบห้าปี)

(๔) กรณีลูกจ้างตายหรือสูญหายมีกำหนดสิบสองปี (เดิมแปดปี)

เพิ่ม ทายาทกรณีลูกจ้างตายหรือสูญหาย โดยให้บุตรที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปี แต่ไม่เกินสามสิบปี และยังคงศึกษาอยู่ในระดับที่ไม่สูงกว่าปริญญาตรี ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเข้าศึกษาก่อนหรือหลังลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย

(๘) แก้ไขให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละสามสิบห้าของคอกผลของเงินกองทุน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้าง ส่งเสริมและป้องกันความปลอดภัยในการทำงาน และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสำนักงานกองทุนเงินทดแทน

เดิม กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมมีอำนาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละ ๒๕ ของคอกผลของเงินกองทุน

แก้ไข ให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินกองทุนและเพิ่มจำนวนร้อยละของคอกผลของกองทุนคือปีจากร้อยละ ๒๕ เป็นร้อยละ ๓๕ เพื่อให้การจัดสรรเงินกองทุนเพียงพอต่อค่าใช้จ่าย

(๙) แก้ไขโดยคำให้ถูกต้องตามหลักวิชาการบัญชี รวมทั้งแก้ไขชื่อหน่วยงานให้ถูกต้องเป็นปัจจุบัน

เดิม ใช้ “งบดุลและรายงานการรับจ่ายเงิน”

แก้ไข ให้ใช้ “งบการเงิน” แทน

(๑๐) แก้ไขของคำประกอบคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน หลักเกณฑ์และวิธีการ ได้มาซึ่งผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง และแก้ไขการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง

เดิม การแต่งตั้งคณะกรรมการไม่ได้กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการ และไม่มี การแต่งตั้ง “ผู้ช่วยเลขานุการ” ทำให้ขาดความคล่องตัวในการดำเนินงาน

แก้ไข กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง และให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการได้ รวมทั้งกำหนดให้การได้มาซึ่งผู้แทนฝ่ายนายจ้างและลูกจ้างเป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

(๑๑) กำหนดให้คณะกรรมการการแพทย์มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานประกันสังคมเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ แก้ไขอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการแพทย์และกำหนดให้เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนและคณะกรรมการการแพทย์มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม

เดิม ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานประกันสังคมเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการการแพทย์

แก้ไข ให้คณะกรรมการการแพทย์มีอำนาจแต่งตั้งเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการได้ เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(๑๒) แก้ไขหลักเกณฑ์การขึ้นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้าง หลักเกณฑ์ การแจ้ง การยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการออกคำสั่งหรือมีคำวินิจฉัยให้นายจ้างหรือให้สำนักงานจ่ายเงินทดแทนกรณีลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย และแก้ไขหลักเกณฑ์การยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน กรณีการเจ็บป่วยเกิดขึ้นภายหลังการสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง

เดิม การขึ้นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างหลักเกณฑ์การแจ้ง การยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการออกคำสั่งหรือมีคำวินิจฉัยให้นายจ้างหรือให้สำนักงานจ่ายเงินทดแทนกรณีลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ต้องเป็นไปตามแบบที่เลขาธิการกำหนด ทำให้ขาดความชัดเจนและไม่สะดวกในการปฏิบัติตามกฎหมาย

แก้ไข เปลี่ยนจาก “แบบที่เลขาธิการกำหนด” เป็น “ตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด” เพื่อให้เกิดความชัดเจนและสะดวกในการปฏิบัติตามกฎหมายและเพื่อให้เกิดความยืดหยุ่น และรองรับการดำเนินการในอนาคตที่จะขยายการบริการไปยังหน่วยงานบริการอื่นด้วย

(๑๓) แก้ไขอัตราเงินเพิ่มกรณีนายจ้างไม่จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายไม่ครบจำนวนและให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศงดหรือลดการจ่ายเงินเพิ่มได้

เดิม นายจ้างไม่จ่ายเงินสมทบภายในกำหนดเวลาหรือจ่ายไม่ครบจำนวนให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละสามต่อเดือนของเงินสมทบที่ต้องจ่าย ทำให้นายจ้างได้รับความเดือดร้อนเพราะเสียเงินเพิ่มเป็นจำนวนมากกว่าเงินคืน

แก้ไข ปรับเปลี่ยนจาก “เงินเพิ่มร้อยละสาม” เป็น “เงินเพิ่มร้อยละสอง” และเพิ่ม “ทั้งเงินเพิ่มที่กำหนดได้ต้องไม่เกินจำนวนเงินสมทบที่นายจ้างต้องจ่าย” เพิ่มวรรคสองของมาตรา ๔๖ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจออกประกาศงดหรือลดการจ่ายเงินเพิ่มในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดก็ได้ ในกรณีประเทศประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ ประสบภัยพิบัติอย่างร้ายแรง หรือมีสถานการณ์พิเศษอื่น

(๑๔) แก้ไขบทกำหนดโทษให้เหมาะสม

เดิม บทกำหนดโทษที่นายจ้างไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ มีโทษปรับเทียบปรับจำนวนน้อย ทำให้นายจ้างละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเพราะโทษปรับน้อยจึงไม่เกรงกลัวกฎหมาย

แก้ไข เพิ่มโทษปรับกรณีนายจ้างไม่แจ้งการประสบอันตรายของลูกจ้าง ไม่จัดการเรื่องการรักษาพยาบาลให้ลูกจ้าง จากเดิมปรับเทียบ “ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท” เปลี่ยนเป็น “ไม่เกินสองหมื่นบาท” เพิ่มโทษปรับกรณีนายจ้างไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ จากเดิมปรับเทียบ “ไม่เกินสองหมื่นบาท” เปลี่ยนเป็น “ไม่เกินสี่หมื่นบาท”

ความเป็นมาและสรุปหลักการสำคัญของ
ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน
(ฉบับที่..) พ.ศ.*

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่ใช้บังคับในปัจจุบันนั้น มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ และเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับมาเป็นเวลานานตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๓๗ โดยยังไม่เคยมีการแก้ไขปรับปรุงมาก่อน จึงได้มีข้อเรียกร้องจากฝ่ายลูกจ้างขอให้มีการดำเนินการเพิ่มสิทธิการได้รับเงินทดแทนและลูกจ้างของส่วนราชการเรียกร้องการขอความคุ้มครองตามกฎหมายเงินทดแทน แม้ว่าจะมีระเบียบกระทรวงการคลังบังคับใช้กับลูกจ้างของภาคส่วนราชการอยู่แล้วก็ตาม แต่การจ่ายเงินทดแทนมีเกณฑ์ต่ำกว่ากฎหมายเงินทดแทนและไม่ครอบคลุมไปถึงลูกจ้างของราชการและส่วนราชการท้องถิ่น ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปกระทรวงแรงงานจึงได้มีการดำเนินการให้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่..) พ.ศ. ต่อคณะรัฐมนตรีตั้งแต่วันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๗

โดยเป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับผู้พิการหรือทุพพลภาพ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๕๒ โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่ราชการส่วนกลางราชการส่วนภูมิภาคและราชการส่วนท้องถิ่น เฉพาะข้าราชการและลูกจ้างประจำ และในส่วนที่เกี่ยวกับการประกอบกิจการของนายจ้างในกิจการโรงเรียน โรงพยาบาล และการทำงานของลูกจ้างซึ่งเป็นนักเรียน นักศึกษา นักเรียนพยาบาลหรือแพทย์ฝึกหัดซึ่งเป็นลูกจ้างซึ่งทำงานในสถานศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่และเกี่ยวกับนายจ้างซึ่งมีสำนักงานในประเทศ และได้ส่งลูกจ้างไปประจำทำงานในต่างประเทศ กำหนดให้สำนักงานประกันสังคมเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์ให้เพิ่มค่าทดแทนรายเดือนให้ได้รับสูงขึ้นจากเดิมที่กระทรวงแรงงานเป็นผู้กำหนด และกำหนดเกี่ยวกับการจ่ายเงินทดแทนให้กับลูกจ้างที่ถึงแก่ความตายให้ได้รับตามสิทธิ กำหนดให้แก้ไขคำว่า “เงินทดแทน” เป็น “ค่าทดแทน” เพื่อให้สอดคล้องกับบทนิยาม กำหนดให้คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนเป็นผู้มีอำนาจจัดสรรเงินกองทุน

อนึ่ง ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาหลังจากที่มีการเสนอร่างกฎหมายไปที่ คณะรัฐมนตรีแล้วได้มีการติดตามจากภาคส่วนของฝ่ายลูกจ้างทวงถามถึงความคืบหน้าในการดำเนินการเพื่อให้มีผลการใช้บังคับการเพิ่มสิทธิได้รับเงินทดแทนรวมทั้งลูกจ้างชั่วคราวของภาคราชการต่างๆ ที่เรียกร้องการได้รับความคุ้มครองภายใต้มาตรฐานเดียวกับลูกจ้างของเอกชน โดยสำนักงานข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบดูแลพนักงานราชการ ได้มีการนำหลักการจ่ายเงินทดแทนตามกฎหมายเงินทดแทนไปกำหนดเป็นหลักเกณฑ์การจ่ายเงินให้แก่พนักงานราชการไปพลางก่อน เพื่อรอการมีผลใช้บังคับกฎหมายฉบับนี้

* ที่มา: เรียบเรียงโดย นายสุภณัฐ ศิริทอง วิทยากร ๔ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สรุปขั้นตอนการดำเนินการเสนอร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑. คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๘ ตามที่กระทรวงแรงงานเสนอและให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจสอบพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๒. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจสอบพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยและคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่..) พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจสอบพิจารณาแล้ว

๓. สภาผู้แทนราษฎรลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่..) พ.ศ. เมื่อคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎรในปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๓ ขณะนี้อยู่ในกระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการธิการโดยได้พิจารณาเสร็จแล้ว จากนั้นให้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมติเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว หากที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมติเห็นชอบให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฯ ต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนของการเพิ่มสิทธิในการคุ้มครองลูกจ้าง และการกำหนดให้สำนักงานประกันสังคมเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์ให้เพิ่มค่าทดแทนรายเดือนให้ได้รับสูงขึ้นจากเดิมที่กระทรวงแรงงานเป็นผู้กำหนด กำหนดเกี่ยวกับการจ่ายเงินทดแทนให้กับลูกจ้างที่ถึงแก่ความตายให้ได้รับตามสิทธิ และการขยายความคุ้มครองตามกฎหมาย ดังนี้

(๑) ขยายความคุ้มครองตามกฎหมายไปถึงลูกจ้างชั่วคราวของส่วนราชการ ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น (ร่างมาตรา ๓)

(๒) เพิ่มอัตราค่าทดแทนการขาดรายได้ สูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพและตาย จากร้อยละ ๖๐ ของค่าจ้างเป็นร้อยละ ๗๐ ตามระยะเวลา ระดับและประเภทของการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย (ร่างมาตรา ๘)

(๓) กำหนดจ่ายค่าทดแทนการหยุดงานตั้งแต่วันที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานได้ ซึ่งเดิมลูกจ้างต้องหยุดงาน ๓ วันขึ้นไป จึงจะมีสิทธิ

(๔) ขยายเวลาจ่ายค่าทดแทนกรณีทุพพลภาพจากเดิมไม่เกิน ๑๕ ปี เป็นไม่น้อยกว่า ๑๕ ปี (สำนักงานประกันสังคมออกประกาศกำหนด) และกรณีตายจากเดิมมีกำหนด ๘ ปี เพิ่มเป็น ๑๒ ปี (ร่างมาตรา ๘)

(๕) เพิ่มค่าจัดการศพ จากเดิมในอัตรา ๑๐๐ เท่าของค่าจ้างขั้นต่ำรายวันสูงสุด ให้เป็นตามประกาศกระทรวงแรงงานกำหนดที่ใกล้เคียงกับกองทุนประกันสังคม (ร่างมาตรา ๘)

(๖) จัดสรรเงินกองทุนเพื่อส่งเสริมป้องกันเกี่ยวกับความปลอดภัยและฟื้นฟูสมรรถภาพ จากปัจจุบันร้อยละ ๒๒ เป็นไม่เกินร้อยละ ๓๐ (ร่างมาตรา ๑๐) ของดอกผล และเพิ่มบทบัญญัติให้ลูกจ้างสามารถทำหนังสือระบุผู้มีสิทธิรับเงินค่าจัดการศพได้

(๗) เพิ่มบทกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการกองทุนเงินทดแทน (ร่างมาตรา ๑๓)

(๘) เพิ่มบทบัญญัติงดหรือลดการจ่ายเงินเพิ่มให้แก่นายจ้างในเขตท้องที่ที่ประสบภัยพิบัติร้ายแรง (ร่างมาตรา ๑๔)

(๙) ลดเงินเพิ่มกรณีนายจ้างค้างชำระเงินสมทบ ลดเงินเพิ่ม จากเดิมร้อยละ ๓ เป็นร้อยละ ๒ ซึ่งเท่ากับกฎหมายประกันสังคม (ร่างมาตรา ๑๕)

ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ หากประกาศใช้บังคับแล้ว ลูกจ้างจะได้รับความคุ้มครองที่มีประสิทธิภาพและครอบคลุมไปถึงลูกจ้างของส่วนราชการทั้งหมด ซึ่งจะส่งผลทำให้ลูกจ้างมีหลักประกันในการดำรงชีวิตที่มีความมั่นคงและมีมาตรฐานที่สูงขึ้นอันส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานให้แก่นายจ้างต่อไป

อย่างไรก็ตาม สิทธิประโยชน์จากกองทุนเงินทดแทน จะบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ ขึ้นอยู่กับกลไกการดำเนินนโยบายตามหลักประกันสังคม การประสานความร่วมมือของภาครัฐและภาคเอกชน อีกทั้ง นายจ้างจะต้องให้ความสำคัญในการจ่ายเงินสมทบ อันเป็นกลไกขับเคลื่อนให้เกิดการหมุนเวียนของเงินทดแทนในกองทุนเงินทดแทน ซึ่งทำให้ลูกจ้างดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข ถึงแม้ว่านายจ้างและลูกจ้างจะมีสถานะที่แตกต่างกัน แต่นั่นคือความสัมพันธ์ที่เกิดจากความเอื้ออาทรของสังคมไทย ซึ่งต่างฝ่ายต่างได้รับผลประโยชน์ด้วยกันทั้งสิ้น ประการสำคัญนั้น รัฐจะต้องคำนึงถึงหลักสิทธิของประชาชนในการได้รับบริการสาธารณสุขและสวัสดิการจากรัฐ

ภาคผนวก

- : พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗
- : ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
- : รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎร
- : ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

พระราชบัญญัติ
เงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

พระราชบัญญัติ

เงินทดแทน

พ.ศ. ๒๕๓๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๗

เป็นปีที่ ๔๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในส่วนที่เกี่ยวกับเงินทดแทนและกองทุนเงินทดแทน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกข้อ ๒ (๖) และข้อ ๙ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และข้อ ๓ และ ข้อ ๑๐ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๓

บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

- (๑) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น
- (๒) รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์
- (๓) นายจ้างซึ่งประกอบธุรกิจโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับครูหรือครูใหญ่
- (๔) นายจ้างซึ่งดำเนินกิจการที่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจ
- (๕) นายจ้างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑/ตอนที่ ๒๘ ก/หน้า ๓/๓๐ มิถุนายน ๒๕๓๗

“นายจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้างให้ และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคลให้หมายความรวมถึงผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลและผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลให้ทำการแทนด้วย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งทำงานให้นายจ้างโดยรับค่าจ้างไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร แต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย

“ค่าจ้าง” หมายความว่า เงินทุกประเภทที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างเป็นค่าตอบแทนการทำงานในวันและเวลาทำงานปกติไม่ว่าจะคำนวณตามระยะเวลา หรือคำนวณตามผลงานที่ลูกจ้างทำได้ และให้หมายความรวมถึงเงินที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างในวันหยุดและวันลาซึ่งลูกจ้างไม่ได้ทำงานด้วย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะกำหนด คำนวณ หรือจ่ายในลักษณะใดหรือโดยวิธีการใด และไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร

“ประสบอันตราย” หมายความว่า การที่ลูกจ้างได้รับอันตรายแก่กายหรือผลกระทบแก่จิตใจ หรือถึงแก่ความตายเนื่องจากการทำงานหรือป้องกันรักษาประโยชน์ให้แก่นายจ้างหรือตามคำสั่งของนายจ้าง

“เจ็บป่วย” หมายความว่า การที่ลูกจ้างเจ็บป่วยหรือถึงแก่ความตายด้วยโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน

“สูญหาย” หมายความว่า การที่ลูกจ้างหายไปในช่วงทำงานหรือปฏิบัติตามคำสั่งของนายจ้างซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าลูกจ้างถึงแก่ความตายเพราะประสบเหตุอันตรายที่เกิดขึ้นในช่วงทำงานหรือปฏิบัติตามคำสั่งของนายจ้างนั้น รวมตลอดถึงการที่ลูกจ้างหายไปในช่วงเดินทางโดยพาหนะทางบก ทางอากาศ หรือทางน้ำ เพื่อไปทำงานให้นายจ้างซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าพาหนะนั้นได้ประสบเหตุอันตรายและลูกจ้างถึงแก่ความตาย ทั้งนี้ เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่เกิดเหตุ

“สูญเสียสมรรถภาพ” หมายความว่า การสูญเสียอวัยวะหรือการสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของร่างกายหรือจิตใจภายหลังการรักษาด้วยวิธีทางการแพทย์สิ้นสุดแล้ว

“เงินทดแทน” หมายความว่า เงินที่จ่ายเป็นค่าทดแทน ค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน และค่าทำศพ

“ค่าทดแทน” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ สำหรับการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหายของลูกจ้างตามพระราชบัญญัตินี้

“ค่ารักษาพยาบาล” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการตรวจ การรักษา การพยาบาล และค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น เพื่อให้ผลของการประสบอันตรายหรือการเจ็บป่วยบรรเทาหรือหมดสิ้นไป และหมายความรวมถึงค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์ เครื่องใช้ หรือวัตถุที่ใช้แทนหรือทำหน้าที่แทนหรือช่วยอวัยวะที่ประสบอันตรายด้วย

“ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน

“การฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน” หมายความว่า การจัดให้ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยและสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพของร่างกายหรือจิตใจหรือการฟื้นฟูอาชีพ เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพที่เหมาะสมตามสภาพของร่างกาย

“คำทำศพ” หมายความว่า คำใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดการศพของลูกจ้างตมประเพณีทางศาสนาของลูกจ้างหรือตามประเพณีแห่งท้องถิ่น ในกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายเนื่องจากประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหาย

“เงินสมทบ” หมายความว่า เงินที่นายจ้างจ่ายสมทบเข้ากองทุนเงินทดแทนเพื่อใช้เป็นเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้าง

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนเงินทดแทน

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานประกันสังคม หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัด แล้วแต่กรณี

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการกองทุนเงินทดแทน

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๗ การเรียกร้องหรือการได้มาซึ่งสิทธิหรือประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิหรือประโยชน์ที่ลูกจ้างพึงได้ตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๘ ให้กระทรวงแรงงานมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีคุณสมบัติไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์เพื่อมีอำนาจฟ้องคดีและแก้ต่างคดีเกี่ยวกับเงินทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐

ให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ที่ประสงค์จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ฟ้องคดีหรือแก้ต่างคดีตามวรรคหนึ่งยื่นคำขอต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด

มาตรา ๙ หนี้ที่เกิดจากการไม่ชำระเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่มตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ลูกจ้างหรือสำนักงานมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของนายจ้าง ซึ่งเป็นลูกหนี้ในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิในค่าภาษีอากรตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่นายจ้างซึ่งเป็นผู้รับเหมาช่วงไม่จ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม ให้ผู้รับเหมาช่วงในลำดับถัดขึ้นไปหากมีตลอดสายจนถึงผู้รับเหมาขั้นต้นซึ่งมิใช่ นายจ้าง ร่วมรับผิดชอบกับผู้รับเหมาช่วงซึ่งเป็นนายจ้างในการจ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม

ให้ผู้รับเหมาขั้นต้นหรือผู้รับเหมาช่วงซึ่งมิใช่ นายจ้างที่ได้จ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม มีสิทธิไล่เบี่ยเอาแก่นายจ้างและบรรดาผู้รับเหมาช่วงอื่นหากมีตลอดสายในเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม ที่ได้จ่ายให้แก่ลูกจ้างหรือสำนักงาน

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ผู้ประกอบการได้ว่าจ้างด้วยวิธีเหมาค่าแรง โดยมอบให้ บุคคลหนึ่งบุคคลใดรับช่วงไปควบคุมดูแลการทำงานและรับผิดชอบในการจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างอีก ทอดหนึ่งก็ดี หรือมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้จัดหาลูกจ้างมาทำงานอันมิใช่การประกอบธุรกิจ จัดหางานก็ดี โดยการทำงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจ ใน ความรับผิดชอบของผู้ประกอบการ ถ้าผู้รับเหมาค่าแรงดังกล่าวไม่จ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือ เงินเพิ่ม แก่ลูกจ้างหรือสำนักงาน ให้ผู้ประกอบการหรือผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งมิใช่ นายจ้างร่วมรับผิด กับผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งเป็นนายจ้างในการจ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม เสมือนหนึ่งเป็น นายจ้าง

ให้ผู้ประกอบการหรือผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งมิใช่ นายจ้างที่ได้จ่ายเงินทดแทน เงิน สมทบ หรือเงินเพิ่ม มีสิทธิไล่เบี่ยเอาแก่นายจ้างและบรรดาผู้รับเหมาค่าแรงอื่นหากมีตลอดสายในเงิน ทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่มที่ได้จ่ายให้แก่ลูกจ้างหรือสำนักงาน

มาตรา ๑๒ กำหนดเวลาจ่ายเงินสมทบ กำหนดเวลาแจ้งรายการต่าง ๆ ต่อกองทุน กำหนดเวลายื่นคำร้องเรียกเงินทดแทน และกำหนดเวลาสำหรับการอุทธรณ์ที่บัญญัติไว้ใน พระราชบัญญัตินี้ หรือระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตาม กำหนดเวลาดังกล่าวมิได้อยู่ในประเทศ หรือมีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถจะปฏิบัติตามกำหนดเวลา ดังกล่าวได้ เมื่อเลขาธิการพิจารณาเห็นเป็นการสมควร จะให้ขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาออกไปอีก ตามความจำเป็นแก่กรณีก็ได้

หมวด ๒

เงินทดแทน

มาตรา ๑๓ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างได้รับ การรักษาพยาบาลทันทีตามความเหมาะสมแก่อันตรายหรือความเจ็บป่วยนั้น และให้นายจ้างจ่ายค่า รักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นแต่ไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลตามวรรคหนึ่งโดยไม่ชักช้าเมื่อฝ่ายลูกจ้างแจ้งให้ นายจ้างทราบ

มาตรา ๑๔ ให้กระทรวงแรงงานประกาศกำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดขึ้นตาม ลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน

มาตรา ๑๕ กรณีที่ลูกจ้างจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทํางาน ภายหลังกการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทํางานของลูกจ้าง ตามความจำเป็นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายหรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทำศพแก่ผู้จัดการศพของลูกจ้างเป็นจำนวนหนึ่งร้อยเท่าของอัตราสูงสุดของค่าจ้าง ขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายโดยไม่มีผู้จัดการศพ ให้นายจ้างจัดการศพของลูกจ้างไปพลางก่อนจนกว่าผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ จะมาขอเป็นผู้จัดการศพ แต่นายจ้างจะใช้ค่าทำศพเกินหนึ่งในสามของค่าทำศพตามมาตรา ๑๖ ไม่ได้ ถ้าลูกจ้างถึงแก่ความตายครบเจ็ดสิบสองชั่วโมง แล้วยังไม่มีผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ มาขอเป็นผู้จัดการศพ ให้นายจ้างจัดการศพนั้นตามประเพณีทางศาสนาของลูกจ้างซึ่งถึงแก่ความตายหรือตามประเพณีแห่งท้องถิ่นโดยคำนึงถึงฐานะทางสังคมของลูกจ้าง ในการนี้ให้นายจ้างใช้ค่าทำศพส่วนที่เหลือได้

มาตรา ๑๘ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างไม่สามารถทํางานติดต่อกันได้เกินสามวันไม่ว่าลูกจ้างจะสูญเสียอวัยวะตาม (๒) ด้วยหรือไม่ก็ตาม โดยจ่ายตั้งแต่วันแรกที่ลูกจ้างไม่สามารถทํางานได้ไปจนตลอดระยะเวลาที่ไม่สามารถทํางานได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี

(๒) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างต้องสูญเสียอวัยวะบางส่วนหรือร่างกาย โดยจ่ายตามประเภทของการสูญเสียอวัยวะและตามระยะเวลาที่ต้องจ่ายให้ตามที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบปี

(๓) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างทุพพลภาพ โดยจ่ายตามประเภทของการทุพพลภาพและตามระยะเวลาที่จะต้องจ่ายตามที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบห้าปี

(๔) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหายมีกำหนดแปดปี

การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยซึ่งเป็นเหตุให้สูญเสียอวัยวะของร่างกาย หรือสูญเสียสมรรถภาพในการทํางานของอวัยวะไปเพียงบางส่วน ในการคิดค่าทดแทน ให้เทียบอัตราส่วนร้อยละจากจำนวนระยะเวลาที่กำหนดไว้สำหรับการสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทํางานของอวัยวะประเภทนั้น ๆ ตามที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด

หลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือนให้เป็นไปตามที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด

ค่าทดแทนตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองต้องไม่น้อยกว่าค่าทดแทนรายเดือนต่ำสุด และไม่มากกว่าค่าทดแทนรายเดือนสูงสุดตามที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่นายจ้างจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ (๒) หรือ (๓) และต่อมาลูกจ้างได้ถึงแก่ความตายในขณะที่ยังรับค่าทดแทนไม่ครบระยะเวลาตามสิทธิดังกล่าว ให้

นายจ้างจ่ายค่าทดแทนให้แก่ผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ต่อไป จนครบกำหนดระยะเวลาตามสิทธิ แต่
ทั้งนี้ ระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนรวมกันต้องไม่เกินแปดปี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๐ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายหรือสูญหาย
ให้บุคคลดังต่อไปนี้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากนายจ้าง

(๑) บิดามารดา

(๒) สามีหรือภรรยา

(๓) บุตรมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี เว้นแต่เมื่อมีอายุครบสิบแปดปีและยังศึกษาอยู่ใน
ระดับที่ไม่สูงกว่าปริญญาตรี ให้ได้รับส่วนแบ่งต่อไปตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่

(๔) บุตรมีอายุตั้งแต่สิบแปดปีและทุพพลภาพหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบซึ่งอยู่
ในอุปการะของลูกจ้างก่อนลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย

ให้บุตรของลูกจ้างซึ่งเกิดภายในสามร้อยสิบวันนับแต่วันที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือ
วันที่เกิดเหตุสูญหายมีสิทธิได้รับเงินทดแทนนับแต่วันคลอด

ในกรณีที่ไม่มีผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนแก่ผู้ซึ่งอยู่ในอุปการะ
ของลูกจ้างก่อนลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย แต่ผู้อยู่ในอุปการะดังกล่าว จะต้องได้รับความ
เดือดร้อนเพราะขาดอุปการะจากลูกจ้างที่ตายหรือสูญหาย

มาตรา ๒๑ ให้ผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ได้รับส่วนแบ่งในเงินทดแทนเท่ากัน

ในกรณีที่สิทธิได้รับเงินทดแทนสิ้นสุดลงเพราะผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ผู้หนึ่งผู้ใดถึง
แก่ความตาย หรือสามีหรือภรรยาสมรสใหม่หรือมิได้สมรสใหม่แต่มีพฤติการณ์แสดงให้เห็นได้ว่าอยู่กับ
จันสามีหรือภรรยา กับหญิงหรือชายอื่น หรือบุตรไม่มีลักษณะตามมาตรา ๒๐(๓) หรือ (๔) อีกต่อไป
ให้นำส่วนแบ่งของผู้หมดสิทธิเพราะเหตุหนึ่งเหตุใดดังกล่าวไปเฉลี่ยให้แก่ผู้มีสิทธิอื่นต่อไป

มาตรา ๒๒ นายจ้างไม่ต้องจ่ายเงินทดแทนในการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยของ
ลูกจ้าง เพราะเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) ลูกจ้างเสพของมีนเมาหรือสิ่งเสพติดอื่นจนไม่สามารถครองสติได้

(๒) ลูกจ้างจงใจให้ตนเองประสบอันตรายหรือยอมให้ผู้อื่นทำให้ตนประสบอันตราย

มาตรา ๒๓ ห้ามมิให้นายจ้างหักเงินทดแทนเพื่อการใด ๆ และเงินทดแทนไม่อยู่ใน
ความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

มาตรา ๒๔ การจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๙ นายจ้างและ
ลูกจ้าง หรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี จะตกลงกันจ่ายค่าทดแทนในคราวเดียวเต็มจำนวน
หรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่นก็ได้ แต่นายจ้างจะหักส่วนลดเกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงไม่ได้

มาตรา ๒๕ การจ่ายเงินทดแทนตามหมวดนี้ ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้มีหน้าที่ต้อง
จ่ายเงินสมทบ ให้สำนักงานจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แทนนายจ้างนั้น แต่
ถ้านายจ้างได้ทดรองจ่ายเงินทดแทนให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิอื่นไปก่อน และเป็นกรณีที่พนักงาน
เจ้าหน้าที่มีคำวินิจฉัยว่าลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิดังกล่าวมีสิทธิได้รับเงินทดแทน ให้นายจ้างขอรับเงิน
ทดแทนที่ได้ทดรองจ่ายไปคืนจากสำนักงานได้ตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด

ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้ไม่มีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ และได้ทศรองจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ไปก่อน ถ้าลูกจ้างหรือผู้มีสิทธินั้นมีสิทธิได้รับเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๐ หรือคำสั่งใหม่ตามมาตรา ๕๑ นายจ้างมีสิทธินำเงินทดแทนที่ได้จ่ายให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิดังกล่าวไปนั้นมาหักจากจำนวนเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ไม่เกินจำนวนเงินทดแทนตามประเภทที่กำหนดไว้ในคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่

หมวด ๓

กองทุนเงินทดแทน

มาตรา ๒๖ ให้มีกองทุนเงินทดแทนในสำนักงานประกันสังคมเพื่อจ่ายเป็นเงินทดแทนแก่ลูกจ้างแทนนายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบตามมาตรา ๔๔ และเป็นค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๔๓

ให้กองทุนเงินทดแทนตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๓ เป็นกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๗ กองทุนประกอบด้วย

(๑) เงินกองทุนเงินทดแทนตามมาตรา ๒๖ วรรคสอง

(๒) เงินสมทบ

(๓) ผลประโยชน์ของกองทุนตามมาตรา ๒๙

(๔) เงินเพิ่มตามมาตรา ๔๖

(๕) เงินที่ตกเป็นของกองทุนตามมาตรา ๔๗

(๖) เงินค่าปรับที่ได้จากการเปรียบเทียบตามมาตรา ๖๖

(๗) ทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้หรือเงินอุดหนุน

(๘) รายได้อื่น

(๙) ดอกผลของกองทุน

มาตรา ๒๘ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าเงินและทรัพย์สินของกองทุนตามมาตรา ๒๖ เป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงานประกันสังคม โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน และให้จ่ายเป็นเงินทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้แทนนายจ้าง

กระทรวงแรงงานมีอำนาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละยี่สิบสองของดอกผลของกองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบำบัดรักษาและส่งเสริมการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างตามที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด และเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมหรือป้องกันเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และไม่เกินร้อยละสามของดอกผลของกองทุนต่อปีเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสำนักงานกองทุนเงินทดแทนและค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๔๓

มาตรา ๒๙ การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงแรงงาน

มาตรา ๓๐ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน ให้สำนักงานเสนอบุคคล และรายงานการรับจ่ายเงินกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้วต่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเพื่อตรวจสอบ รับรองและเสนอต่อคณะกรรมการ

เสนอบุคคลและรายงานการรับจ่ายเงินดังกล่าว ให้คณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรี และ ให้รัฐมนตรีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบและจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๔

คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนและคณะกรรมการการแพทย์

มาตรา ๓๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการกองทุนเงิน ทดแทน” ประกอบด้วยเลขาธิการสำนักงานประกันสังคมเป็นประธานกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิไม่ เกินหกคนกับผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างฝ่ายละสามคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็น กรรมการ และผู้แทนสำนักงานประกันสังคมเป็นกรรมการและเลขานุการ

การแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ ในทางแพทยศาสตร์ นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การคลัง ประกันสังคม หรือประกันภัย

มาตรา ๓๒ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายการบริหารกองทุนและการจ่ายเงิน ทดแทน

(๒) พิจารณาให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงและระเบียบต่าง ๆ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) วางระเบียบโดยความเห็นชอบของกระทรวงแรงงานเกี่ยวกับการรับเงิน การ จ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน

(๔) วางระเบียบโดยความเห็นชอบของกระทรวงแรงงานเกี่ยวกับการจัดหา ผลประโยชน์ของกองทุน

(๕) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๒

(๖) ให้คำปรึกษาและแนะนำแก่สำนักงานประกันสังคมในการดำเนินการตาม พระราชบัญญัตินี้

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจ หน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจมอบหมายให้สำนักงาน ประกันสังคมเป็นผู้ปฏิบัติก็ได้

มาตรา ๓๓ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะแต่งตั้งติดต่อกันเกินสอง วาระไม่ได้

มาตรา ๓๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๓๓ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลในประเภทเดียวกันตามมาตรา ๓๑ เป็นกรรมการแทน และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งดำรงตำแหน่งครบตามวาระแล้ว แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไปพลางก่อนจนกว่ากรรมการที่ได้รับแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่แทน

มาตรา ๓๖ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๓๗ ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้ากรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียเป็นการส่วนตัวในเรื่องที่พิจารณา ผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุม

มาตรา ๓๘ ให้มีคณะกรรมการการแพทย์คณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการ และกรรมการอื่นมีจำนวนรวมกันไม่เกินสิบห้าคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ

ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานประกันสังคมเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้นำมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ วรรคสอง และวรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๙ การประชุมของคณะกรรมการการแพทย์ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าห้าคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๔๐ คณะกรรมการการแพทย์มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการดำเนินงานในการให้บริการทางการแพทย์

(๒) ให้คำปรึกษาและนำในทางการแพทย์แก่คณะกรรมการและสำนักงาน

(๓) ให้ความเห็นต่อสำนักงานในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๓ และประกาศกระทรวงแรงงานตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๘ (๒) และ (๓)

(๔) ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการแพทย์ หรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๔๑ คณะกรรมการหรือคณะกรรมการการแพทย์จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการการแพทย์มอบหมายก็ได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๓๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๒ คณะกรรมการ คณะกรรมการการแพทย์ และคณะอนุกรรมการมีอำนาจสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องส่งเอกสาร สิ่งของ หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาได้ ในการนี้จะสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงด้วยก็ได้

มาตรา ๔๓ กรรมการ กรรมการการแพทย์ และอนุกรรมการมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๕

เงินสมทบ

มาตรา ๔๔ ให้กระทรวงแรงงานประกาศกำหนดประเภทและขนาดของกิจการและท้องที่ที่นายจ้างต้องจ่ายเงินสมทบ

ให้นายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบตามวรรคหนึ่งยื่นแบบลงทะเบียนจ่ายเงินสมทบและแบบรายการแสดงรายชื่อลูกจ้างตามแบบที่เลขาธิการกำหนด และจ่ายเงินสมทบ ณ สำนักงานแห่งท้องที่ที่นายจ้างยื่นแบบลงทะเบียนจ่ายเงินสมทบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ

มาตรา ๔๕ เพื่อประโยชน์ในการเรียกเก็บเงินสมทบจากนายจ้างตามมาตรา ๔๔ ให้กระทรวงแรงงานมีอำนาจประกาศกำหนดอัตราเงินสมทบไม่เกินร้อยละห้าของค่าจ้างที่นายจ้างจ่ายแต่ละปี อัตราเงินฝากสำหรับกรณีที่นายจ้างขอจ่ายเงินสมทบเป็นงวดไม่เกินร้อยละยี่สิบห้าของเงินสมทบแต่ละปี วิธีการประเมินและการเรียกเก็บเงินสมทบจากนายจ้าง ตลอดจนระเบียบวิธีการอันจำเป็นเพื่อให้สำนักงานดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

การกำหนดอัตราเงินสมทบตามวรรคหนึ่งให้คำนึงถึงสถิติการประสบอันตรายของแต่ละประเภทกิจการ ภาระของกองทุน และจำนวนเงินของกองทุนที่มีอยู่

ให้กระทรวงแรงงานมีอำนาจในการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการลด หรือเพิ่มอัตราเงินสมทบตามวรรคหนึ่งให้แก่นายจ้างตามอัตราส่วนการสูญเสียของนายจ้างในรอบสาม ปีปฏิทินที่ผ่านมา

มาตรา ๔๖ นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินสมทบภายในกำหนดเวลาหรือจ่ายเงินสมทบไม่ครบจำนวนตามที่จะต้องจ่าย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละสามต่อเดือนของเงินสมทบที่ต้องจ่าย

มาตรา ๔๗ เลขาธิการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ยึด आयัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินของนายจ้างซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบหรือเงินเพิ่ม หรือนำส่งไม่ครบจำนวน

การมีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งจะกระทำต่อเมื่อได้ส่งคำเตือนเป็นหนังสือให้นายจ้างนำเงินสมทบหรือเงินเพิ่มที่ค้างมาจ่ายภายในเวลาที่กำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่นายจ้างได้รับหนังสือนั้นและนายจ้างไม่จ่ายภายในเวลาที่กำหนด

หลักเกณฑ์และวิธีการยึด आयัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด ทั้งนี้ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการยึด आयัด และขายทอดตลาด และจ่ายเงินสมทบหรือเงินเพิ่มที่ค้างจ่าย ถ้ามีเงินเหลือให้คืนแก่นายจ้างโดยเร็วโดยให้เลขาธิการมีหนังสือแจ้งให้นายจ้างทราบเพื่อขอรับเงินที่เหลือคืนโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ถ้านายจ้างไม่มาขอรับคืนภายในห้าปีให้ตกเป็นของกองทุน

หมวด ๖

การยื่นคำร้อง การพิจารณาคำร้อง และการอุทธรณ์

มาตรา ๔๘ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหายให้นายจ้างแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ต่อสำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่หรือที่นายจ้างมีภูมิลำเนาอยู่ตามแบบที่เลขาธิการกำหนดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายจ้างทราบหรือควรจะได้ทราบถึงการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย

มาตรา ๔๙ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนต่อสำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่หรือที่นายจ้างมีภูมิลำเนาอยู่ตามแบบที่เลขาธิการกำหนดภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๐ เมื่อมีการแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ตามมาตรา ๔๘ หรือมีการยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนตามมาตรา ๔๙ หรือความปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนและออกคำสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ตามแบบที่เลขาธิการกำหนดโดยมิชักช้า

คำสั่งตามวรรคหนึ่งถ้าเป็นกรณีที่ถูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ มีสิทธิได้รับเงินทดแทนให้พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดจำนวนเงินทดแทนและระยะเวลาที่ต้องจ่ายเงินทดแทนไว้ด้วย และสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินดังกล่าวแก่ลูกจ้างภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่นายจ้างทราบหรือถือว่าได้ทราบคำสั่ง

ให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ณ สถานที่ทำงานของลูกจ้าง สถานที่อื่นตามที่นายจ้างและฝ่ายลูกจ้างตกลงกัน หรือที่สำนักงาน

มาตรา ๕๑ ถ้าปรากฏภายหลังว่าผลของการประสบอันตรายหรือการเจ็บป่วยของลูกจ้างเปลี่ยนแปลงไปอันเป็นเหตุให้คำสั่งที่เกี่ยวกับเงินทดแทนตามมาตรา ๕๐ ไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๘ หรือมีกรณีตามมาตรา ๑๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนใหม่ได้ คำสั่งใหม่ให้มีผลเฉพาะการจ่ายเงินทดแทนในคราวต่อไป

ในกรณีที่ข้อเท็จจริงปรากฏขึ้นในภายหลังอันเป็นเหตุให้คำสั่งที่เกี่ยวกับเงินทดแทนตามมาตรา ๕๐ คลาดเคลื่อนไป ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนใหม่ได้

ในกรณีที่การเจ็บป่วยเกิดขึ้นภายหลังการสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง ให้ลูกจ้างยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนจากนายจ้างต่อสำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่หรือที่นายจ้างมีภูมิลำเนาได้ภายในสองปีนับแต่วันที่ทราบการเจ็บป่วย

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่นายจ้าง ลูกจ้าง หรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ซึ่งได้รับคำสั่ง คำวินิจฉัย หรือการประเมินเงินสมทบของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้แล้วไม่พอใจคำสั่ง คำวินิจฉัย หรือการประเมินเงินสมทบนั้น ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง คำวินิจฉัย หรือการประเมินเงินสมทบ ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นคำสั่งตามมาตรา ๔๗

เมื่อคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยเป็นหนังสือให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้มีสิทธินำคดีไปสู่ศาลแรงงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัย ถ้าไม่นำคดีไปสู่ศาลแรงงานภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุด

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องจ่ายเงินทดแทนตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งเป็นผู้นำคดีไปสู่ศาล ผู้นั้นต้องวางเงินต่อศาลโดยครบถ้วนตามจำนวนที่ถึงกำหนดจ่ายตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการจึงจะฟ้องคดีได้

เมื่อคดีถึงที่สุดและผู้ซึ่งนำคดีไปสู่ศาลตามวรรคสองมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินทดแทนตามคำพิพากษาของศาล ให้ศาลมีอำนาจจ่ายเงินที่ผู้นั้นวางไว้ต่อศาลแก่สำนักงาน เพื่อให้สำนักงานจ่ายเงินทดแทนดังกล่าวแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ต่อไป

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่ลูกจ้างของนายจ้างตามมาตรา ๔๔ ผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ หรือนายจ้างตามมาตรา ๔๔ ยื่นอุทธรณ์ หรือนำคดีไปสู่ศาล การอุทธรณ์ หรือนำคดีไปสู่ศาลไม่เป็น

การทะเลาะการปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือของคณะกรรมการแล้วแต่กรณี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่นายจ้างอุทธรณ์การประเมินเงินสมทบหรือนำคดีไปสู่ศาล การอุทธรณ์ หรือนำคดีไปสู่ศาลไม่เป็นเหตุให้การปฏิบัติตามคำสั่งของเลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่ถ้านายจ้างได้รับอนุญาตจากเลขาธิการให้รอคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาของศาล ก็ให้จ่ายภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาถึงที่สุดให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบหรือจ่ายเงินสมทบเพิ่มขึ้น นายจ้างจะต้องจ่ายภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง

การอุทธรณ์หรือการนำคดีไปสู่ศาลตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้งดการเสียเงินเพิ่มตาม มาตรา ๔๖

มาตรา ๕๖ ให้นำมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ และ มาตรา ๖๐ มาใช้บังคับแก่ผู้รับเหมาขั้นต้นและผู้รับเหมาช่วงซึ่งมิใช่ นายจ้างตามมาตรา ๑๐ และผู้ ประกอบกิจการและผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งมิใช่ นายจ้างตามมาตรา ๑๑ โดยอนุโลม

หมวด ๗

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๕๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มี อำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานประกอบการ หรือสำนักงานของนายจ้าง สถานที่ทำงานของ ลูกจ้าง ในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบ หรือสอบถามข้อเท็จจริง ตรวจสอบทรัพย์สินหรือเอกสารหลักฐานอื่น ถ่ายภาพ ถ่ายสำเนาเอกสารที่ เกี่ยวข้องกับการจ้าง การจ่ายค่าจ้าง ทะเบียนลูกจ้าง การจ่ายเงินสมทบ และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือนำเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปตรวจสอบหรือกระทำการอย่างอื่นตามสมควรเพื่อให้ได้ ข้อเท็จจริงในอันที่จะปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสาร หลักฐานที่เกี่ยวข้องหรือสิ่งอื่นที่จำเป็นมาเพื่อประกอบการพิจารณา

(๓) ยึดอายัด หรือขายทอดตลาดทรัพย์สินตามคำสั่งของเลขาธิการตามมาตรา ๔๗

มาตรา ๕๘ ในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๗ ให้บุคคลซึ่ง เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกให้ตามควรแก่กรณี

มาตรา ๕๙ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตร ประจำตัวเมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๖๐ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๘

การส่งหนังสือ

มาตรา ๖๑ ในการส่งคำสั่ง คำวินิจฉัย คำเตือน หรือหนังสือแจ้งการประเมินเงินสมทบของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ เลขาธิการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือให้เจ้าหน้าที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่นำไปส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงานของนายจ้างในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของนายจ้าง ถ้าไม่พบนายจ้าง ณ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงานของนายจ้าง หรือพบนายจ้างแต่นายจ้างปฏิเสธไม่ยอมรับจะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว และอยู่หรือทำงานในบ้านหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของนายจ้างนั้นก็ได

ถ้าการส่งตามวรรคหนึ่งไม่สามารถกระทำได้ ให้ส่งโดยปิดคำสั่ง คำวินิจฉัย คำเตือน หรือหนังสือแจ้งการประเมินเงินสมทบ ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สำนักงานของนายจ้าง สถานที่ทำงานของลูกจ้าง หรือภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ของนายจ้าง เมื่อได้ดำเนินการดังกล่าวและเวลาได้ล่วงพ้นไปไม่น้อยกว่าสิบห้าวันแล้ว ให้ถือว่านายจ้างได้รับคำสั่ง คำวินิจฉัย คำเตือน หรือหนังสือแจ้งการประเมินเงินสมทบนั้นแล้ว

หมวด ๙

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๒ นายจ้างผู้ใดไม่จัดให้ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ได้รับการรักษาพยาบาลตามมาตรา ๑๓ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๕๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ คณะกรรมการการแพทย์ หรือคณะอนุกรรมการที่สั่งตามมาตรา ๔๒ หรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๗ (๒) หรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๔ นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๑ โดยมีไดุ้ทธธณ์ตามมาตรา ๕๒ หรือมิได้นำคตีไปสูศาลตามมาตรา ๕๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๕ ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของนายจ้าง อันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท

หรือทั้งจำกัดปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองแรงงาน หรือการสอบสวน หรือการพิจารณาคดี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๖ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเจ้าพนักงานดังต่อไปนี้เห็นว่า ผู้กระทำความผิดไม่ควรได้รับโทษจำคุก หรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้มีอำนาจเปรียบเทียบได้

(๑) เลขาธิการ สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร

(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น

ในกรณีที่มีการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้เลขาธิการหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นแสดงความยินยอม การเปรียบเทียบหรือไม่ ให้อยู่ในดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี

ในการเปรียบเทียบตามมาตรานี้ ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบต้องเปรียบเทียบปรับไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของอัตราโทษปรับที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น และเมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบหรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาตามวรรคสาม ให้ดำเนินคดีต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๗ นายจ้างซึ่งมีหน้าที่จ่ายเงินสมทบอยู่แล้วตามประกาศกระทรวงมหาดไทยซึ่งออกตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๓ อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีหน้าที่จ่ายเงินสมทบตามอัตราที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดตามประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะได้มีประกาศกระทรวงแรงงานตามมาตรา ๔๕ ใช้บังคับ

มาตรา ๖๘ ผู้ใดมีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากนายจ้างตามประกาศกระทรวงมหาดไทยซึ่งออกตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๓ อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงได้รับเงินทดแทนตามประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะครบถ้วนตามสิทธินั้น

มาตรา ๖๙ คำร้องที่ยังไม่ถึงที่สุด หรือคดีที่ยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้บังคับตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ซึ่งออกตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๓ จนกว่าคำร้อง หรือคดีนั้น ๆ จะถึงที่สุด

มาตรา ๗๐ บรรดาประกาศหรือคำสั่งที่ออกตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๓ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบประกาศหรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งเป็นกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ข้อกำหนดเกี่ยวกับการคุ้มครองแรงงานบางประการเป็นอุปสรรคในการบังคับใช้ และไม่ทันสภาวะการณ์ในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๓ บัญญัติให้โอนกองทุนเงินทดแทนและบรรดาอำนาจหน้าที่ของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย และของเจ้าหน้าที่ของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานกองทุนเงินทดแทน และงานกองทุนเงินทดแทนในสำนักงานแรงงานจังหวัดไปเป็นของสำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย หรือของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย ดังนั้น เพื่อให้กฎหมายว่าด้วยเงินทดแทนและกองทุนเงินทดแทนเป็นพระราชบัญญัติที่สมบูรณ์แยกจากกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานเสียใหม่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

*พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕^๒

มาตรา ๕๔ ในพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “กระทรวงแรงงาน” และคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน”

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้บัญญัติให้จัดตั้งส่วนราชการขึ้นใหม่โดยมีภารกิจใหม่ ซึ่งได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม นั้นแล้ว และเนื่องจากพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้บัญญัติให้โอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ รัฐมนตรีผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่ โดยให้มีการแก้ไขบทบัญญัติต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ที่โอนไปด้วย ฉะนั้น เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามหลักการที่ปรากฏในพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงสมควรแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้สอดคล้องกับการโอนส่วนราชการ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องมีความชัดเจนในการใช้กฎหมายโดยไม่ต้องไปค้นหาในกฎหมายโอนอำนาจหน้าที่ว่าตามกฎหมายใดได้มีการโอนภารกิจของส่วนราชการหรือผู้รับผิดชอบตามกฎหมายนั้นไปเป็นของหน่วยงานใดหรือผู้ใดแล้ว โดยแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้มีการเปลี่ยนชื่อส่วนราชการ รัฐมนตรีผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการให้ตรงกับภารกิจที่โอนอำนาจหน้าที่ และเพิ่มผู้แทนส่วนราชการในคณะกรรมการให้ตรงตามภารกิจที่มีการตัดโอนจากส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่รวมทั้งตัดส่วนราชการเดิมที่มีการยุบเลิกแล้ว ซึ่งเป็นการแก้ไขให้ตรงตามพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

^๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙/ตอนที่ ๑๐๒ ก/หน้า ๖๖/๘ ตุลาคม ๒๕๔๕

ร่าง
พระราชบัญญัติ
เงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(๑๙)

(สำเนา)

เลขรับ ๑๙/๒๕๕๓ วันที่ ๗ ก.ย. ๒๕๕๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ นร ๐๕๐๓/๑๕๗๑๘

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๗ กันยายน ๒๕๕๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎรเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา เป็นเรื่องด่วนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ)

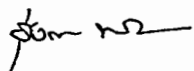
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๗

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวรุ่งนภา ชันธิโชติ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักงานการประชุม

จิราภา ทิมพ์

ธานี

ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังต่อไปนี้

- (๑) แก้ไขขอบเขตการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)
- (๒) เพิ่มบทนิยามคำว่า "ทุพพลภาพ" (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)
- (๓) แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อฟ้องคดีหรือแก้ต่างคดี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง)
- (๔) แก้ไขให้ผู้ประกอบกิจการอยู่ในฐานะนายจ้างของลูกจ้างของผู้รับเหมาค่าแรง และตัดหลักการที่ให้นำบทบัญญัติที่ใช้บังคับแก่นายจ้างมาใช้บังคับแก่ผู้ประกอบกิจการและผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งมิใช่ นายจ้างตามมาตรา ๑๑ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑ และมาตรา ๕๖)
- (๕) แก้ไขให้กระทรวงแรงงานมีอำนาจประกาศกำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน และอัตราค่าทำศพกรณีลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖)
- (๖) แก้ไขให้สำนักงานประกันสังคมเป็นผู้กำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดจากการทำงาน และเพิ่มบุคคลซึ่งมีสิทธิได้รับค่าทำศพกรณีลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๗)
- (๗) แก้ไขอัตรา หลักเกณฑ์ และวิธีการจ่ายค่าทดแทนรายเดือน การรับค่าทดแทน การจ่ายค่าทดแทน และระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนให้แก่ลูกจ้างซึ่งตายก่อนได้รับค่าทดแทนครบตามสิทธิ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๔)
- (๘) แก้ไขให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละสามสิบห้าของดอกผลของเงินกองทุน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้าง ส่งเสริมและป้องกันความปลอดภัยในการทำงาน และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสำนักงานกองทุนเงินทดแทน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔ วรรคสอง)
- (๙) แก้ไขถ้อยคำให้ถูกต้องตามหลักวิชาการบัญชี รวมทั้งแก้ไขชื่อหน่วยงานให้ถูกต้องเป็นปัจจุบัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐)

(๑๐) แก้ไของค์ประกอบคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง และแก้ไขการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑ เพิ่มมาตรา ๓๑/๑ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔)

(๑๑) กำหนดให้คณะกรรมการการแพทย์มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน ประกันสังคมเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ แก้ไขอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการแพทย์ และกำหนดให้เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนและคณะกรรมการการแพทย์มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘ มาตรา ๔๐ (๓) และมาตรา ๔๓)

(๑๒) แก้ไขหลักเกณฑ์การยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้าง หลักเกณฑ์ การแจ้ง การยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการออกคำสั่งหรือมีคำวินิจฉัย ให้นายจ้างหรือให้สำนักงานจ่ายเงินทดแทนกรณีลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย และ แก้ไขหลักเกณฑ์การยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน กรณีการเจ็บป่วยเกิดขึ้นภายหลังการสิ้นสภาพการ เป็นลูกจ้าง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๕ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ วรรคสาม)

(๑๓) แก้ไขอัตราเงินเพิ่มกรณีนายจ้างไม่จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายไม่ครบจำนวน และให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศลดหรือลดการจ่ายเงินเพิ่มได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖)

(๑๔) แก้ไขบทกำหนดโทษให้เหมาะสม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๖)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน และไม่เอื้อประโยชน์ต่อการ ดำเนินการเพื่อให้ความคุ้มครองลูกจ้าง เช่น บทบัญญัติเกี่ยวกับขอบเขตการใช้บังคับกฎหมาย การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อฟ้องคดีหรือแก้ต่างคดี การกำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดจาก การทำงาน ฐานะและความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการและผู้รับเหมาค่าแรง องค์ประกอบ ของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนและคณะกรรมการการแพทย์ การกำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ค่าทำศพ ค่าทดแทน และเงินเพิ่มกรณีนายจ้างไม่จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายไม่ครบจำนวน รวมทั้งหลักเกณฑ์ การยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้าง การแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย การยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน และการพิจารณาคำร้องขอรับเงินทดแทน สมควรแก้ไขเพิ่มเติม เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน และเพื่อให้การคุ้มครองลูกจ้าง มีประสิทธิภาพและให้ลูกจ้างได้รับความคุ้มครองมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๒๓)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
เงินทดแทน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติ
ให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน
พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น

เฉพาะข้าราชการและลูกจ้างประจำ

(๒) รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์

(๓) นายจ้างซึ่งประกอบธุรกิจโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียน
เอกชนเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับครูหรือครูใหญ่

(๔) นายจ้างซึ่งประกอบกิจการโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย หรือโรงพยาบาลเฉพาะลูกจ้างซึ่งเป็นนักเรียน นักเรียนพยาบาล นิสิต นักศึกษา หรือแพทย์ฝึกหัด ซึ่งเป็นลูกจ้างซึ่งทำงานในสถานศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่

(๕) องค์กรของรัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ

(๖) นายจ้างซึ่งมีสำนักงานในประเทศและส่งลูกจ้างไปประจำทำงานในต่างประเทศ เฉพาะลูกจ้างซึ่งไปประจำทำงานที่ต่างประเทศ

(๗) นายจ้างซึ่งดำเนินกิจการที่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจ

(๘) นายจ้างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ทุพพลภาพ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “สูญเสียสมรรถภาพ” และคำว่า “เงินทดแทน” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

““ทุพพลภาพ” หมายความว่า การสูญเสียสมรรถภาพตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการแพทย์ประกาศกำหนด”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ เพื่อมีอำนาจฟ้องคดีและแก้ต่างคดีเกี่ยวกับเงินทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ และเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เสนอคำสั่งแต่งตั้งต่อศาลที่พิจารณาคดีนั้นแล้ว ก็ให้มีอำนาจกระทำการได้จนคดีถึงที่สุด”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการได้ว่าจ้างด้วยวิธีเหมาค่าแรงโดยมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดรับช่วงไปควบคุมดูแลการทำงาน หรือรับผิดชอบจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างอีกทอดหนึ่ง หรือมอบหมายให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้จัดหาลูกจ้างมาทำงานอันมิใช่การประกอบธุรกิจจัดหางาน โดยการทำงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจ ในความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการ กรณีเช่นว่านั้นผู้ประกอบกิจการย่อมอยู่ในฐานะนายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่ผู้รับเหมาค่าแรงตามวรรคหนึ่ง เป็นผู้ยื่นแบบรายการต่อสำนักงานตามมาตรา ๔๔ ในฐานะนายจ้าง ให้ผู้รับเหมาค่าแรงมีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับนายจ้าง ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้ประกอบกิจการหลุดพ้นจากความรับผิดในหนี้เงินสมทบและเงินเพิ่มเพียงเท่าที่ผู้รับเหมาค่าแรงได้นำส่งสำนักงาน”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๓ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างได้รับการรักษาพยาบาลทันทีตามความเหมาะสมแก่อันตรายหรือความเจ็บป่วยนั้น และให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น แต่ไม่เกินอัตรา หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๔ ให้สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน

มาตรา ๑๕ กรณีที่ลูกจ้างจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานภายหลังการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างตามความจำเป็นแต่ไม่เกินอัตรา หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด

มาตรา ๑๖ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทำศพแก่บุคคลซึ่งลูกจ้างทำหนังสือระบุให้เป็นผู้จัดการศพและได้เป็นผู้จัดการศพของลูกจ้างตามอัตราที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด ในกรณีที่ไม่มีบุคคลดังกล่าวให้จ่ายแก่บิดามารดา สามีหรือภรรยา หรือบุตรของลูกจ้าง ซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพของลูกจ้าง หรือบุคคลอื่นซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพของลูกจ้าง

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย โดยไม่มีผู้จัดการศพ ให้นายจ้างจัดการศพของลูกจ้างไปพลางก่อน จนกว่าบุคคลตามมาตรา ๑๖ จะมาขอเป็นผู้จัดการศพ แต่นายจ้างจะใช้ค่าทำศพเกินหนึ่งในสามของค่าทำศพตามมาตรา ๑๖ ไม่ได้ ถ้าลูกจ้างถึงแก่ความตายและจำเป็นต้องจัดการศพตามประเพณีทางศาสนา ก่อนเจ็ดสิบสอง ชั่วโมงหรือครบเจ็ดสิบสองชั่วโมงแล้วยังไม่มีผู้จัดการศพ ให้นายจ้างจัดการศพของลูกจ้างตามประเพณีทางศาสนาของลูกจ้างซึ่งถึงแก่ความตายหรือตามประเพณีแห่งท้องถิ่น โดยคำนึงถึงฐานะทางสังคมของลูกจ้าง ในการนี้ให้นายจ้างใช้ค่าทำศพส่วนที่เหลือได้

มาตรา ๑๘ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานตั้งแต่หนึ่งวันขึ้นไป โดยจ่ายตั้งแต่วันแรกที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานได้ไปจนตลอดระยะเวลาที่ไม่สามารถทำงานได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี

(๒) ร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างต้องสูญเสียสมรรถภาพ โดยจ่ายตามประเภทของการสูญเสียอวัยวะและร้อยละของการสูญเสียสมรรถภาพในการทำงาน ตามระยะเวลาการจ่ายที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบปี

“มาตรา ๓๘ ให้มีคณะกรรมการการแพทย์คณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการ และกรรมการอื่นมีจำนวนรวมกันไม่เกินสิบห้าคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งแต่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นเลขานุการ และแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

ให้นำความในมาตรา ๓๑/๑ (๑) (๒) (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ให้ความเห็นต่อกระทรวงแรงงานและสำนักงานประกันสังคมในการดำเนินการตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓)”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๓ กรรมการ กรรมการการแพทย์ อนุกรรมการ เลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าใช้จ่ายอย่างอื่น ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ ให้กระทรวงแรงงานประกาศกำหนดประเภทและขนาดของกิจการ และท้องที่ที่นายจ้างต้องจ่ายเงินสมทบ

ให้นายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบตามวรรคหนึ่ง ยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างและจ่ายเงินสมทบตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ

กรณีข้อเท็จจริงในแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างและการจ่ายเงินสมทบเปลี่ยนแปลงไป ให้นายจ้างแจ้งการเปลี่ยนแปลงตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๘ ให้มีคณะกรรมการการแพทย์คณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการ และกรรมการอื่นมีจำนวนรวมกันไม่เกินสิบห้าคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งแต่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นเลขานุการ และแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

ให้นำความในมาตรา ๓๑/๑ (๑) (๒) (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ให้ความเห็นต่อกระทรวงแรงงานและสำนักงานประกันสังคมในการดำเนินการตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓)”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๓ กรรมการ กรรมการการแพทย์ อนุกรรมการ เลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าใช้จ่ายอย่างอื่น ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ ให้กระทรวงแรงงานประกาศกำหนดประเภทและขนาดของกิจการ และท้องที่ที่นายจ้างต้องจ่ายเงินสมทบ

ให้นายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบตามวรรคหนึ่ง ยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างและจ่ายเงินสมทบตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ

กรณีข้อเท็จจริงในแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างและการจ่ายเงินสมทบเปลี่ยนแปลงไป ให้นายจ้างแจ้งการเปลี่ยนแปลงตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๖ นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินสมทบภายในกำหนดเวลาหรือจ่ายเงินสมทบไม่ครบจำนวนตามที่จะต้องจ่าย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละสองต่อเดือนของเงินสมทบที่ต้องจ่าย นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ ทั้งนี้ เงินเพิ่มที่คำนวณได้ต้องไม่เกินจำนวนเงินสมทบที่นายจ้างต้องจ่าย

ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นว่า ประเทศประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ ประสบภัยพิบัติอย่างร้ายแรง หรือมีสถานการณ์พิเศษอย่างอื่นอันเป็นเหตุให้นายจ้างไม่อาจจ่ายเงินสมทบได้ตามกำหนดเวลา ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจออกประกาศงดหรือลดการจ่ายเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดก็ได้”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหายให้นายจ้างแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหายตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายจ้างทราบหรือควรจะได้ทราบถึงการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย

มาตรา ๕๕ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๐ เมื่อมีการแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหายตามมาตรา ๕๔ หรือมีการยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนตามมาตรา ๕๕ หรือความปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่า ลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนและออกคำสั่งให้นายจ้างหรือมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่มีคำสั่งหรือคำวินิจฉัยตามวรรคหนึ่งว่า ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ มีสิทธิได้รับเงินทดแทน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดจำนวนเงินทดแทนและระยะเวลาที่ต้องจ่ายเงินทดแทนไว้ด้วย และสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินดังกล่าวแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ โดยไม่ชักช้า ในกรณีที่มีคำสั่งหรือคำวินิจฉัยว่าไม่มีสิทธิได้รับเงินทดแทน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

หลักเกณฑ์การวินิจฉัยและการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพ และการเจ็บป่วยด้วยโรคจากการทำงาน ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ให้เป็นไปตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่การเจ็บป่วยเกิดขึ้นภายหลังการสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง ให้ลูกจ้างยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนภายในสองปีนับแต่วันที่ทราบการเจ็บป่วยตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๖ ให้นำความในมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๖๐ มาใช้บังคับแก่ผู้รับเหมาขั้นต้นและผู้รับเหมาช่วง ซึ่งมีใช้นายจ้างตามมาตรา ๑๐ โดยอนุโลม”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๒ นายจ้างผู้ใดไม่จัดให้ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ได้รับการรักษาพยาบาลตามมาตรา ๑๓ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๔ นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๑ โดยมิได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๕๒ หรือไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการโดยมิได้นำคดีไปสู่ศาลตามมาตรา ๕๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๖ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเจ้าพนักงานดังต่อไปนี้ เห็นว่า ผู้กระทำความผิดไม่ควรได้รับโทษจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้มีอำนาจเปรียบเทียบได้

(๑) เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมาย สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นใน กรุงเทพมหานคร

(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น

ในกรณีที่มีการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่า บุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมาย หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่บุคคลนั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวัน แล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบหรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงิน ค่าปรับภายในกำหนดเวลาตามวรรคสาม ให้ดำเนินคดีต่อไป”

มาตรา ๒๖ ผู้ใดมีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากนายจ้างตามพระราชบัญญัติ เงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงได้รับเงินทดแทน ตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะครบถ้วนตามสิทธินั้น เว้นแต่ในกรณีที่ค่าทดแทน รายเดือนต่ำสุดหรือค่าทดแทนรายเดือนสูงสุดตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เปลี่ยนแปลงไปในทางที่เป็นคุณแก่ลูกจ้าง ให้ลูกจ้างได้รับค่าทดแทนรายเดือนในอัตราที่เป็นคุณดังกล่าวนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

มาตรา ๒๗ ความในมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับแก่นายจ้างซึ่งยังมีได้จ่ายเงิน สมทบหรือจ่ายยังไม่ครบจำนวนที่จะต้องจ่ายอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย

มาตรา ๒๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๕๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน มีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และไม่เอื้อประโยชน์ต่อการดำเนินการ เพื่อให้ความคุ้มครองลูกจ้าง เช่น บทบัญญัติเกี่ยวกับขอบเขตการใช้บังคับกฎหมาย การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อฟ้องคดีหรือแก้ต่างคดี การกำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดจากการทำงาน ฐานะและความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการและผู้รับเหมาค่าแรง องค์ประกอบของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนและคณะกรรมการการแพทย์ การกำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ค่าทำศพ ค่าทดแทน และเงินเพิ่มกรณีนายจ้างไม่จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายไม่ครบจำนวน รวมทั้งหลักเกณฑ์การขึ้นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้าง การแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย การยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน และการพิจารณาคำร้องขอรับเงินทดแทน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวเพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และเพื่อให้การคุ้มครองลูกจ้างเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ลูกจ้างได้รับความคุ้มครองมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ กำหนดขอบเขตการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

๒.๒ เพิ่มบทนิยามคำว่า “ทุพพลภาพ” และกำหนดให้คณะกรรมการการแพทย์มีอำนาจในการกำหนดหลักเกณฑ์การสูญเสียสมรรถภาพเพื่อให้การวินิจฉัยกรณีการทุพพลภาพมีความชัดเจนและเหมาะสมต่อการรับค่าทดแทน (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

๒.๓ แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อฟ้องคดีหรือแก้ต่างคดี เพื่อให้การฟ้องคดีและแก้ต่างคดีมีความคล่องตัวและเป็นไปตามขั้นตอนอย่างถูกต้อง (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง)

๒.๔ กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการอยู่ในฐานะนายจ้างของลูกจ้างของผู้รับเหมาค่าแรง และตัดหลักการที่ให้นำบทบัญญัติที่ใช้บังคับแก่นายจ้างมาใช้บังคับแก่ผู้ประกอบกิจการและผู้รับเหมา

ค่าแรงซึ่งมิใช่หน่วยจ้างตามมาตรา ๑๑ ออก เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑ และร่างมาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๖)

๒.๕ ให้กระทรวงแรงงานมีอำนาจประกาศกำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ในการจ่ายค่ารักษาพยาบาล และค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน เพื่อให้เกิดความสะดวกและรวดเร็ว ในการดำเนินงาน (ร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง และร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๔)

๒.๖ ให้สำนักงานประกันสังคมเป็นผู้กำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดจากการทำงาน และ เพิ่มบุคคลซึ่งมีสิทธิได้รับค่าทำศพกรณีลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย เพื่อให้เกิดความ สะดวกและรวดเร็วในการดำเนินงาน รวมทั้งกำหนดบุคคลผู้มีสิทธิได้รับค่าทำศพตามลำดับให้มีความ ชัดเจนยิ่งขึ้น และให้ลูกจ้างที่ไม่มีผู้จัดการศพได้รับการจัดการศพตามประเพณีทางศาสนาของ ลูกจ้างหรือตามประเพณีแห่งท้องถิ่น (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ และ มาตรา ๑๗)

๒.๗ กำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ และวิธีการจ่ายค่าทดแทนรายเดือน การรับค่าทดแทน การจ่ายค่าทดแทน และระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนให้แก่ลูกจ้างซึ่งตายก่อนได้รับค่าทดแทนครบตามสิทธิ เพื่อเพิ่มค่าทดแทนรายเดือนให้ได้รับสูงขึ้นโดยกำหนดให้สำนักงานประกันสังคมเป็นผู้กำหนด หลักเกณฑ์แทนกระทรวงแรงงานเพื่อให้ความชัดเจนและคล่องตัวในการดำเนินงาน (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๒๐ และร่างมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔)

๒.๘ ให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เก็บร้อยละสามสิบห้าของดอกผล ของกองทุน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบำบัดรักษาและส่งเสริมการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของ ลูกจ้าง การส่งเสริมและป้องกันความปลอดภัยในการทำงาน และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของ สำนักงานกองทุนเงินทดแทนและเป็นค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๔๓ (ร่างมาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔ วรรคสอง)

๒.๙ กำหนดชื่อหน่วยงานให้ถูกต้องเป็นปัจจุบัน และแก้ไขถ้อยคำให้ถูกต้องตาม หลักวิชาการบัญชี (ร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐)

๒.๑๐ ปรับปรุงองค์ประกอบคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน หลักเกณฑ์ และ วิธีการได้มาซึ่งผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งและการพ้นจากตำแหน่ง เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑ ร่างมาตรา ๑๓ เพิ่มมาตรา ๓๑/๑ และร่างมาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔)

๒.๑๑ กำหนดให้คณะกรรมการการแพทย์มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน ประกันสังคมเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ รวมทั้งแก้ไขอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ การแพทย์ เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และกำหนดให้เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ มีสิทธิได้รับค่าตอบแทน (ร่างมาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔ ร่างมาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๐ (๓) และร่างมาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๓)

๒.๑๒ กำหนดหลักเกณฑ์การยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างและจ่ายเงินสมทบหลักเกณฑ์การแจ้งเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงในแบบรายการขึ้นทะเบียน หลักเกณฑ์การแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย การยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการสอบสวนและออกคำสั่งหรือมีคำวินิจฉัยให้นายจ้างหรือให้สำนักงานจ่ายเงินทดแทนกรณีลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย และแก้ไขหลักเกณฑ์การยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน กรณีการเจ็บป่วยเกิดขึ้นภายหลังการสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง เพื่อให้เกิดความชัดเจนและสะดวกในการปฏิบัติตามกฎหมาย (ร่างมาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔ ร่างมาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ และร่างมาตรา ๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๑ วรรคสาม)

๒.๑๓ แก้ไขอัตราเงินเพิ่มกรณีนายจ้างไม่จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายไม่ครบจำนวน และให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศงดหรือลดการจ่ายเงินเพิ่มในกรณีมีเหตุตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนของนายจ้าง (ร่างมาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๖)

๒.๑๔ แก้ไขบทกำหนดโทษให้เหมาะสม เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (ร่างมาตรา ๒๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒ ร่างมาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๔ และร่างมาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๖)

๒.๑๕ กำหนดบทเฉพาะกาลเกี่ยวกับสิทธิในการรับเงินทดแทนของผู้มีสิทธิ ตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงได้รับเงินทดแทนตามพระราชบัญญัติดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะครบถ้วนตามสิทธินั้น เว้นแต่ในกรณีที่ค่าทดแทนรายเดือนต่ำสุดหรือค่าทดแทนรายเดือนสูงสุดตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เปลี่ยนแปลงไปในทางที่เป็นคุณแก่ลูกจ้าง ให้ลูกจ้างได้รับค่าทดแทนรายเดือนในอัตราที่เป็นคุณดังกล่าวนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง และกำหนดให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่นายจ้างซึ่งยังมีได้จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายยังไม่ครบจำนวนที่จะต้องจ่ายอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย (ร่างมาตรา ๒๖ และร่างมาตรา ๒๗)

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎร

รายงาน
ของ
คณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎร

สำนักกรรมการ ๓
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ด่วนที่สุด
ที่ ๑๗๕๓/๒๕๕๔

(๓๖)
(อำนาจ)

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๗ มีนาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๓ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมการคณะนี้ ประกอบด้วย

- นายคำปลง แสงคำ
- นายจิววัฒน์ ศิริพานิชย์
- นายชีวะเวช เวชชาชีวะ
- นายณัฐ วัลลิโกดม
- นายเจียร เพ็ญประดับพร
- นายบุญส่ง กุลแก้ว
- นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ
- นายพรชัย ตีสวรัตน์ศรีเพชร
- นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน
- นางภัทรมล เพชรรัตน์
- นางเยาวลักษณ์ ศรีสายเชื้อ
- รองศาสตราจารย์วรวินัย เจริญเลิศ
- นายศุภชัย ศรีหล้า
- นางสมบุญ สีคำดอกแค
- นายสว่าง นาคพันธ์
- นางสิรินทร รามสูต
- นางสุภาวดี ศรีมันตะ
- นายสุวัฒน์ ม่วงศิริ
- นายจตุพล พรหมอาภรณ์
- นางสาวเฉลิมลักษณ์ เกียรติทรัพย์
- นายณัชพล ดันเจริญ
- นายธีระ ไตรสรณกุล
- นายนิพนธ์ ฮะกิมิ
- นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์
- นางผจงสิน วรรณโกวิท
- นายพันธ์พิชิต เอี่ยมศรี
- นายไพโรจน์ สุวรรณจันทร์ดี
- นายมนัส โกศล
- นายวรงค์ เดชกิจวิกรม
- ร้อยตรี วัฒนา แก้วศิริ
- นางสมถวิล รอบบรรเจิด
- นายสมศักดิ์ คุณเงิน
- นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล
- นายสุกิจ อัลโลปกรณ์
- นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล
- นายอดุลย์ เหลืองบริบูรณ์

(๓๗)

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียน
มาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) สุกิจ อัถโถปกรณ์

(นายสุกิจ อัถโถปกรณ์)
ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

สำนักกรรมการ ๓

โทร./โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๐๓

สำเนาถูกต้อง

(นายธงชัย ดุลยสุข)
ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๓

ชุดฎิญา/ร่าง
ทมิตา/พิมพ์
ชุดฎิญา/ตรวจ

ตรวจทาน
ครั้งที่ ๑ ปิ่นทารีย
ครั้งที่ ๒ ชุดฎิญา
ครั้งที่ ๓ ธงชัย

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๓ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) นายสุกิจ อัดโลหประณ์	เป็นประธานคณะกรรมการ
(๒) นายวงศ์ เดชกิจวิกรม	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๓) นายพิเชษฐ เชื้อเมืองพาน	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
(๔) นายสมศักดิ์ คุณเงิน	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
(๕) นายสว่าง นาคพันธ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
(๖) ร้อยตรี วัฒนา แก้วศิริ	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการ
(๗) นายมนัส โกศล	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
(๘) นางผจงสิน วรธม โกวิท	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ
(๙) นางสาวเฉลิมลักษณ์ เกียรติทรัพย์	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๑๐) นางสาวสิรินทร รามสูต	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๑๑) นายคำเปลง แสงคำ	เป็นโฆษกคณะกรรมการ

๒. คณะกรรมการได้มีมติตั้ง นางสาวชุตินุญา สุริยมณฑล วิทยากร ๘ ว. ปฏิบัติหน้าที่ ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำนักกรรมการ ๓ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒๒

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๓.๑ สำนักงานศาลยุติธรรม

นางเขาวรัตน์ เตมีศรีสุข

ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำ
สำนักงานประธานศาลฎีกา

- ๓.๒ กระทรวงแรงงาน
สำนักงานประกันสังคม
(๑) นายโกวิท สัจจวิเศษ	ผู้อำนวยการกองนิติการ
(๒) นายสุบิน พึ่งสุวรรณ	นักวิชาการแรงงานชำนาญการพิเศษ
(๓) นายพรเทพ ศิริไพบูลย์	นิติกรชำนาญการ
(๔) นางสาวจิรนุช คงมณี	นิติกรชำนาญการ
- ๓.๓ กระทรวงสาธารณสุข
(๑) นายพิบูล อิศสระพันธ์	รองผู้อำนวยการสำนักโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม
(๒) นายสมพาน พันทอง	นิติกร สำนักโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม
- ๓.๔ กระทรวงศึกษาธิการ
นายอาทร ทองสวัสดิ์
- หัวหน้ากลุ่มกฎหมายการศึกษา
๔. ผู้ซึ่งคณะกรรมการได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ
- ๔.๑ สำนักงานประกันสังคม
(๑) นายปิ่น วรรณพินิจ	เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม
(๒) นายสิทธิชัย พุทธิประเสริฐ	ที่ปรึกษาทางการแพทย์ สำนักงานกองทุนเงินทดแทน
(๓) นายวันชาติ ศุภจตุรัส	กรรมการการแพทย์ สำนักงานกองทุนเงินทดแทน
- ๔.๒ คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน
(๑) นายมานิต พรหมการีย์กุล	กรรมการ
(๒) นายธำรง คุโณปการ	กรรมการ
- ๔.๓ นายอดุลย์ บัณฑิตกุล
- หัวหน้าคลินิกแพทย์อาชีวเวชศาสตร์
โรงพยาบาลนพรัตน์ราชธานี
๕. ผู้เข้าร่วมประชุม คือ
- ๕.๑ กระทรวงแรงงาน
สำนักงานประกันสังคม
(๑) นางอบทิพย์ พุกกะวรรณ	ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนเงินทดแทน
(๒) นางสาวบุศรา สุภศรี	นิติกรชำนาญการพิเศษ
(๓) นางสาววรารัตน์ ไคขุนทด	นิติกร ปฏิบัติการ

(๔) นางจุฑาทิพ ลักขณา	นักวิชาการแรงงาน ชำนาญการพิเศษ
(๕) นางสาวพัชรี สว่างแจ้ง	นักวิชาการแรงงาน ชำนาญการพิเศษ
(๖) นางสาวจงกล เหมือนโพธิ์	นักวิชาการแรงงาน ชำนาญการ
(๗) นางสาวกัญญา ทาบ โลกา	นักวิชาการแรงงาน ชำนาญการ
(๘) นายกรณ์ภูฏ์ ศิริคำรณ	นักวิชาการแรงงาน ชำนาญการ
(๙) นายอรุณ ธาราวุฒิ	นักวิชาการแรงงาน ชำนาญการ
(๑๐) นางสุพัตรา สุขประเสริฐ	นักวิชาการแรงงาน ชำนาญการ
(๑๑) นางสาวสมนา โปร่งจิตต์	นักวิชาการแรงงาน ชำนาญการ
(๑๒) นางสาวสุภาวดี พระกายไซ	นักวิชาการแรงงาน ชำนาญการ
(๑๓) นายปฐมิ จิระวรรณ	นักวิชาการสถิติ ชำนาญการ
(๑๔) นายวรวัศ ศิริพานิช	ผู้เชี่ยวชาญด้านการลงทุนตราสารหนี้

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

(๑) นางสาวกาญจนา กานต์วีโรจน์	ผู้อำนวยการสำนักความปลอดภัยแรงงาน
(๒) นายจร พลุช่วย	นิติกร ชำนาญการ

๕.๒ สำนักงานศาลยุติธรรม

นายเอกพงษ์ ธนะพัฒนา	นิติกร
---------------------	--------

๕.๓ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) นางสาวอัญชลิตา กองอรุณ	ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมายการศึกษา
(๒) นายพัลลภ วัช วงษ์พิริยะชัย	นักกฎหมายกฤษฎีกา ชำนาญการ
(๓) นายอภิชัย กู้เมือง	นักกฎหมายกฤษฎีกา ปฏิบัติการ

๕.๔ กระทรวงศึกษาธิการ

นายธงชัย สุวรรณาวชิร	นิติกร ชำนาญการ
----------------------	-----------------

๖. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้เสนอคำแปรญัตติ

๗. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓ แก้ไขมาตรา ๔	มีการแก้ไข
มาตรา ๔ เพิ่มบทนิยาม "ทุพพลภาพ " ในมาตรา ๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕ แก้ไขมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖ แก้ไขมาตรา ๑๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗ แก้ไขมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๘ แก้ไขมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ มาตรา ๑๔	มีการแก้ไข ไม่มีการแก้ไข
มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น นางสมบุญ สีคำดอกแฉะ ขอสงวนความเห็น โดยให้แก้ไขความในมาตรา ๑๔ เป็นดังนี้ "มาตรา ๑๔ ให้ตัดหน้าที่สหพันธ์สหกรณ์สหกรณ์กระทรวงแรงงานประกาศกำหนดชนิดของโรคซึ่ง เกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน"	
มาตรา ๑๕	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๖	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๗	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๘	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๙	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๐	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘ แก้ไขมาตรา ๒๔ มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐ แก้ไขมาตรา ๒๘ วรรคสอง ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

นายสมศักดิ์ คุณเงิน นายสว่าง นาคพันธ์ ร้อยตรี วัฒนา แก้วศิริ นายไพโรจน์ สุวรรณจันทร์ดี และนางสมบุญ สีคำดอกแค ขอสงวนความเห็น โดยให้แก้ไขความในมาตรา ๒๘ วรรคสอง เป็นดังนี้

“คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละสามสิบของดอกผลของกองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบำบัดรักษาและส่งเสริมการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้าง และเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมหรือป้องกันเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และไม่เกินร้อยละห้าของดอกผลของกองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสำนักงานกองทุนเงินทดแทนและเป็นค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๔๓

คณะกรรมการต้องจัดสรรเงินกองทุนอีกร้อยยี่สิบ ของดอกผลของกองทุนต่อปีอุดหนุนกองทุนความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ตามมาตรา ๔๕ (๒) ของพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔”

มาตรา ๑๑ แก้ไขมาตรา ๓๐ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒ แก้ไขมาตรา ๓๑ มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓ เพิ่มมาตรา ๓๑/๑ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔ แก้ไขมาตรา ๓๔ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕ แก้ไขมาตรา ๓๘ มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖ แก้ไขมาตรา ๔๐ (๓) ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗ แก้ไขมาตรา ๔๓ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๘ แก้ไขมาตรา ๔๔ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๙ แก้ไขมาตรา ๔๖ ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

นายสมศักดิ์ คุณเงิน นายสว่าง นาคพันธ์ ร้อยศรี วัฒนา แก้วศิริ นายไพโรจน์ สุวรรณจันทร์ และนางสมบุญ สีคำคอกแค ขอสงวนความเห็น โดยให้แก้ไขความในมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๖ นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินสมทบภายในกำหนดเวลาหรือจ่ายเงินสมทบไม่ครบจำนวนตามที่จะต้องจ่าย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ ~~๕๐~~ ๕๐ ต่อเดือนของเงินสมทบที่ต้องจ่ายนับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ ทั้งนี้ เงินเพิ่มที่คำนวณได้ต้องไม่เกินจำนวนเงินสมทบที่นายจ้างต้องจ่าย”

มาตรา ๒๐ แก้ไขมาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐	มีการแก้ไข
มาตรา ๔๘	มีการแก้ไข
มาตรา ๔๙	มีการแก้ไข
มาตรา ๕๐	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๑ แก้ไขมาตรา ๕๑ วรรคสาม	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๒ แก้ไขมาตรา ๕๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๓ แก้ไขมาตรา ๖๒	ไม่มีการแก้ไข
มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น	
<u>นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน</u> ขอสงวนความเห็น โดยให้แก้ไขความในมาตรา ๖๒ ดังนี้	
“มาตรา ๖๒ นายจ้างผู้ใดไม่จัดให้ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยได้รับการรักษาพยาบาลตามมาตรา ๑๓ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ <u>หนึ่ง</u> ปี หรือปรับไม่เกิน ๓๐๐ <u>๓๐๐</u> บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”	
มาตรา ๒๔ แก้ไขมาตรา ๖๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๕ แก้ไขมาตรา ๖๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๗	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๘	ไม่มีการแก้ไข

(๔๔)

๗. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมตามร่างเดิมมาพร้อมกับรายงานนี้

ด้วยแล้ว

(นายมนัส โกศล)

เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังต่อไปนี้

- (๑) แก้ไขขอบเขตการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)
- (๒) เพิ่มบทนิยามคำว่า “ทุพพลภาพ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)
- (๓) แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อฟ้องคดี หรือแก้ต่างคดี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง)
- (๔) แก้ไขให้ผู้ประกอบกิจการอยู่ในฐานะนายจ้างของลูกจ้างของผู้รับเหมา ค่าแรง และตัดหลักการที่ให้นำบทบัญญัติที่ใช้บังคับแก่นายจ้างมาใช้บังคับแก่ผู้ประกอบกิจการ และผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งมิใช่ นายจ้างตามมาตรา ๑๑ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑ และมาตรา ๕๖)
- (๕) แก้ไขให้กระทรวงแรงงานมีอำนาจประกาศกำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ในการจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน และอัตราค่าทำศพกรณีลูกจ้าง ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖)
- (๖) แก้ไขให้สำนักงานประกันสังคมเป็นผู้กำหนดชนิดของ โรคซึ่งเกิดจาก การทำงาน และเพิ่มบุคคลซึ่งมีสิทธิได้รับค่าทำศพกรณีลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือ สูญหาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๗)
- (๗) แก้ไขอัตรา หลักเกณฑ์ และวิธีการจ่ายค่าทดแทนรายเดือน การรับค่าทดแทน การจ่ายค่าทดแทน และระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนให้แก่ลูกจ้างซึ่งตายก่อนได้รับค่าทดแทน ครบตามสิทธิ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๔)
- (๘) แก้ไขให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละสามสิบห้า ของดอกผลของเงินกองทุน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ของลูกจ้าง ส่งเสริมและป้องกันความปลอดภัยในการทำงาน และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของ สำนักงานกองทุนเงินทดแทน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘ วรรคสอง)
- (๙) แก้ไขถ้อยคำให้ถูกต้องตามหลักวิชาการบัญชี รวมทั้งแก้ไขชื่อหน่วยงาน ให้ถูกต้องเป็นปัจจุบัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐)

(๔๖)

(๑๐) แก้ไของค์ประกอบคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน หลักเกณฑ์ และวิธีการ ได้มาซึ่งผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง และแก้ไขการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑ เพิ่มมาตรา ๓๑/๑ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔)

(๑๑) กำหนดให้คณะกรรมการการแพทย์มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน ประกันสังคมเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ แก้ไขอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการแพทย์ และกำหนดให้เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนและคณะกรรมการการแพทย์มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘ มาตรา ๔๐ (๓) และมาตรา ๔๓)

(๑๒) แก้ไขหลักเกณฑ์การยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้าง หลักเกณฑ์ การแจ้ง การยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการออกคำสั่งหรือมีคำวินิจฉัย ให้นายจ้างหรือให้สำนักงานจ่ายเงินทดแทนกรณีลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย และ แก้ไขหลักเกณฑ์การยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน กรณีการเจ็บป่วยเกิดขึ้นภายหลังการสิ้นสุดสภาพการ เป็นลูกจ้าง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ วรรคสาม)

(๑๓) แก้ไขอัตราเงินเพิ่มกรณีนายจ้างไม่จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายไม่ครบจำนวน และให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศงดหรือลดการจ่ายเงินเพิ่มได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖)

(๑๔) แก้ไขบทกำหนดโทษให้เหมาะสม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๖)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๑๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน และไม่เอื้อประโยชน์ต่อการ ดำเนินการเพื่อให้ความคุ้มครองลูกจ้าง เช่น บทบัญญัติเกี่ยวกับขอบเขตการใช้บังคับกฎหมาย การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อฟ้องคดีหรือแก้ต่างคดี การกำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดจาก การทำงาน ฐานะและความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการและผู้รับเหมาค่าแรง องค์ประกอบ ของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนและคณะกรรมการการแพทย์ การกำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ค่าทำศพ ค่าทดแทน และเงินเพิ่มกรณีนายจ้างไม่จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายไม่ครบจำนวน รวมทั้งหลักเกณฑ์ การยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้าง การแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย การยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน และการพิจารณาคำร้องขอรับเงินทดแทน สมควรแก้ไขเพิ่มเติม เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน และเพื่อให้การคุ้มครองลูกจ้าง มีประสิทธิภาพและให้ลูกจ้างได้รับความคุ้มครองมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๔๗)

ร่าง

พระราชบัญญัติ

เงินทดแทน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติ
ให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน
พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น
เฉพาะข้าราชการและลูกจ้างประจำ

(๒) รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์

(๓) นายจ้างซึ่งประกอบธุรกิจ โรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับครูหรือครูใหญ่

(๕) นายจ้างซึ่งประกอบธุรกิจโรงเรียน วิทิตาลัย วิทยาลัย หรือโรงเรียนพิเศษประเภทวิเทศศึกษา นิสิต นักศึกษา หรือสหกรณ์ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์อื่นที่มิใช่เพื่อการศึกษา

(๕) องค์การของรัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ

(๖) นายจ้างซึ่งมีสำนักงานในประเทศและส่งลูกจ้างไปประจำทำงานในต่างประเทศ เฉพาะลูกจ้างซึ่งไปประจำทำงานที่ต่างประเทศ

(๗) นายจ้างซึ่งมีสำนักงานที่มิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจ

(๘) นายจ้างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ทุพพลภาพ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “สูญเสียสมรรถภาพ” และคำว่า “เงินทดแทน” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

““ทุพพลภาพ” หมายความว่า การสูญเสียสมรรถภาพตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการแพทย์ประกาศกำหนด”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ เพื่อมีอำนาจฟ้องคดีและแก้ต่างคดีเกี่ยวกับเงินทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ และเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เสนอคำสั่งแต่งตั้งต่อศาลที่พิจารณาคดีนั้นแล้ว ก็ให้มีอำนาจกระทำการ ได้จนคดีถึงที่สุด”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการได้ว่าจ้างด้วยวิธีเหมาค่าแรงโดยมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดรับช่วงไปควบคุมดูแลการทำงาน หรือรับผิดชอบจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างอีกทอดหนึ่ง หรือมอบหมายให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้จัดหาลูกจ้างมาทำงานอันมิใช่การประกอบธุรกิจจัดหางาน โดยการทำงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจ

ในความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการ กรณีเช่นว่านั้นผู้ประกอบกิจการย่อมอยู่ในฐานะนายจ้าง ซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่ผู้รับเหมาค่าแรงตามวรรคหนึ่ง เป็นผู้ยื่นแบบรายการต่อสำนักงานตาม มาตรา ๔๔ ในฐานะนายจ้าง ให้ผู้รับเหมาค่าแรงมีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับ นายจ้าง ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้ประกอบกิจการหลุดพ้นจากความรับผิดในหนี้เงินสมทบและเงินเพิ่ม เพียงเท่าที่ผู้รับเหมาค่าแรงได้นำส่งสำนักงาน”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติ เงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้าง ได้รับการรักษาพยาบาลทันทีตามความเหมาะสมแก่อันตรายหรือความเจ็บป่วยนั้น และให้นายจ้าง จ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น แต่ไม่เกินอัตรา หลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และ ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ ให้สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนดชนิดของ โรคซึ่งเกิดขึ้น ตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน

มาตรา ๑๕ กรณีที่ลูกจ้างจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ภายหลังการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของ ลูกจ้างเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นแต่ไม่เกินอัตรา หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่กระทรวงแรงงานประกาศ กำหนด

มาตรา ๑๖ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือ สูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทำศพแก่บุคคลซึ่งลูกจ้างทำหนังสือระบุให้เป็นผู้จัดการศพและได้เป็น ผู้จัดการศพของลูกจ้างตามอัตราที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อย เท่าของอัตราสูงสุดของค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ในกรณีที่ไม่มี บุคคลดังกล่าว ให้จ่ายแก่บิดามารดา สามีหรือภรรยา หรือบุตรของลูกจ้าง ซึ่งมีหลักฐานแสดงว่า เป็นผู้จัดการศพของลูกจ้าง หรือบุคคลอื่นซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพของลูกจ้าง

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย โดยไม่มีผู้จัดการศพ ให้นายจ้างจัดการศพของลูกจ้าง ไปพลางก่อน จนกว่าบุคคลตามมาตรา ๑๖

จะมาขอเป็นผู้จัดการศพ แต่นายจ้างจะใช้ค่าทำศพเกินหนึ่งในสามของค่าทำศพตามมาตรา ๑๖ ไม่ได้ ถ้าลูกจ้างถึงแก่ความตายและจำเป็นต้องจัดการศพตามประเพณีทางศาสนา ก่อนเจ็ดสิบสอง ชั่วโมงหรือครบเจ็ดสิบสองชั่วโมงแล้วยังไม่มีผู้จัดการศพ ให้นายจ้างจัดการศพของลูกจ้างตามประเพณีทางศาสนาของลูกจ้างซึ่งถึงแก่ความตายหรือตามประเพณีแห่งท้องถิ่น โดยคำนึงถึงฐานะทางสังคมของลูกจ้าง ในกรณีให้นายจ้างใช้ค่าทำศพส่วนที่เหลือได้

มาตรา ๑๘ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ร้อยละสี่สิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานตั้งแต่หนึ่งวันขึ้นไป โดยจ่ายตั้งแต่วันแรกที่ลูกจ้าง ไม่สามารถทำงานได้ไปจนตลอดระยะเวลาที่ไม่สามารถทำงานได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี

(๒) ร้อยละสี่สิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างต้องสูญเสียสมรรถภาพ โดยจ่ายตามประเภทของการสูญเสียอวัยวะและร้อยละของการสูญเสียสมรรถภาพในการทำงาน ตามระยะเวลาการจ่ายที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบปี

(๓) ร้อยละสี่สิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับลูกจ้างทุพพลภาพ โดยจ่ายตามประเภทของการทุพพลภาพ และตามระยะเวลาที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าปี

(๔) ร้อยละสี่สิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหายมีกำหนดสิบสองปี

หลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือนให้เป็นไปตามที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด

ค่าทดแทนตามวรรคหนึ่งต้องไม่น้อยกว่าค่าทดแทนรายเดือนต่ำสุด และไม่มากกว่าค่าทดแทนรายเดือนสูงสุดตามที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่นายจ้างจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ (๒) หรือ (๓) และต่อมาลูกจ้างได้ถึงแก่ความตายโดยมิใช่เนื่องจากการทำงานและยังรับค่าทดแทนไม่ครบระยะเวลาตามสิทธิดังกล่าว ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนให้แก่ผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ต่อไปจนครบกำหนดระยะเวลาตามสิทธิ แต่ทั้งนี้ ระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนรวมกันต้องไม่เกินสิบสองปี

ในกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายเนื่องจากการทำงาน ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ (๔) แก่ผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ และไม่ต้องจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ (๒) และ (๓) ต่อไป

มาตรา ๒๐ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือ
สูญหาย ให้บุคคลดังต่อไปนี้เป็นผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนจากนายจ้าง

(๑) บิดามารดาซึ่งเคยให้ความอุปการะลูกจ้างหรืออยู่ในความอุปการะของลูกจ้าง

(๒) สามีหรือภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือบุคคลที่มีพฤติการณ์แสดง
ให้เห็นว่าอยู่กินฉันสามีภรณากับลูกจ้างในกรณีที่ไม่มีสามีหรือภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมาย

(๓) บุตรที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี

(๔) บุตรที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีแต่ไม่เกินสามสิบปีและยังศึกษาอยู่ในระดับ
ที่ไม่สูงกว่าปริญญาตรี ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเข้าศึกษาก่อนหรือหลังลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย

(๕) บุตรที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีและทุพพลภาพหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
ซึ่งอยู่ในอุปการะของลูกจ้างก่อนลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย

ให้บุตรของลูกจ้างซึ่งเกิดภายในสามร้อยสิบวันนับแต่วันที่ลูกจ้างถึงแก่ความตาย
หรือวันที่เกิดเหตุสูญหายมีสิทธิได้รับค่าทดแทนนับแต่วันคลอด

ในกรณีที่ไม่มีผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนแก่
ผู้ซึ่งอยู่ในอุปการะของลูกจ้างก่อนลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย แต่ผู้ซึ่งอยู่ในอุปการะดังกล่าว
จะต้องได้รับความเดือดร้อนเพราะขาดอุปการะจากลูกจ้างที่ตายหรือสูญหาย

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ให้บุคคลที่แสดงหลักฐานหรือพิสูจน์ได้ว่า เป็นพ่อ
แม่ หรือลูกของลูกจ้าง มีสิทธิดังเช่นบิดา มารดา หรือบุตรตามวรรคหนึ่งด้วย”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน
พ.ศ. ๒๕๑๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ การจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๙ นายจ้าง
และลูกจ้าง หรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี จะตกลงกันจ่ายค่าทดแทนในคราวเดียว
เต็มจำนวนหรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่นก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวง
สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด แต่นายจ้างจะหักส่วนลดเกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง
ไม่ได้”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติ
เงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๑๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละสามสิบของดอกผลของ
กองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบำบัดรักษาและส่งเสริมการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน
ของลูกจ้าง และเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมหรือป้องกันเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

(๕๒)

และไม่เกินร้อยละห้าของคอกผลของกองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสำนักงาน
กองทุนเงินทดแทนและเป็นค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๔๑”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน
พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน ให้สำนักงาน
ประกันสังคมเสนองบการเงินในปีที่ล่วงมาแล้วต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อตรวจสอบ
รับรองและเสนอต่อคณะกรรมการ

งการเงินตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรี และให้รัฐมนตรี
เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ และจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน
พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการ
กองทุนเงินทดแทน” ประกอบด้วย เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม เป็นประธานกรรมการ
และผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินหกคนกับผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างฝ่ายละสามคน
เป็นกรรมการ และผู้แทนสำนักงานประกันสังคมเป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ช่วยเลขานุการ
ได้ไม่เกินสองคน

การแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มี
ความเชี่ยวชาญในทางแพทยศาสตร์ นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การคลัง การประกันสังคม
หรือการประกันภัย

หลักเกณฑ์และวิธีการให้ได้มาซึ่งผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง
ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน
พ.ศ. ๒๕๓๗

“มาตรา ๓๑/๑ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ
ต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปี
- (๓) เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในด้านแรงงาน

(๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๗) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือเลิกจ้างจากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน เพราะทุจริตค่อนหาที่

(๘) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับสำนักงาน”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๑๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๓๑ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๑/๑

ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลในประเภทเดียวกันตามมาตรา ๓๑ เป็นกรรมการแทน และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๑๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ ให้มีคณะกรรมการแพทย์คณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการ และกรรมการอื่นมีจำนวนรวมกันไม่เกินสิบห้าคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ ตามคำแนะนำของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งแต่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นเลขานุการ และแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

ให้นำความในมาตรา ๓๑/๑ (๑) (๒) (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

(๕๔)

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติ
เงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ให้ความเห็นต่อกระทรวงแรงงานและสำนักงานประกันสังคมในการดำเนินการ
ตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๘ (๒) และ (๓)”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน
พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๑ กรรมการ กรรมการการแพทย์ อนุกรรมการ เลขานุการ และ
ผู้ช่วยเลขานุการ มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าใช้จ่ายอย่างอื่น
ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน
พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๔ ให้กระทรวงแรงงานประกาศกำหนดประเภทและขนาดของกิจการ
และท้องที่ที่นายจ้างต้องจ่ายเงินสมทบ

ให้นายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบตามวรรคหนึ่ง ยื่นแบบรายการขึ้น
ทะเบียนนายจ้างและจ่ายเงินสมทบตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในสามสิบวันนับแต่
วันที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ

กรณีข้อเท็จจริงในแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างและการจ่ายเงินสมทบ
เปลี่ยนแปลงไปให้นายจ้างแจ้งการเปลี่ยนแปลงตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในสามสิบวัน
นับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน
พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๖ นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินสมทบภายในกำหนดเวลาหรือจ่ายเงินสมทบ
ไม่ครบจำนวนตามที่จะต้องจ่าย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละสองต่อเดือนของเงินสมทบที่ต้องจ่าย
นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ ทั้งนี้ เงินเพิ่มที่คำนวณได้ต้องไม่เกินจำนวนเงินสมทบ
ที่นายจ้างต้องจ่าย

ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นว่า ประเทศประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ ประสบภัยพิบัติ
อย่างร้ายแรง หรือมีสถานการณ์พิเศษอย่างอื่นอันเป็นเหตุให้นายจ้างไม่อาจจ่ายเงินสมทบ
ได้ตามกำหนดเวลา ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจออกประกาศ
งดหรือลดการจ่ายเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดก็ได้”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๘ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้นายจ้างแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ต่อสำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่หรือที่นายจ้างมีภูมิลำเนาอยู่หรือตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายจ้างทราบหรือควรจะได้ทราบถึงการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย

มาตรา ๔๙ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน ต่อสำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่หรือที่นายจ้างมีภูมิลำเนาอยู่หรือตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๐ เมื่อมีการแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหายตามมาตรา ๔๘ หรือมีการยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนตามมาตรา ๔๙ หรือความปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่า ลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนและออกคำสั่งให้นายจ้างหรือมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่มีคำสั่งหรือคำวินิจฉัยตามวรรคหนึ่งว่า ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ มีสิทธิได้รับเงินทดแทน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดจำนวนเงินทดแทนและระยะเวลาที่ต้องจ่ายเงินทดแทนไว้ด้วย และสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินดังกล่าวแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ โดยไม่มีข้อพิพาทภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่นายจ้างทราบหรือถือว่าได้ทราบคำสั่ง ในกรณีที่มีคำสั่งหรือคำวินิจฉัยว่า ไม่มีสิทธิได้รับเงินทดแทน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

หลักเกณฑ์การวินิจฉัยและการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพ และการเจ็บป่วยด้วยโรคจากการทำงาน ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ให้เป็นไปตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่มีการเจ็บป่วยเกิดขึ้นภายหลังการสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง ให้ลูกจ้างยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนภายในสองปีนับแต่วันที่ทราบการเจ็บป่วยตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๖ให้นำความในมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๖๐ มาใช้บังคับแก่ผู้รับเหมาขั้นต้นและผู้รับเหมาช่วง ซึ่งมีโช่นายจ้าง ตามมาตรา ๑๐ โดยอนุโลม”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๒ นายจ้างผู้ใดไม่จัดให้ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ได้รับการรักษาพยาบาลตามมาตรา ๑๓ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๔ นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๑ โดยมีได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๕๒ หรือไม่จ่ายเงินทดแทนตาม คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการ โดยมีได้นำคดีไปสู่ศาลตามมาตรา ๕๓ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๖ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเจ้าพนักงานดังต่อไปนี้ เห็นว่า ผู้กระทำความผิดไม่ควรได้รับโทษจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้มีอำนาจเปรียบเทียบได้

(๑) เลขานุการหรือผู้ซึ่งเลขานุการมอบหมาย สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นใน กรุงเทพมหานคร

(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น

ในกรณีที่มีการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่า บุคคลใดกระทำความผิด ตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่อง ให้เลขานุการหรือผู้ซึ่งเลขานุการมอบหมาย หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่บุคคลนั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวัน แล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบหรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงิน
ค่าปรับภายในกำหนดเวลาตามวรรคสาม ให้ดำเนินคดีต่อไป”

มาตรา ๒๖ ผู้ใดมีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากนายจ้างตามพระราชบัญญัติ
เงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงได้รับเงินทดแทน
ตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะครบถ้วนตามสิทธินั้น เว้นแต่ในกรณีที่ค่าทดแทน
รายเดือนต่ำสุดหรือค่าทดแทนรายเดือนสูงสุดตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน
พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ เปลี่ยนแปลงไป ในทางที่เป็นคุณแก่ลูกจ้าง
ให้ลูกจ้างได้รับค่าทดแทนรายเดือนในอัตราที่เป็นคุณดังกล่าวนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

มาตรา ๒๗ ความในมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน
พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับแก่นายจ้างซึ่งยังมีได้จ่ายเงิน
สมทบหรือจ่ายยังไม่ครบจำนวนที่จะต้องจ่ายอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย

มาตรา ๒๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ร่าง
พระราชบัญญัติ
เงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

(๕๙)

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ. - 3104
วันที่. - 4 พ.ค. 2554
เวลา. 17.45 น.

ที่ สผ ๐๐๑๔/๕๐๒๖

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล
และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่
๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๖

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายชัย ชิดชอบ)
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

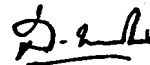
สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ
ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๓ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญ
ชั้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่
๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับ
ร่างพระราชบัญญัตินี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัตินี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔

(นายสุวิจักขณ์ นาควัชรชัย)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังต่อไปนี้

- (๑) แก้ไขขอบเขตการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)
- (๒) เพิ่มบทนิยามคำว่า “ทุพพลภาพ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)
- (๓) แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อฟ้องคดีหรือแก้ต่างคดี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง)
- (๔) แก้ไขให้ผู้ประกอบกิจการอยู่ในฐานะนายจ้างของลูกจ้างของผู้รับเหมาค่าแรง และตัดหลักการที่ให้นายจ้างหรือผู้รับเหมาค่าแรงเป็นผู้ประกอบกิจการและผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งมิใช่ นายจ้างตามมาตรา ๑๑ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑ และมาตรา ๕๖)
- (๕) แก้ไขให้กระทรวงแรงงานมีอำนาจประกาศกำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการจ่าย ค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน และอัตราค่าทำศพกรณีลูกจ้างประสบอันตรายหรือ เจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖)
- (๖) แก้ไขให้สำนักงานประกันสังคมเป็นผู้กำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดจากการทำงาน และเพิ่ม บุคคลซึ่งมีสิทธิได้รับค่าทำศพกรณีลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๗)
- (๗) แก้ไขอัตรา หลักเกณฑ์ และวิธีการจ่ายค่าทดแทนรายเดือน การรับค่าทดแทน การจ่ายค่า ทดแทน และระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนให้แก่ลูกจ้างซึ่งตายก่อนได้รับค่าทดแทนครบตามสิทธิ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๔)
- (๘) แก้ไขให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละสามสิบห้าของดอกผลของ เงินกองทุน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้าง ส่งเสริมและป้องกัน ความปลอดภัยในการทำงาน และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสำนักงานกองทุนเงินทดแทน (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๘ วรรคสอง)
- (๙) แก้ไขถ้อยคำให้ถูกต้องตามหลักวิชาการบัญชี รวมทั้งแก้ไขชื่อหน่วยงานให้ถูกต้องเป็น ปัจจุบัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐)
- (๑๐) แก้ไของค์ประกอบคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งผู้แทน ฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง และแก้ไขการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑ เพิ่มมาตรา ๓๑/๑ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔)
- (๑๑) กำหนดให้คณะกรรมการการแพทย์มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานประกันสังคมเป็น เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ แก้ไขอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการแพทย์และกำหนดให้เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนและคณะกรรมการการแพทย์มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘ มาตรา ๔๐ (๓) และมาตรา ๔๓)

(๑๒) แก้ไขหลักเกณฑ์การยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้าง หลักเกณฑ์การแจ้ง การยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการออกคำสั่งหรือมีคำวินิจฉัยให้นายจ้างหรือให้สำนักงานจ่ายเงินทดแทนกรณีลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย และแก้ไขหลักเกณฑ์การยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนกรณีการเจ็บป่วยเกิดขึ้นภายหลังการสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ วรรคสาม)

(๑๓) แก้ไขอัตราเงินเพิ่มกรณีนายจ้างไม่จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายไม่ครบจำนวนและให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศงดหรือลดการจ่ายเงินเพิ่มได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖)

(๑๔) แก้ไขบทกำหนดโทษให้เหมาะสม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๖)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน และไม่เอื้อประโยชน์ต่อการดำเนินการเพื่อความคุ้มครองลูกจ้าง เช่น บทบัญญัติเกี่ยวกับขอบเขตการใช้บังคับกฎหมาย การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อฟ้องคดีหรือแก้ต่างคดี การกำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดจากการทำงาน ฐานะและความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการและผู้รับเหมาค่าแรง องค์กรประกอบของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนและคณะกรรมการแพทย์ การกำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ค่าทำศพ ค่าทดแทน และเงินเพิ่มกรณีนายจ้างไม่จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายไม่ครบจำนวน รวมทั้งหลักเกณฑ์การยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้าง การแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย การยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน และการพิจารณาคำร้องขอรับเงินทดแทน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน และเพื่อให้การคุ้มครองลูกจ้างมีประสิทธิภาพและให้ลูกจ้างได้รับความคุ้มครองมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
เงินทดแทน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติ
ให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่นเฉพาะข้าราชการ
และลูกจ้างประจำ

(๒) รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์

(๓) นายจ้างซึ่งประกอบธุรกิจโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับครูหรือครูใหญ่

(๔) องค์กรของรัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ

(๕) นายจ้างซึ่งมีสำนักงานในประเทศและส่งลูกจ้างไปประจำทำงานในต่างประเทศ เฉพาะลูกจ้างซึ่งไปประจำทำงานที่ต่างประเทศ

(๖) นายจ้างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ทุพพลภาพ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “สูญเสียสมรรถภาพ” และคำว่า “เงินทดแทน” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ““ทุพพลภาพ” หมายความว่า การสูญเสียสมรรถภาพตามหลักเกณฑ์ ที่คณะกรรมการการแพทย์ประกาศกำหนด”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ เพื่อมีอำนาจฟ้องคดีและแก้ต่างคดีเกี่ยวกับเงินทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ และเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เสนอคำสั่งแต่งตั้งต่อศาล ที่พิจารณาคดีนั้นแล้ว ก็ให้มีอำนาจกระทำการได้จนคดีถึงที่สุด”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการได้ว่าจ้างด้วยวิธีเหมาค่าแรงโดยมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดรับช่วงไปควบคุมดูแลการทำงาน หรือรับผิดชอบจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างอีกทอดหนึ่ง หรือมอบหมายให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้จัดหาลูกจ้างมาทำงานอันมิใช่การประกอบธุรกิจจัดหางาน โดยการทำงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจในความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการ กรณีเช่นว่านั้นผู้ประกอบกิจการย่อมอยู่ในฐานะนายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่ผู้รับเหมาค่าแรงตามวรรคหนึ่ง เป็นผู้ยื่นแบบรายการต่อสำนักงานตาม มาตรา ๔๔ ในฐานะนายจ้าง ให้ผู้รับเหมาค่าแรงมีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับนายจ้าง ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้ประกอบกิจการหลุดพ้นจากความรับผิดในหนี้เงินสมทบและเงินเพิ่มเพียงเท่าที่ผู้รับเหมาค่าแรง ได้นำส่งสำนักงาน”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติ
เงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้าง
ได้รับการรักษาพยาบาลทันทีตามความเหมาะสมแก่อันตรายหรือความเจ็บป่วยนั้น และให้นายจ้าง
จ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นแต่ไม่เกินอัตรา หลักเกณฑ์ และเงื่อนไข
ที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗
มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ ให้สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดขึ้น
ตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน

มาตรา ๑๕ กรณีที่ลูกจ้างจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน
ภายหลังการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้าง
เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นแต่ไม่เกินอัตรา หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด

มาตรา ๑๖ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย
ให้นายจ้างจ่ายค่าทำศพแก่บุคคลซึ่งลูกจ้างทำหนังสือระบุให้เป็นผู้จัดการศพและได้เป็นผู้จัดการศพ
ของลูกจ้างตามอัตราที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยเท่าของอัตราสูงสุด
ของค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ในกรณีที่ไม่มีบุคคลดังกล่าว
ให้จ่ายแก่บิดามารดา สามีหรือภรรยา หรือบุตรของลูกจ้าง ซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพของลูกจ้าง
หรือบุคคลอื่นซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพของลูกจ้าง

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย
โดยไม่มีผู้จัดการศพ ให้นายจ้างจัดการศพของลูกจ้างไปพลางก่อน จนกว่าบุคคลตามมาตรา ๑๖
จะมาขอเป็นผู้จัดการศพ แต่นายจ้างจะใช้ค่าทำศพเกินหนึ่งในสามของค่าทำศพตามมาตรา ๑๖ ไม่ได้
ถ้าลูกจ้างถึงแก่ความตายและจำเป็นต้องจัดการศพตามประเพณีทางศาสนาจนเจ็ดสิบสองชั่วโมง
หรือครบเจ็ดสิบสองชั่วโมงแล้วยังไม่มีผู้จัดการศพ ให้นายจ้างจัดการศพของลูกจ้างตามประเพณีทางศาสนา
ของลูกจ้างซึ่งถึงแก่ความตายหรือตามประเพณีแห่งท้องถิ่น โดยคำนึงถึงฐานะทางสังคมของลูกจ้าง
ในการนี้ให้นายจ้างใช้ค่าทำศพส่วนที่เหลือได้

มาตรา ๑๘ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้นายจ้าง
จ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ร้อยละแปดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงาน
ตั้งแต่วันขึ้นป่วย โดยจ่ายตั้งแต่วันแรกที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานได้ไปจนตลอดระยะเวลา
ที่ไม่สามารถทำงานได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี

(๒) ร้อยละแปดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างต้องสูญเสีย
สมรรถภาพ โดยจ่ายตามประเภทของการสูญเสียอวัยวะและร้อยละของการสูญเสียสมรรถภาพ
ในการทำงาน ตามระยะเวลาการจ่ายที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบปี

(๓) ร้อยละแปดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับลูกจ้างทุพพลภาพ โดยจ่ายตามประเภทของการทุพพลภาพ และตามระยะเวลาที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าปี

(๔) ร้อยละแปดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตาย หรือสูญหายมีกำหนดสิบสองปี

หลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือนให้เป็นไปตามที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด

ค่าทดแทนตามวรรคหนึ่งต้องไม่น้อยกว่าค่าทดแทนรายเดือนต่ำสุด และไม่มากกว่าค่าทดแทนรายเดือนสูงสุดตามที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่นายจ้างจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ (๒) หรือ (๓) และต่อมาลูกจ้างได้ถึงแก่ความตายโดยมิใช่เนื่องจากการทำงานและยังรับค่าทดแทนไม่ครบระยะเวลาตามสิทธิดังกล่าว ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนให้แก่ผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ต่อไปจนครบกำหนดระยะเวลาตามสิทธิ แต่ทั้งนี้ ระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนรวมกันต้องไม่เกินสิบสองปี

ในกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายเนื่องจากการทำงาน ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ (๔) แก่ผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ และไม่ต้องจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ (๒) และ (๓) ต่อไปมาตรา ๒๐ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย ให้บุคคลดังต่อไปนี้เป็นผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนจากนายจ้าง

- (๑) บิดามารดาซึ่งเคยให้ความอุปการะลูกจ้างหรืออยู่ในความอุปการะของลูกจ้าง
- (๒) สามีหรือภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือบุคคลที่มีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่าอยู่กินฉันสามีภรณากับลูกจ้างในกรณีที่ไม่มีสามีหรือภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมาย
- (๓) บุตรที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี
- (๔) บุตรที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีแต่ไม่เกินสามสิบปีและยังศึกษาอยู่ในระดับที่ไม่สูงกว่าปริญญาตรี ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเข้าศึกษาก่อนหรือหลังลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย
- (๕) บุตรที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีและทุพพลภาพหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ซึ่งอยู่ในอุปการะของลูกจ้างก่อนลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย

ให้บุตรของลูกจ้างซึ่งเกิดภายในสามร้อยสิบวันนับแต่วันที่ลูกจ้างถึงแก่ความตาย หรือวันที่เกิดเหตุสูญหายมีสิทธิได้รับค่าทดแทนนับแต่วันคลอด

ในกรณีที่ไม่มีผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนแก่ผู้ซึ่งอยู่ในอุปการะของลูกจ้างก่อนลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย แต่ผู้ซึ่งอยู่ในอุปการะดังกล่าวจะต้องได้รับความเดือดร้อนเพราะขาดอุปการะจากลูกจ้างที่ตายหรือสูญหาย

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ให้บุคคลที่แสดงหลักฐานหรือพิสูจน์ได้ว่า เป็นพ่อ แม่ หรือลูกของลูกจ้าง มีสิทธิดังเช่นบิดา มารดา หรือบุตรตามวรรคหนึ่งด้วย”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ การจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๙ นายจ้างและลูกจ้าง หรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี จะตกลงกันจ่ายค่าทดแทนในคราวเดียวเต็มจำนวน หรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่นก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สำนักงานประกันสังคม ประกาศกำหนด แต่นายจ้างจะหักส่วนลดเกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงไม่ได้”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละสามสิบของดอกผลของกองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบำบัดรักษาและส่งเสริมการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้าง และเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมหรือป้องกันเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และไม่เกินร้อยละห้าของดอกผลของกองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสำนักงานกองทุนเงินทดแทน และเป็นค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๔๓”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน ให้สำนักงานประกันสังคม เสนองบการเงินในปีที่ล่วงมาแล้วต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อตรวจสอบรับรองและเสนอต่อคณะกรรมการ

งบการเงินตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรี และให้รัฐมนตรีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ และจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน” ประกอบด้วย เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม เป็นประธานกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินหกคน กับผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างฝ่ายละสามคนเป็นกรรมการ และผู้แทนสำนักงานประกันสังคม เป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

การแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในทางแพทยศาสตร์ นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การคลัง การประกันสังคม หรือการประกันภัย

หลักเกณฑ์และวิธีการให้ได้มาซึ่งผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

“มาตรา ๓๑/๑ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปี
- (๓) เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในด้านแรงงาน
- (๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษ สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ
- (๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ
- (๗) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือเลิกจ้างจากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่
- (๘) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับสำนักงาน”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๓๓ กรรมการ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๑/๑

ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้ง บุคคลในประเภทเดียวกันตามมาตรา ๓๑ เป็นกรรมการแทน และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่ง เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๘ ให้มีคณะกรรมการแพทย์คณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการ และกรรมการอื่นมีจำนวนรวมกันไม่เกินสิบห้าคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ
ในวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ ตามคำแนะนำของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งแต่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นเลขานุการ
และแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

ให้นำความในมาตรา ๓๑/๑ (๑) (๒) (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) มาตรา ๓๓
มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน
พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ให้ความเห็นต่อกระทรวงแรงงานและสำนักงานประกันสังคมในการดำเนินการ
ตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๘ (๒) และ (๓)”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๓ กรรมการ กรรมการการแพทย์ อนุกรรมการ เลขานุการ และ
ผู้ช่วยเลขานุการ มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าใช้จ่ายอย่างอื่น
ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๔ ให้กระทรวงแรงงานประกาศกำหนดประเภทและขนาดของกิจการ
และท้องที่ที่นายจ้างต้องจ่ายเงินสมทบ

ให้นายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบตามวรรคหนึ่ง ยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียน
นายจ้างและจ่ายเงินสมทบตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายจ้าง
มีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ

กรณีข้อเท็จจริงในแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างและการจ่ายเงินสมทบเปลี่ยนแปลงไป
ให้นายจ้างแจ้งการเปลี่ยนแปลงตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๖ นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินสมทบภายในกำหนดเวลาหรือจ่ายเงินสมทบ
ไม่ครบจำนวนตามที่จะต้องจ่าย ให้เสียเงินเพิ่มอื่กร้อยละสองต่อเดือนของเงินสมทบที่ต้องจ่าย
นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ ทั้งนี้ เงินเพิ่มที่คำนวณได้ต้องไม่เกินจำนวนเงินสมทบที่นายจ้างต้องจ่าย

ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นว่า ประเทศประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ ประสบภัยพิบัติ
อย่างร้ายแรง หรือมีสถานการณ์พิเศษอย่างอื่นอันเป็นเหตุให้นายจ้างไม่อาจจ่ายเงินสมทบได้ตามกำหนดเวลา
ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจออกประกาศงดหรือลดการจ่ายเงินเพิ่ม
ตามวรรคหนึ่งในท้องที่หนึ่งท้องที่ได้ก็ได้”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐
แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๘ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหายให้นายจ้างแจ้ง
การประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ต่อสำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่หรือที่นายจ้าง
มีภูมิลำเนาอยู่หรือตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายจ้างทราบ
หรือควรจะได้ทราบถึงการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย

มาตรา ๔๙ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิ
ตามมาตรา ๒๐ ยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนต่อสำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่หรือที่นายจ้าง
มีภูมิลำเนาอยู่หรือตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประสบอันตราย
เจ็บป่วย หรือสูญหาย แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๐ เมื่อมีการแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหายตามมาตรา ๔๘
หรือมีการยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนตามมาตรา ๔๙ หรือความปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าลูกจ้าง
ประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนและออกคำสั่งให้นายจ้างหรือมีคำวินิจฉัย
ให้สำนักงานจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่มิคำสั่งหรือคำวินิจฉัยตามวรรคหนึ่งว่า ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐
มีสิทธิได้รับเงินทดแทน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดจำนวนเงินทดแทนและระยะเวลาที่ต้องจ่ายเงิน
ทดแทนไว้ด้วย และสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินดังกล่าวแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ภายในเจ็ดวัน
นับแต่วันที่นายจ้างทราบหรือถือว่าได้ทราบคำสั่ง ในกรณีที่มิคำสั่งหรือคำวินิจฉัยว่าไม่มีสิทธิได้รับเงินทดแทน
ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

หลักเกณฑ์การวินิจฉัยและการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพ และการเจ็บป่วยด้วยโรค
จากการทำงาน ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิ
ตามมาตรา ๒๐ ให้เป็นไปตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติ
เงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่การเจ็บป่วยเกิดขึ้นภายหลังการสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง ให้ลูกจ้าง
ยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนภายในสองปีนับแต่วันที่ทราบการเจ็บป่วยตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๖ ให้นำความในมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๖๐ มาใช้บังคับแก่ผู้รับเหมาขั้นต้นและผู้รับเหมาช่วง ซึ่งมีใช้นายจ้าง ตามมาตรา ๑๐ โดยอนุโลม”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๒ นายจ้างผู้ใดไม่จัดให้ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ได้รับการรักษาพยาบาลตามมาตรา ๑๓ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๔ นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๑ โดยมีได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๕๒ หรือไม่จ่ายเงินทดแทนตาม คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการโดยมิได้นำคดีไปสู่ศาลตามมาตรา ๕๓ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๖ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเจ้าพนักงานดังต่อไปนี้ เห็นว่า ผู้กระทำความผิดไม่ควรได้รับโทษจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้มีอำนาจเปรียบเทียบได้

(๑) เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมาย สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร

(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น

ในกรณีที่มีการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่า บุคคลใดกระทำความผิด ตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่อง ให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมาย หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่บุคคลนั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบหรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับ ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสาม ให้ดำเนินคดีต่อไป”

มาตรา ๒๖ ผู้ใดมีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากนายจ้างตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงได้รับเงินทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะครบถ้วนตามสิทธินั้น เว้นแต่ในกรณีที่ค่าทดแทนรายเดือนต่ำสุดหรือค่าทดแทนรายเดือนสูงสุดตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เปลี่ยนแปลงไปในทางที่เป็นคุณแก่ลูกจ้าง ให้ลูกจ้างได้รับค่าทดแทนรายเดือนในอัตราที่เป็นคุณดังกล่าวนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

มาตรา ๒๗ ความในมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับแก่นายจ้างซึ่งยังมีได้จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายยังไม่ครบจำนวนที่จะต้องจ่ายอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย

มาตรา ๒๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นางสุภาวดี ตันตระกุล)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๑

สำนักการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๕๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน มีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และไม่เอื้อประโยชน์ต่อการดำเนินการ เพื่อให้ความคุ้มครองลูกจ้าง เช่น บทบัญญัติเกี่ยวกับขอบเขตการใช้บังคับกฎหมาย การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อฟ้องคดีหรือแก้ต่างคดี การกำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดจากการทำงาน ฐานะและความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการและผู้รับเหมาค่าแรง องค์กรประกอบของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนและคณะกรรมการการแพทย์ การกำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ค่าทำศพ ค่าทดแทน และเงินเพิ่มกรณีนายจ้างไม่จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายไม่ครบจำนวน รวมทั้งหลักเกณฑ์การยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้าง การแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย การยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน และการพิจารณา คำร้องขอรับเงินทดแทน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวเพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และเพื่อให้การคุ้มครองลูกจ้างเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ลูกจ้างได้รับความคุ้มครองมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ กำหนดขอบเขตการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

๒.๒ เพิ่มบทนิยามคำว่า “ทุพพลภาพ” และกำหนดให้คณะกรรมการการแพทย์ มีอำนาจในการกำหนดหลักเกณฑ์การสูญเสียสมรรถภาพเพื่อให้การวินิจฉัยกรณีการทุพพลภาพ มีความชัดเจนและเหมาะสมต่อการรับค่าทดแทน (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

๒.๓ แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อฟ้องคดีหรือแก้ต่างคดี เพื่อให้การฟ้องคดีและแก้ต่างคดีมีความคล่องตัวและเป็นไปตามขั้นตอนอย่างถูกต้อง (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง)

๒.๔ กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการอยู่ในฐานะนายจ้างของลูกจ้างของผู้รับเหมาค่าแรง และตัดหลักการที่ให้นำบทบัญญัติที่ใช้บังคับแก่นายจ้างมาใช้บังคับแก่ผู้ประกอบกิจการและผู้รับเหมา

ค่าแรงซึ่งมิใช่ นายจ้างตามมาตรา ๑๑ ออก เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑ และร่างมาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๖)

๒.๕ ให้กระทรวงแรงงานมีอำนาจประกาศกำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ในการจ่ายค่ารักษาพยาบาล และค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน เพื่อให้เกิดความสะดวกและรวดเร็ว ในการดำเนินงาน (ร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง และร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๕)

๒.๖ ให้สำนักงานประกันสังคมเป็นผู้กำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดจากการทำงาน และ เพิ่มบุคคลซึ่งมีสิทธิได้รับค่าทำศพกรณีลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย เพื่อให้เกิดความ สะดวกและรวดเร็วในการดำเนินงาน รวมทั้งกำหนดบุคคลผู้มีสิทธิได้รับค่าทำศพตามลำดับให้ มี ความชัดเจนยิ่งขึ้น และให้ลูกจ้างที่ไม่มีผู้จัดการศพได้รับการจัดการศพตามประเพณีทางศาสนาของ ลูกจ้างหรือตามประเพณีแห่งท้องถิ่น (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ และ มาตรา ๑๗)

๒.๗ กำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ และวิธีการจ่ายค่าทดแทนรายเดือน การรับค่าทดแทน การจ่ายค่าทดแทน และระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนให้แก่ลูกจ้างซึ่งตายก่อนได้รับค่าทดแทนครบตามสิทธิ เพื่อเพิ่มค่าทดแทนรายเดือนให้ได้รับสูงขึ้นโดยกำหนดให้สำนักงานประกันสังคมเป็นผู้กำหนด หลักเกณฑ์แทนกระทรวงแรงงานเพื่อให้มีความยืดหยุ่นและคล่องตัวในการดำเนินงาน (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๐ และร่างมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕)

๒.๘ ให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละสามสิบห้าของดอกผล ของกองทุน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบำบัดรักษาและส่งเสริมการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของ ลูกจ้าง การส่งเสริมและป้องกันความปลอดภัยในการทำงาน และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของ สำนักงานกองทุนเงินทดแทนและเป็นค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๕๓ (ร่างมาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘ วรรคสอง)

๒.๙ กำหนดชื่อหน่วยงานให้ถูกต้องเป็นปัจจุบัน และแก้ไขถ้อยคำให้ถูกต้องตาม หลักวิชาการบัญชี (ร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐)

๒.๑๐ ปรับปรุงองค์ประกอบคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน หลักเกณฑ์ และ วิธีการได้มาซึ่งผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งและการพ้นจากตำแหน่ง เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑ ร่างมาตรา ๑๓ เพิ่มมาตรา ๓๑/๑ และร่างมาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕)

๒.๑๑ กำหนดให้คณะกรรมการการแพทย์มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน ประกันสังคมเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ รวมทั้งแก้ไขอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ การแพทย์ เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และกำหนดให้เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ มีสิทธิได้รับค่าตอบแทน (ร่างมาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘ ร่างมาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๐ (๓) และร่างมาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๓)

๒.๑๒ กำหนดหลักเกณฑ์การยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างและจ่ายเงินสมทบหลักเกณฑ์การแจ้งเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงในแบบรายการขึ้นทะเบียน หลักเกณฑ์การแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย การยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการสอบสวน และออกคำสั่งหรือมีคำวินิจฉัยให้นายจ้างหรือให้สำนักงานจ่ายเงินทดแทนกรณีลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย และแก้ไขหลักเกณฑ์การยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน กรณีการเจ็บป่วยเกิดขึ้นภายหลังการสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง เพื่อให้เกิดความชัดเจนและสะดวกในการปฏิบัติตามกฎหมาย (ร่างมาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔ ร่างมาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ และร่างมาตรา ๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๑ วรรคสาม)

๒.๑๓ แก้ไขอัตราเงินเพิ่มกรณีนายจ้างไม่จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายไม่ครบจำนวน และให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศงดหรือลดการจ่ายเงินเพิ่มในกรณีมีเหตุตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนของนายจ้าง (ร่างมาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖)

๒.๑๔ แก้ไขบทกำหนดโทษให้เหมาะสม เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (ร่างมาตรา ๒๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒ ร่างมาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๔ และร่างมาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๖)

๒.๑๕ กำหนดบทเฉพาะกาลเกี่ยวกับสิทธิในการรับเงินทดแทนของผู้มีสิทธิ ตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงได้รับเงินทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะครบถ้วนตามสิทธินั้น เว้นแต่ในกรณีที่ค่าทดแทนรายเดือนต่ำสุดหรือค่าทดแทนรายเดือนสูงสุดตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เปลี่ยนแปลงไปในทางที่เป็นคุณแก่ลูกจ้าง ให้ลูกจ้างได้รับค่าทดแทนรายเดือนในอัตราที่เป็นคุณดังกล่าวนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง และกำหนดให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่นายจ้างซึ่งยังมีได้จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายยังไม่ครบจำนวนที่จะต้องจ่ายอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย (ร่างมาตรา ๒๖ และร่างมาตรา ๒๗)

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)